Úřední věstník C 114

Evropské unie

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 57

15. dubna 2014

Obsah

I *Usnesení, doporučení a stanoviska*

USNESENÍ

Výbor regionů

104. plenární zasedání ve dnech 28. a 29. listopadu 2013

2014/C 114/01 Usnesení Výboru regionů k politickým prioritám Výboru regionů v roce 2014 na základě legislativního a pracovního programu Evropské komise 1

STANOVISKA

Výbor regionů

104. plenární zasedání ve dnech 28. a 29. listopadu 2013

2014/C 114/02 Stanovisko Výboru regionů – Zpráva o občanství EU pro rok 2013 6

2014/C 114/03 Stanovisko Výboru regionů – Pokyny EU ke státní podpoře letišť a leteckých společností 11

2014/C 114/04 Stanovisko Výboru regionů – Přidaná hodnota makroregionálních strategií. 18

2014/C 114/05 Stanovisko Výboru regionů – Akční plán pro konkurenceschopné a udržitelné ocelářství v Evropě. . . 23

2014/C 114/06 Stanovisko Výboru regionů – Sport, zdravotní postižení, zábava. 27

2014/C 114/07 Stanovisko Výboru regionů – Státní podpora v odvětví rybolovu a akvakultury. 33

2014/C 114/08 Stanovisko Výboru regionů – Strategické zásady udržitelného rozvoje akvakultury v EU. 37

CS

III *Přípravné akty*

VÝBOR REGIONŮ

104. plenární zasedání ve dnech 28. a 29. listopadu 2013

2014/C 114/09 Stanovisko Výboru regionů – Výzkumní pracovníci, studenti, dobrovolníci a další skupiny příslušníků třetích zemí 42

2014/C 114/10 Stanovisko Výboru regionů – Fond solidarity Evropské unie 48

2014/C 114/11 Stanovisko Výboru regionů – Rámec pro budoucí přístavní politiku EU 57

2014/C 114/12 Stanovisko Výboru regionů – Strategie integrace Romů 73

2014/C 114/13 Stanovisko Výboru regionů – Směrnice o elektronické fakturaci a sdělení o komplexním elektronickém zadávání veřejných zakázek 79

2014/C 114/14 Stanovisko Výboru regionů – Posílení spolupráce mezi veřejnými službami zaměstnanosti 85

2014/C 114/15 Stanovisko Výboru regionů – Balíček týkající se „inteligentních hranic“ 90

2014/C 114/16 Stanovisko Výboru regionů – Nařízení o úředních kontrolách 96

I

(Usnesení, doporučení a stanoviska)

USNESENÍ

VÝBOR REGIONŮ

104. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ VE DNECH 28. A 29. LISTOPADU 2013

Usnesení Výboru regionů k politickým prioritám Výboru regionů v roce 2014 na základě legislativního a pracovního programu Evropské komise

(2014/C 114/01)

VÝBOR REGIONŮ

— s ohledem na sdělení o pracovním programu Komise na rok 2014 ([1]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 4. července 2013 k prioritám Výboru regionů v roce 2014 na základě pracovního programu Evropské komise ([2]),

— s ohledem na protokol o spolupráci mezi Evropskou komisí a Výborem regionů podepsaný dne 16. února 2012,

Hlavní politické priority v roce 2014

1. domnívá se, že hlavní výzvy pro Evropskou unii jsou tvorba udržitelného růstu, zajištění sociální, hospodářské a územní soudržnosti, tvorba pracovních míst a posilování důvěry občanů v evropský projekt;

2. požaduje větší koordinaci hospodářských a sociálních politik, aby se napomohlo řešení rozdílů v konkurenceschopnosti mezi členskými státy, a znovu opakuje, že je naléhavě nutné vypořádat se s nezaměstnaností mladých lidí a zabývat se existujícími geografickými nerovnostmi mezi regiony EU, aby se předešlo dalším ztrátám lidského kapitálu;

3. požaduje, aby byl v roce 2014 proveden důkladný přezkum strategie Evropa 2020 v polovině období tak, aby do ní byly zahrnuty: 1) územní rozměr, jenž umožní na základě rozdílných regionálních okolností stanovit cíle na nižší než celostátní úrovni, 2) správa zapojující místní a regionální orgány do stanovení cílů a provádění strategie, 3) dostatečné financování dlouhodobých investic, jež by nemělo být obětováno cílům fiskální konsolidace;

4. zdůrazňuje klíčový význam demokratického procesu v Evropské unii ve volebním roce 2014 a vypracuje svůj příspěvek k probíhající diskusi o budoucnosti Unie, aby posílil úlohu místních a regionálních orgánů v integračním procesu. VR proto dá podnět k diskusi o reformě Smlouvy prostřednictvím pořádání politických debat a lepšího přiblížení zásady subsidiarity a koncepce víceúrovňové správy jako důležitých nástrojů k dosažení těchto cílů;

5. s ohledem na zásadu subsidiarity jako uznávaný způsob jak zajistit, že politická rozhodnutí jsou přijímána co nejblíže občanům, vyzývá Evropskou komisi, aby ve svých legislativních návrzích lépe prokázala přidanou hodnotu opatření EU. Poukazuje na přínos, který to bude mít pro monitorování subsidiarity iniciativ EU s místním nebo regionálním rozměrem zahrnutých do pracovního programu Komise na rok 2014;

([1]) COM(2013) 739 final.
([2]) CdR 4044/2013.

6. vítá zaměření Komise na výsledky a realizaci a zavazuje se, že přispěje k posílení územního rozměru v posouzení dopadů;

Hospodářská a měnová unie

7. zdůrazňuje, že koordinace hospodářských politik musí být posílena, a proto se domnívá, že by místní a regionální orgány měly být zapojeny do procesu evropského semestru na úrovni členských států, a požaduje také, aby byl VR zapojen na úrovni institucí EU;

8. vítá, že byla uznána potřeba posílit sociální rozměr hospodářské a měnové unie, zejména prostřednictvím návrhu Komise vytvořit srovnávací přehled klíčových ukazatelů zaměstnanosti a sociálních ukazatelů, které budou začleněny do postupu při makroekonomické nerovnováze, a očekává, že se Komise bude dále zabývat otázkou kvality veřejných výdajů;

9. očekává naléhavě nutné návrhy Komise na přípravu bankovní unie prostřednictvím reformy evropského bankovního sektoru, jejímž cílem by bylo zlepšení správy a řízení společností, umožnění účinné obnovy a řešení problémů bank, zvýšení bankovního kapitálu a zaměření se na poskytování úvěrů reálné ekonomice a jež by zahrnovala povinné oddělení retailových a investičních činností bank;

10. podporuje veškeré snahy o dokončení bankovní unie vzhledem k jejímu místnímu a regionálnímu rozměru a klíčové roli regionálních bank při poskytování kapitálu malým a středním podnikům a na projekty v oblasti veřejných investic;

Růst, zaměstnanost a začlenění

11. souhlasí s Komisí, že míra nezaměstnanosti, zejména mladých lidí, je stále na úrovni, jež je hospodářsky a sociálně neudržitelná. Výbor regionů vyzývá Komisi, aby do svých návrhů na povzbuzení zaměstnanosti mladých lidí zahrnula místní a regionální orgány a aby v těchto návrzích zohlednila jejich osvědčené postupy. Vítá, že řešení nezaměstnanosti mladých lidí, jež znamená reálnou hrozbu pro evropský sociální model, je hlavní prioritou, a všímá si důležitosti systému záruk pro mladé lidi jako opatření zajišťujícího rovné příležitosti pro mladé lidi na trhu práce;

12. vítá oznámení Komise, že předloží balíček pro mobilitu pracovních sil, jenž se zaměří na lepší koordinaci mezi systémy sociálního zabezpečení mezi všemi členskými státy, domnívá se však, že předpokladem je prolomení zablokovaného vymáhání směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků ([3]). Může to zahrnovat revidovaná opatření k boji s podvody, např. pozastavení uznávání formuláře A1. Očekává také, že budoucí balíček bude obsahovat legislativní návrh o informování pracovníků a konzultacích s nimi, pokud jde o předjímání a řízení restrukturalizace, a že předloží návrhy na lepší koordinaci uznávání kvalifikací;

13. podporuje Evropský parlament v jeho snaze o přezkum systému „Trojky", aby se zaručila demokratická kontrola a povinnost zodpovídat se Parlamentu;

14. vyzývá Evropskou komisi a členské státy, aby využívaly nové programy víceletého finančního rámce, a čelily tak demografickým výzvám, zlepšily sladění pracovního a rodinného života a podporovaly sociální soudržnost;

15. vítá úsilí o modernizaci politiky státní podpory, s cílem lépe ji přizpůsobit strategii Evropa 2020 a omezit byrokracii, přičemž je třeba mít na paměti, že cílem by přednostně mělo být zvýšení konkurenceschopnosti méně rozvinutých regionů z hlediska průmyslu a obchodu a vysoké míry nezaměstnanosti. Opakuje však svůj požadavek adresovaný Evropské komisi, aby byl formálně konzultován o příštích návrzích pokynů EU k pravidlům státní podpory, a zejména o těch, které se nyní připravují v souvislosti s infrastrukturou;

16. vítá plánovaný Evropský akt přístupnosti a zdůrazňuje, že přístupnost zboží a služeb je hlavním faktorem kvality života osob se zdravotním postižením;

([3]) Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb, COM(2012) 131 final.

Politika soudržnosti

17. vyzývá Komisi, aby podpořila a prozkoumala zapojení místních a regionálních orgánů do konečných jednání o dohodách o partnerství a souvisejících operačních programech na základě uplatnění nařízení a „kodexu chování", a požaduje, aby byla do února 2014 předložena k této otázce zpráva. Dohody o partnerství se musí stát ústředním prvkem víceúrovňové správy při provádění strategie Evropa 2020 nebo jakékoli strategie na podporu růstu a zaměstnanosti;

18. všímá si nárůstu různých nekoordinovaných iniciativ EU ovlivňujících politiku rozvoje měst. Požaduje, aby byla vypracována bílá kniha o integrované městské agendě pro EU, a dává najevo svůj záměr se do tohoto procesu zapojit;

19. zavazuje se, že bude pečlivě sledovat provádění opatření v rámci pilíře rozvoje venkova, jenž je součástí reformované společné zemědělské politiky, zvlášť pokud jde o diverzifikaci a modernizaci ekonomických činností ve venkovských oblastech, a že bude prostřednictvím územních funkčních partnerství podporovat úzkou spolupráci mezi venkovskými a městskými obcemi;

20. naléhá na členské státy a na Komisi, aby posoudily rozvoj každé nové makroregionální strategie s ohledem na sdílené výzvy a příležitosti příslušných geografických oblastí a jejich evropské přidané hodnoty, a zdůrazňuje význam zefektivnění stávajících správních struktur a posílení uplatňování zásady víceúrovňové správy;

Rozpočet EU

21. opakuje svůj požadavek na reformu stávajícího systému vlastních zdrojů tak, jak stanoví Smlouva, a jako prostředek ke snížení přímých příspěvků členských států do rozpočtu EU, aby se zvýšila transparentnost a zaručila udržitelnost financí EU. Očekává proto, že skupina na vysoké úrovni pro vlastní zdroje dostane takový mandát, který jí umožní předložit reformní návrhy s ohledem na přezkum víceletého finančního rámce v polovině období;

22. zavazuje se, že předloží stanovisko o plnění rozpočtu EU, v němž horizontálně prozkoumá vynakládání finančních prostředků EU z pohledu místních a regionálních orgánů;

23. poukazuje na to, že chybí konsolidovaná vize rozpočtových prostředků dostupných pro podporu strategie Evropa 2020, opakuje, že k dosažení stanovených cílů je nezbytná synergie mezi rozpočtem EU, celostátními rozpočty a rozpočty na nižší než celostátní úrovni, vyjadřuje obavy, pokud jde o dopad krize na dostupnost finančních zdrojů k financování dlouhodobých investic, a žádá Evropskou komisi, aby se tímto aspektem zabývala při přezkumu strategie Evropa 2020 v polovině období;

Zemědělství a námořní politika

24. vyzývá Komisi, aby přezkoumala směrnici 2004/18/ES o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek tak, aby se jedním ze standardních výběrových kritérií v rámci výběrových řízení na dodávku potravin (například pro školy, pečovatelské domy a veřejná zařízení) mohla stát skutečnost, že je potravina „vyrobena lokálně" ([4]);

25. vyzývá k pečlivému zhodnocení územního dopadu všech návrhů na zrušení mechanismů tržní regulace v zemědělství, včetně dvoustranných obchodních dohod a dohod o přidružení, a ke kontrole, zda tyto návrhy nejsou v rozporu s cílem územní soudržnosti zakotveném v Lisabonské smlouvě;

Doprava

26. žádá Evropskou komisi, aby sledovala zapojení místních a regionálních orgánů do platforem pro správu prioritních koridorů základní dopravní sítě a aby podpořila účast těchto orgánů na přípravě projektů s dopadem na jejich území nebo s přeshraničním rozměrem;

27. bude se aktivně podílet na iniciativách Evropské komise souvisejících s oblastí dopravy, které propagují využívání účinných multimodálních sítí a přispívají k upevnění jednotného evropského železničního prostoru a jednotného evropského nebe;

([4]) Viz CdR 341/2010.

Životní prostředí, změna klimatu a energetika

28. vyzývá Komisi, aby předložila ambiciózní nový rámec politiky pro klima a energetiku pro období do roku 2030, včetně právně závazných cílů v oblasti emisí skleníkových plynů, energetické účinnosti a energie z obnovitelných zdrojů;

29. požaduje stabilní legislativní rámec EU ve vztahu k přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí a ochraně půdy;

30. očekává, že iniciativa Evropské komise týkající se účinného využívání zdrojů a odpadů stanoví nejen ukazatele účinného využívání zdrojů, ale také cíle vycházející z těchto ukazatelů;

31. vyzývá Komisi, aby jako součást své iniciativy týkající se účinného využívání zdrojů a odpadů zajistila, že její přezkum právních předpisů v oblasti odpadů a stávajících cílů v oblasti předcházení vzniku, opětovného použití, recyklace, využití a snižování množství odpadu ukládaného na skládky v roce 2014 řádně zohlední předběžné stanovisko Výboru vyžádané Komisí. Přezkum by měl splňovat „žádoucí cíle" stanovené v plánu účinného využívání zdrojů, a připravit tak půdu pro hospodářství založené na opětovném používání a recyklaci. Požaduje, aby se při přezkumu v roce 2014 věnovala pozornost plastovému odpadu a řádně se zohlednilo stanovisko Výboru k tomuto tématu;

32. očekává, že Evropská komise navrhne ambiciózní agendu pro zavedení plně integrovaného a konkurenceschopného vnitřního trhu s energií. Žádá Komisi, aby prosazovala opatření, která napomáhají šíření mikrovýroby energie a jejímu začlenění do distribučních sítí, a aby v tomto procesu zajistila, že spotřebitelé na maloobchodním trhu budou moci plně využívat výhod dostupné energie a že investice do udržitelné energetiky na místní a regionální úrovni budou usnadněny modernizovanými pravidly pro státní podporu v oblasti energetiky. Výbor na žádost řeckého předsednictví nastíní návrhy na strategii EU v oblasti dostupné energie pro všechny;

33. vyzývá Evropskou komisi, aby dohlédla na to, že regulační rámec v energetice na celostátní úrovni bude i nadále stabilní a bude v souladu s cíli stanovenými ve strategii Evropa 2020;

34. s nadějí očekává, že Komise předloží návrh nezbytného právního rámce v oblasti plynu z břidlic/horninami zadrženého plynu, jenž zaručí bezpečnost a udržitelnost průzkumu nekonvenčních uhlovodíků v Evropské unii;

Výzkum a inovace

35. se zájmem očekává iniciativu Komise nazvanou „Výzkum a inovace jako nové zdroje růstu" a její posouzení, jakým způsobem inovační hospodářství podporuje konkurenceschopnost a poskytuje základ pro určení prioritních investic, jež mají být spolufinancovány z programu Horizont 2020;

36. bude i nadále aktivně zapojen do platformy inteligentní specializace a souvisejících projektů v regionech a bude se zabývat další fází navrhování a provádění strategií inteligentní specializace v regionech;

IKT

37. vítá, že se pozornost zaměřuje na digitální hospodářství, inovace a služby, a vyzývá Radu a Komisi, aby s touto agendou pokročily v zájmu stimulování investic do této oblasti, dokončily do roku 2015 jednotný digitální trh a zavedly opatření ke zlepšení dovedností a zmenšení digitální propasti mezi regiony členských států. Zavazuje se k podpoře modernizace místních a regionálních veřejných orgánů při poskytování služeb, jako je elektronická veřejná správa, elektronické zdravotnictví, elektronická fakturace a elektronické zadávání zakázek;

Vzdělávání, kultura a cestovní ruch

38. považuje za velmi důležité, aby se zajistilo, že budoucí program Erasmus+ bude poskytovat náležitou podporu a rovné příležitosti všem cílovým skupinám předchozích programů a že se bude stále řídit aspekty rozdělování prostředků a řízení programu. VR bude podporovat další opatření na posílení zaměstnatelnosti mladých lidí, jako jsou například návrh rámce kvality stáží a iniciativy zaměřené na modernizaci školských politik a pedagogických povolání, a očekává návrhy Evropské komise na vytvoření skutečného evropského prostoru dovedností a kvalifikací;

39. znovu opakuje svůj požadavek, aby bylo vypracováno sdělení o udržitelném a konkurenceschopném kulturním cestovním ruchu v EU, protože trvá na tom, že jasný strategický rámec v tomto odvětví by mohl být velmi přínosný pro rozvoj místních malých a středních podniků, pro propagaci a zachování rozmanitého evropského dědictví a pro další začleňování evropských občanů;

Prostor svobody, bezpečnosti a práva a práva občanů

40. s nadějí očekává odpověď Evropské komise na první řadu úspěšných občanských iniciativ a znovu opakuje svoji nabídku, že bude Komisi nápomocný při jejich hodnocení a že se zúčastní veřejných slyšení, která budou pořádána v Evropském parlamentu;

41. očekává návrhy Komise na následné kroky po Stockholmském programu a vyjádří svá vlastní očekávání, pokud jde o budoucí vývoj prostoru svobody, bezpečnosti a práva;

42. požaduje přijetí komplexních politik EU, které se budou zabývat migrací, mobilitou a azylem, a to na základě dodržování základních práv a svobod jednotlivce, a které budou způsobilé k ochraně hranic EU, intenzivnějšímu boji proti obchodování s lidmi a nedovolenému přistěhovalectví, k posílení spolupráce se třetími zeměmi původu a tranzitu a k vytvoření skutečné solidarity mezi členskými státy EU a také mezi místními a regionálními orgány. Zejména vyzývá k provedení přezkumu nařízení Dublin II, aby se umožnilo spravedlivé přerozdělení žadatelů o azyl mezi všemi členskými státy. Tato kritéria by se měla vztahovat i na plánovanou námořní bezpečnostní strategii EU;

43. má v úmyslu přispět ke stanovení prioritních opatření požadovaných Evropskou radou za účelem posílení evropské strategie v oblasti migrace a začleňování migrantů. Domnívá se v této souvislosti, že řízení migračních toků, zejména ve Středomoří, by mělo být rozvíjeno komplexně, aby se podpořila udržitelná řešení zahrnující všechny zúčastněné strany, zvláště třetí země, členské státy EU i místní a regionální orgány;

Evropa globálním hráčem

44. bude pokračovat v úsilí o posilování místních a regionálních orgánů z kandidátských a potenciálních kandidátských zemí v rámci procesu rozšíření. Upozorňuje na činnost a příležitosti poskytované Evropsko-středomořským shromážděním zástupců regionů a měst (ARLEM) a Konferencí regionálních a místních orgánů zemí Východního partnerství (CORLEAP) při posilování demokracie pomocí hospodářské, sociální a územní spolupráce v sousedních státech EU;

45. vítá, že Komise zopakovala svůj závazek podpořit přechod k demokracii ve středomořských partnerských zemích, a připomíná, že k úspěšnému přechodu je nutné přijmout vlastní odpovědnost na všech úrovních. Je připraven podpořit úsilí o decentralizaci, díky níž budou vypracovány a zaváděny místní a regionální veřejné politiky ke zvýšení hospodářského růstu a sociální a územní soudržnosti;

46. vítá návrh a rýsující se rozhodnutí, pokud jde o vyhlášení roku 2015 Evropským rokem rozvoje, aby se zajistila návaznost rozvojových cílů tisíciletí a zahájení nové mezinárodní agendy pro udržitelný rozvoj, a opakuje, že je třeba, aby byly místní a regionální orgány plně zapojeny do provádění jak budoucí agendy po roce 2015, tak Evropského roku rozvoje 2015. Opakuje proto svůj požadavek, aby rozpočet poskytl odpovídající finanční podporu iniciativám místních a regionálních orgánů.

V Bruselu dne 29. listopadu 2013.

předseda
Výboru regionů

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

STANOVISKA

VÝBOR REGIONŮ

104. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ VE DNECH 28. A 29. LISTOPADU 2013

Stanovisko Výboru regionů – Zpráva o občanství EU pro rok 2013

(2014/C 114/02)

I. **POLITICKÁ DOPORUČENÍ**

VÝBOR REGIONŮ

1. připomíná, že občanství EU – bez ohledu na způsoby udělování státního občanství jednotlivých zemí – nejen umožňuje různým národním identitám společný život v Evropské unii, přičemž zapojuje občany do procesu evropské integrace, ale přispívá také k upevňování evropské demokracie;

2. zdůrazňuje, že volný pohyb je základním předpokladem dalšího hospodářského a politického rozvoje EU, otevírá profesní a vzdělávací příležitosti pro občany EU a vytváří těsnější vazby mezi Evropany, a proto jde o ústřední prvek občanství Unie;

3. zdůrazňuje nutnost zaměřit se i na hospodářský rozměr, aby bylo možné zajistit ekonomicky silnou Evropu, která by dokázala posílit sociální rozměr občanství EU vzhledem k tomu, že se neustále vyostřuje dluhová krize a zvyšuje nezaměstnanost, která postihuje čím dál více evropských občanů a především mladých lidí;

4. bere v úvahu, že části evropských občanů připadá rozhodovací proces na evropské úrovni vzdálený, a připomíná, že by rozhodnutí měla být přijímána co nejotevřeněji a co nejblíže k nim;

5. je si vědom toho, že místní a regionální orgány mají díky své blízkosti k občanům nejstrategičtější pozici pro to, aby mohly lépe objasnit, v čem občanství EU spočívá, a propagovat toto občanství i konkrétní výhody, jež každému jednotlivci přináší;

6. zdůrazňuje, že v dnešní době, kdy se prohlubuje hospodářská a měnová unie a současně se vedou jednání o posílení politické unie díky možnosti přezkumu Smluv, je nezbytné, aby byla hlubší integrace provázena zvýšením demokratické legitimity;

Politický a právní rámec občanství EU

7. připomíná, že zásadním a vysoce symbolickým krokem v budování evropské identity a evropské demokracie bylo zavedení „občanství Unie“ Maastrichtskou smlouvou, které bylo uděleno všem občanům členských států Evropské unie a od přijetí Amsterodamské smlouvy doplňuje státní příslušnost členského státu;

8. dále zdůrazňuje, že nová právní úprava, kterou zavedla Lisabonská smlouva, přinesla posílení občanství EU, které je dalším občanstvím vedle občanství jednotlivých států (a nikoliv pouze jeho doplňkem), aniž by jej však nahrazovalo. Občanství EU není chápáno jako projev již existujících vazeb, jež drží pohromadě politické těleso, nýbrž jako regulační rámec, který ze svobody pohybu mezi jednotlivými státy činí základ práv, a nikoli vyloučení;

9. poukazuje na to, že dvacet let po zavedení práv občanů EU Maastrichtskou smlouvou nejsou tato práva pro ně vždy každodenní realitou. Toto zjištění potvrdili občané EU v rozsáhlé veřejné konzultaci týkající se občanství EU, během níž 12 000 občanů EU uvedlo příklady administrativních překážek, s nimiž se ještě pořád setkávají při výkonu svých práv, například práva na volný pohyb ([1]). To, že je nutné vyvinout v této oblasti větší úsilí, potvrzují průzkumy Eurobarometr k občanským ([2]) a volebním právům ([3]), dále řada přímých dialogů, jež byly uspořádány mezi občany a politickými představiteli na vnitrostátní a na evropské úrovni, a také četné dotazy ohledně evropských práv, které široká veřejnost adresuje informační službě Europe Direct;

10. zdůrazňuje, že práva, o nichž se ve zprávě hovoří, jsou právy občanů Evropské unie zakotvenými ve Smlouvách EU, mnohá z těchto práv jsou ovšem základními právy, jichž požívají také státní příslušníci třetích zemí;

11. podotýká, že vztah mezi občanstvím EU a občanstvím jednotlivých členských států zůstává dvojznačný. Na jednu stranu občanství EU přímo závisí na občanství členských států, které je jedinou podmínkou pro získání občanství EU tak, jak ho definují právní předpisy každého členského státu. Tento aspekt občanství EU omezuje jeho úlohu na dodatečný zdroj práv souvisejících s občanstvím členských států. Zároveň však odděluje pojem občanství od národního státu a neklade již důraz na začlenění jednotlivce do občanské komunity, v níž žije, nýbrž na zaručení stejných individuálních, politických a sociálních práv a na jeho svobodu pohybu jakožto evropského občana;

12. podtrhuje, že získání občanství členského státu – a tím i občanství EU – může být hlavním mechanismem pro integraci státních příslušníků třetích zemí do evropské společnosti a z tohoto důvodu musí být dostatečně přístupné legálním přistěhovalcům, kteří dlouhodobě pobývají v EU. Udělování občanství těmto přistěhovalcům je základním nástrojem pro jejich začlenění do evropské společnosti;

13. poukazuje na to, že od přijetí stanoviska týkajícího se občanství EU v roce 2010 vyzýval EU, aby ve svých politikách a rozhodovacích orgánech uplatňovala větší míru demokracie a transparentnosti. Požadoval rovněž, aby byly přijaty mechanismy, které by byly schopny podnítit dvoustranný politický dialog, a aby byla do praxe uvedena zásada participativní demokracie;

14. oceňuje, že Komise hodnotí doposud provedená opatření a snaží se dodržet své závazky ohledně podpory občanství EU tím, že navrhuje opatření ve 12 konkrétních oblastech;

15. konstatuje však, že návrhy uvedené v této zprávě jsou v prvé řadě zaměřeny na hospodářský rozměr EU a teprve druhotně se vztahují na politický či sociální rozměr evropské integrace. Zpráva například neobsahuje žádné jasné a konkrétní návrhy, pokud jde o posílení práv pacientů či o poskytování přeshraničních zdravotních služeb, podporu multikulturalismu, intenzivnější prosazování sociální Evropy, například potíráním chudoby a sociálního vyloučení, nebo o postupné vytváření evropské identity;

16. konstatuje, že opatření, jež jsou v této zprávě uvedena, se na první pohled jeví v souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality. Je nicméně nezbytné, aby Komise podrobně zdůvodnila každé opatření, které oficiálně navrhne, poněvadž některé jednotlivé návrhy by mohly vyžadovat bližší prozkoumání (například vydání jednotných evropských dokumentů dobrovolného charakteru). Mimoto nesmí plánovaná opatření příslušným celostátním, regionálním a místním orgánům způsobit nadměrnou administrativní a finanční zátěž;

17. poukazuje na to, že v souvislosti s příštími volbami do Evropského parlamentu v roce 2014 je třeba na tuto zprávu nahlížet také ve světle nedávno zveřejněného sdělení Komise a doporučení, které se k němu vztahuje ([4]). Cílem těchto dokumentů je posílit demokratické procesy a zastupitelskou demokracii v EU tím, že se podpoří účast ve volbách do Evropského parlamentu;

([1]) http://ec.europa.eu/justice/citizen/files/eu-citizen-brochure_en.pdf.

([2]) http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_365_en.pdf.

([3]) http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_364_en.pdf (k dispozici pouze v anglickém jazyce).

([4]) COM(2013) 126 final, sdělení Komise Příprava na evropské volby konané v roce 2014: posílení jejich demokratického a efektivního průběhu, a C(2013) 1303 final, doporučení Komise pro posílení demokratického a efektivního průběhu evropských voleb.

18. připomíná, že VR se úzce podílel na přípravě zprávy, jež zohledňuje výsledky a doporučení studie, kterou nechal VR vypracovat a jež se týkala úlohy místních a regionálních orgánů při podpoře občanství EU a práv evropských občanů ([5]);

Podmínky pro účinné občanství

19. navrhuje přijmout opatření, která zaručí, že budou občané k občanství připravováni a vychováváni a budou schopni vědomě a svobodně uplatňovat svá práva a vykonávat své povinnosti, že bude posílen sociální rozměr občanství v souvislosti s prohlubující se hospodářskou krizí a že budou odstraněny různé překážky, jež omezují volný pohyb evropských občanů;

20. zdůrazňuje, že ve stále mobilnějším světě je mimořádně důležité, aby byl vytvořen skutečný prostor svobody, bezpečnosti a práva ve službách občanům ([6]), a poukazuje na to, že zajištění nerušeného výkonu práva občanů EU na volný pohyb a pobyt je zásadním požadavkem, neboť jde o právo zakotvené ve Smlouvě o EU, jehož si občané nejvíce cení a jež považují za nejvýraznější přínos integrace EU. V této souvislosti nestačí práva jen zavádět, je také nezbytné zaručit, aby všechny úrovně správy věcí veřejných společně pracovaly na tom, aby je jejich držitelé mohli neomezeně vykonávat;

Úloha místních a regionálních orgánů

21. zdůrazňuje, že jedním z hlavních závěrů zprávy z roku 2010 je to, že potíže, na něž občané Unie narážejí při výkonu svých práv, nejsou ani tak způsobeny legislativním deficitem na úrovni EU, jako spíše faktory spojenými s prováděním a uplatňováním těchto právních předpisů v jednotlivých zemích. Vzhledem k výše uvedenému se Výbor domnívá, že zpráva Komise nevěnuje zvláštní pozornost tomu, jak mohou místní a regionální orgány přispět k účinnému výkonu občanství EU a jeho kvalitě;

22. poukazuje na to, že místní a regionální orgány jsou povolány k tomu, aby hrály klíčovou úlohu v participativních procesech, které musejí být zavedeny pro realizaci skutečného přístupu zdola nahoru, neboť občanům umožní, aby se podstatně podíleli na definování politik EU, jež jejich právům dodávají konkrétní účinek;

23. zdůrazňuje, že místní a regionální orgány jsou schopny přispět k řešení problémů spojených s pohybem a pobytem občanů Unie a otázkám týkajícím se přijímání přistěhovalců, a uznává, že mohou oslovit ty skupiny, které často vykazují sníženou míru zapojení do politického procesu, jako jsou například mladí lidé a přistěhovalci;

24. vítá návrh Komise vytvořit nástroj elektronického vzdělávání pro místní orgány, a napravit tak nedostatečnou informovanost jejich úředníků o právech evropských občanů, která často vede k tomu, že tito úředníci zájemcům poskytují nesprávné informace, a ztěžuje výkon příslušných práv. Vzhledem k tomu, že jeho členové mají dobré předpoklady pro to, aby znali potřeby a možnosti místních úředníků ve svých regionech, je Výbor regionů připraven aktivně s Komisí na koncipování tohoto nástroje spolupracovat a propagovat jej v jednotlivých členských státech;

25. vítá nové iniciativy Komise zaměřené na odstranění překážek, jež brání účinnému výkonu práv plynoucích z občanství EU, podotýká však, že v členských státech pořád zeje propast mezi platnými právními předpisy a realitou, s níž se občané setkávají ve svém každodenním životě, zejména v přeshraničních situacích, a že by tomu měla být věnována větší pozornost;

Rozměry občanství EU ([7])

Aktivní občanství

26. zastává mínění, že posílení občanství EU může být založeno na upevnění aktivní účasti občanů na dění v místních společenstvích, a zvláště účasti mladých lidí, kteří mají v evropském prostoru větší mobilitu;

([5]) Studie Výboru regionů na téma Podpora občanství EU a práv občanů místními a regionálními orgány (2012). Shrnutí této studie je k dispozici na adrese: http://cor.europa.eu/en/events/forums/Pages/ey2013-toolkit.aspx.

([6]) CdR 201/2009.

([7]) Toto rozdělení bylo navrženo ve stanovisku VR Zpráva o občanství EU za rok 2010 – Odstranit překážky pro výkon práv občanů EU (zpravodaj: pan Roberto Pella, IT/ELS), CdR 355/2010 fin, a tento návrh stanoviska ho přejímá.

Sociální občanství

27. pokládá za nezbytné posílit na evropské úrovni iniciativy na podporu sociálního občanství, poněvadž přístup k sociálním právům je v určitých případech spojen s požadavky a kritérii, které stanoví členské státy. Tato situace napomáhá různým formám diskriminace, což je v rozporu se zásadou rovnosti a rovného zacházení zakotvenou v evropském právu;

28. uznává, že zpráva Komise obsahuje některá opatření k posílení sociálního občanství (za všechny uveďme alespoň jeden příklad – pozitivní opatření mající za cíl zavedení rámce kvality stáží) a o nichž se čistě informativně dá říci, že mají smysl;

29. vzhledem k neustále rostoucí nezaměstnanosti v členských státech se důrazně vyslovuje pro to, aby bylo účinně posíleno právo na volný pohyb, zejména co se týče mobility mladých lidí;

Právní občanství

30. podotýká, že v tomto směru je ještě třeba učinit určitá opatření. Zvláštní průzkum Eurobarometr ([8]) například ukázal, že pouze polovina dotázaných věděla o existenci evropského veřejného ochránce práv a o rozsahu jeho pravomocí a účastníci tohoto průzkumu byli velice málo informovaní i o právu předkládat petice Evropskému parlamentu ([9]);

31. v tomto ohledu navrhuje, aby místní a regionální orgány za podpory z příslušných evropských fondů pořádaly zvláštní a účinné akce zaměřené na zvýšení informovanosti evropských občanů o evropském veřejném ochránci práv a o právu předkládat petice Evropskému parlamentu;

Politické občanství

32. poukazuje na to, že účast ve volbách do Evropského parlamentu se od roku 1979 neustále snižovala, až v roce 2009 poklesla na 43 % ([10]), a tento vývoj potvrzuje zjištění, že evropští občané mají pocit, že jejich názor není při rozhodování na evropské úrovni brán v potaz (v průzkumu Eurobarometr tento názor vyjádřilo 68 % z nich);

33. upozorňuje na osvědčené postupy ([11]), v souladu s nimiž mohou místní a regionální orgány za pomoci příslušných evropských prostředků pořádat informační programy a kampaně na místní a regionální úrovni, aby obyvatele svých regionů zpravily o jejich právu volit, ale také být volen ve volbách do Evropského parlamentu. Výbor regionů mimoto zdůrazňuje úlohu katalyzátoru, již místní a regionální orgány mohou hrát při informování a zvyšování povědomí, zejména u žáků a studentů, čímž je připravují na aktivní výkon jejich volebních práv;

34. poukazuje na to, že je třeba pokračovat v posilování politických práv občanů pocházejících ze třetích zemí, a vybízí členské státy k tomu, aby neuplatňovaly přehnaně přísné podmínky, co se týče přístupu státních příslušníků třetích zemí k jejich občanství. VR ve svých předchozích stanoviscích jednak uznal, že přistěhovalci, kteří legálně pobývají v členských státech, mají určitá očekávání ohledně nabytí občanství EU, a jednak vyjádřil názor, že účast legálních přistěhovalců na politickém životě je velmi významným faktorem pro jejich snazší začlenění do místních společenství;

35. vyzývá všechny členské státy bez výjimky, aby svým občanům usnadnily výkon práva volit a být volen ve vnitrostátních volbách, ať už na území daného státu pobývají nebo se na něm nacházejí či nikoliv. To, že využívají svého práva na mobilitu v EU, je nesmí připravovat o jejich politická práva;

36. domnívá se, že nyní již jsou splněny všechny podmínky pro prohloubení resp. zahájení dialogu o rozšíření hlasovacího práva občanů EU tak, aby se vztahovalo i na regionální a vnitrostátní volby v zemi jejich pobytu, což ale v žádném případě nesmí narušit svrchovanost jednotlivých členských států (jus domicilii);

([8]) Studie Výboru regionů na téma Podpora občanství EU a práv občanů místními a regionálními orgány (2012). Shrnutí této studie je k dispozici na adrese http://cor.europa.eu/en/events/forums/Pages/ey2013-toolkit.aspx, s. 12.

([9]) Viz článek 227 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU).

([10]) Studie Výboru regionů na téma Podpora občanství EU a práv občanů místními a regionálními orgány (2012), s. 10.

([11]) Tamtéž, s. 11.

37. vyzdvihuje dynamiku, kterou může koncept občanství EU vdechnout procesu rozšiřování EU, jenž nezahrnuje jen hospodářské a legislativní přizpůsobení se acquis Unie, ale nese s sebou také nutnost provést v přistupujících zemích politické kroky s cílem posílit v nich demokratické struktury a právní stát. Perspektiva občanství EU může konkrétně ukázat význam těchto opatření;

Administrativní občanství

38. připomíná, že je nezbytné přistoupit na místní a regionální úrovni k opatřením zjednodušujícím administrativu, aby bylo možné účinně vykonávat práva občanů EU, zejména právo na volný pohyb, a dále odstranit veškeré odrazující postupy či jiné stávající formy diskriminace, které vedou k rozdílnému zacházení s evropskými občany, zvláště co se týče udělování povolení k pobytu. Místní a regionální orgány by rovněž měly být schopny nalézt vhodná řešení na základě identifikace problémů, s nimiž se setkávají;

39. uznává, že opatření, jež Komise avizuje, přinášejí v tomto směru určitý pokrok. Vzhledem k tomu, že jedna z oblastí činnosti obnáší aktivní zapojení místních orgánů ([12]), je nutné provést posouzení dopadu a vyčlenit finanční prostředky z evropských fondů;

40. vítá návrhy Komise na podporu snazšího uznávání osvědčení o technické způsobilosti vozidel napříč hranicemi EU, a také navrhovanou harmonizaci požadavků na technické kontroly motorových vozidel, jež by měla být provedena co nejdříve a tak, aby občané mohli užívat svého práva na volný pohyb včetně snazšího přesunu registrací vozidel mezi zeměmi;

Kultura občanství

41. doporučuje posílit iniciativy spolupráce, které jsou zaměřeny na zvýšení informovanosti občanů o jejich právu na volný pohyb, například partnerství měst, iniciativy v oblasti přeshraniční spolupráce atd.;

42. připomíná ([13]), že v souvislosti s volbami do Evropského parlamentu v roce 2014 je velice důležité, aby byli všichni občané EU lépe informováni o svých právech, především o právech volebních, jež jim náležejí v členském státě, v němž mají bydliště, a aby byl usnadněn výkon těchto práv;

Prostředky k financování opatření, možnosti pro vytváření sítí a navazování partnerství

43. v souvislosti s novým víceletým finančním rámcem na období 2014–2020 zdůrazňuje, že programy „Základní práva a občanství" a „Evropa pro občany" mohou značně přispět k posílení občanství EU a podpořit činnosti na podporu informovanosti o evropských právních předpisech a politikách v jednotlivých členských státech a jejich uplatňování;

44. pro dosažení strategických a politických cílů doporučuje zaujmout jednodušší a účinnější přístup k financování opatření souvisejících s programy týkajícími se občanství EU tím, že budou konkrétněji definovány priority, jež musejí být v souladu s politickými rozhodnutími, a že se bude důsledně klást důraz na šíření výsledků opatření tak, aby více vešly ve známost. Aby se tento cíl uskutečnil, musejí být místní a regionální orgány zapojeny do plánování těchto kroků, především v oblasti vzdělávání a přípravy ročních pracovních programů.

V Bruselu dne 28. listopadu 2013

předseda
Výboru regionů

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

([12]) Konkrétně je třeba podpořit disponibilitu cílených a dostupných informací o Evropské unii díky tomu, že budou mít místní orgány k dispozici nástroje pro elektronické vzdělávání a občanům budou přístupným způsobem poskytnuty informace, které jim pomohou vyřešit jejich problémy.

([13]) Viz stanovisko týkající se posílení občanství z roku 2013.

Stanovisko Výboru regionů – Pokyny EU ke státní podpoře letišť a leteckých společností

(2014/C 114/03)

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

Obecné připomínky

1. zdůrazňuje, že v rámci rozsáhlé modernizace právních předpisů upravujících státní podpory, kterou Evropská komise zahájila v roce 2012 ([1]), byla letecká doprava jedním z prvních odvětví, v nichž se projevila potřeba aktualizovat právní rámec upravující veřejné financování s ohledem na infrastrukturní a provozní podporu pro letiště a podporu na zahájení činnosti pro letecké společnosti ([2]);

2. připomíná, že Evropská komise přijala v roce 1994 ([3]) první předpis o státní podpoře pro civilní letectví, a sice v důsledku postupného ukončení liberalizace v letecké dopravě, která v tomto odvětví zásadním způsobem podpořila hospodářskou soutěž a vyžádala si tak regulační zásah, jenž umožnil hospodářskou soutěž podle spravedlivých pravidel odvětví;

3. zdůrazňuje, že v důsledku konsolidace liberalizace v letecké dopravě a rychlého rozvoje odvětví, v jehož rámci se v následujících letech na trhu začal zavádět nový obchodní model nízkonákladových leteckých společností využívajících malá letiště, bylo v roce 2005 ([4]) nutné aktualizovat platný právní rámec prostřednictvím nových pokynů Evropské komise k veřejnému financování letišť a leteckých společností odlétajících z regionálních letišť;

4. konstatuje, že o pouhých 8 let později došlo díky vývoji na evropském trhu k radikální změně v objemu letecké dopravy způsobené především exponenciálním růstem významu, který si na trhu vydobyly nízkonákladové letecké společnosti, jejichž obchodní model staví v zásadě na malých regionálních letištích, která jsou oproti tradičním státním letištím a velkým letištním uzlům decentralizovaná;

5. souhlasí s názorem Evropské komise, že je naléhavě nutné provést zásahy do právního rámce upravujícího veřejnou podporu letištím, tak aby byl soudržný se záměrem modernizace, která má členským státům poskytnout aktualizovaný, stručný a účinný balíček předpisů obsahujících pravidla na ochranu hospodářské soutěže a jednotného trhu na období 2014–2020. Za tímto účelem připomíná doporučení, jež předložil již ve stanovisku Modernizace státní podpory v EU ([5]);

6. vyjadřuje uspokojením nad veřejnou konzultací Evropské komise, jejíž první fáze byla zahájena dne 6. června 2011 a druhá, současná fáze dne 3. července 2013 a jejímž cílem je shromáždit příspěvky všech zainteresovaných stran k přezkumu platného právního rámce a k návrhu nových pokynů, a podporuje přístup Evropské komise, jehož cílem je vytvořit rovné podmínky hospodářské soutěže pro všechny subjekty letecké dopravy v Evropě, a to nehledě na jejich obchodní model, aby bylo toto odvětví úspěšné a konkurenceschopné;

7. lituje nicméně toho, že evropské právní předpisy pro oblast hospodářské soutěže, jež spadají do výlučné pravomoci Evropské komise, a přemíra právně nevynutitelných předpisů brání místním a regionálním orgánům v poskytování zásadní podpory mnohým klíčovým oblastem regionálního a místního rozvoje, např. rozvoji regionálních letišť a politik na podporu regionálního rozvoje;

([1]) COM(2012) 209 final.
([2]) Veřejná konzultace byla zahájena dne 7. dubna 2011 a uzavřena 7. června 2011.
([3]) Úř. věst. C 350, 10.12.1994, s. 7.
([4]) Úř. věst. C 312, 9.12.2005, s. 1.
([5]) CdR 1528/2012 fin.

8. upozorňuje Komisi na heterogenní podmínky evropského prostoru, v nichž provozují svoji činnost letiště, zejména na situaci nejvzdálenějších regionů, jejichž letištím neumožňuje izolovanost a odlehlost těchto regionů ani přes prokázaný objem cestujících dosáhnout finanční životaschopnost, konkurovat jiným unijním letištím či být dokonce hrozbou pro jiné, alternativní druhy dopravy, ať už pozemní či železniční;

9. připomíná, že v těchto oblastech jsou místní a regionální orgány protagonisty politik rozvoje a růstu území i prostřednictvím státní podpory a mají rozsáhlé znalosti místních ekonomik díky své blízkosti hospodářským a sociálním subjektům. Evropské právní předpisy tyto znalosti nemohou přehlížet, pokud chtějí mít skutečný přínos pro regiony a jejich soudržnost na jednotném trhu a budovat územní soudržnost v celé EU;

10. připomíná, co již oznámil ve svém stanovisku Pokyny pro vnitrostátní regionální podporu na období 2014–2020 ([6]), a doufá tedy, že Evropská komise bude při navrhování pravidel upravujících státní podporu předem a systematicky konzultovat Výbor regionů (VR) ([7]), aby získala informace nezbytné k posouzení dopadu v souladu se zásadou víceúrovňové správy ([8]);

Úloha veřejných orgánů při financování infrastruktur

11. připojuje se k výzvě Evropského hospodářského a sociálního výboru ([9]), aby Komise nezapomínala na klíčový význam regionálních letišť pro celou evropskou leteckou dopravu. V roce 2010 totiž odbavilo zhruba 60 % letišť v EU méně než 1 milion cestujících. Proto doufá, že se klíčový význam těchto letišť odrazí i v nových pokynech;

12. zdůrazňuje význam regionálních letišť pro podporu místního rozvoje a zlepšení přístupnosti, čímž přispívají k dosažení cílů územního rozvoje, hospodářského růstu regionů a zaměstnanosti. Přístupnost, např. formou přijatelných leteckých spojení, je zcela rozhodující pro to, aby se rovněž méně zalidněné oblasti Unie a nejvzdálenější regiony (a regiony závislé výlučně na letecké dopravě) mohly aktivně účastnit jednotného trhu;

13. domnívá se, že tato úloha je velmi významná a strategická především v současné době, kdy má Unie problémy překonat hospodářskou krizi. Již od prvních projevů krize v roce 2008 musely evropské a vnitrostátní veřejné orgány činit přísné a rozhodné anticyklické zásahy do ekonomiky, které Evropská komise uznávala a ospravedlňovala prostřednictvím plošného využívání výjimky stanovené v čl. 107 odst. 3 písm. b) Smlouvy o fungování Evropské unie ([10]). V době hospodářských potíží je tedy zvláště důležitá možnost stimulovat vyšší přístupnost všech částí trhu;

14. zdůrazňuje rovněž – s přihlédnutím ke sdělení Komise o politice týkající se letišť v Evropské unii – význam regionálních letišť ([11]), která umožňují citelně omezit narůstající přetížení velkých uzlů, jež jsou značnou zátěží pro místní obyvatelstvo i životní prostředí, a zároveň podporují jednak cestovní ruch v EU a jednak malé a střední podniky v přístupu na trhy, čímž se zlepší jejich konkurenceschopnost ([12]);

15. domnívá se tedy, že udržitelnost a efektivita letecké dopravy v Unii do značné míry závisí na odpovídající infrastrukturní síti malých letišť;

16. sdílí obavy Evropské komise z rostoucí potřeby infrastruktury ([13]), kterou vyvolá strategie Evropa 2020, jelikož bude vyžadovat moderní, odpovídající a flexibilní sítě infrastruktury v energetice, IKT a dopravě, které by byly schopny podpořit transformaci Evropy na znalostní, nízkouhlíkovou a velmi konkurenceschopnou ekonomiku;

([6]) CdR 2232/2012.
([7]) CdR 76/2005, s. 1.
([8]) Viz CdR 2232/2012, odstavce 18–20.
([9]) Úř. věst. C 299, 4.10.2012, s. 10.
([10]) Viz opatření, jejichž přijetím Evropská komise od roku 2008 reagovala na hospodářskou a finanční krizi: http://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/temporary.html.
([11]) KOM(2011) 823 v konečném znění.
([12]) KOM(2006) 819 v konečném znění.
([13]) SEC(2011) 391 v konečném znění.

17. sdílí rovněž názor, že trh není vždy s to poskytnout infrastrukturu, kterou Evropa potřebuje, a že by bez zásahu státu nebylo možné činit investice nutné k dosažení cílů evropské strategie nebo by tyto investice byly odloženy na období po roce 2020;

18. vítá výzvu Komise k posílení investic do infrastruktur Unie s cílem uspokojit současnou poptávku po dopravě, jejichž nezbytnou výši odhaduje na více než 1,5 trilionů EUR v období 2010–2020. V této souvislosti vyzdvihuje silný vzájemný vztah mezi geografickou dostupností a hospodářským růstem území;

19. bere na vědomí zásady vypracované na základě judikatury Evropského soudního dvora ve věci Leipzig-Halle ([14]), nicméně upozorňuje na zvláštní podmínky jejich vzniku. Proto vyzývá Komisi, aby ve svých hlavních směrech zohlednila velkou rozmanitost veřejných zásahů ve prospěch infrastruktur. Určitý prvek účasti veřejného sektoru, kromě soukromého kapitálu je často nutný k tomu, aby se zajistil úspěch větších infrastrukturních projektů, jako jsou letiště, ať už je jejich konečné využití komerční nebo ne;

20. domnívá se, že absolutní počet cestujících je vhodným kritériem pro posouzení případné životaschopnosti letiště jakožto infrastrukturního zařízení a pro jeho zařazení do určité kategorie jen obecně. Požaduje větší pružnost pravidel pro posuzování slučitelnosti podpory, aby bylo možné zohledňovat specifické okolnosti konkrétních případů;

21. vyzývá rovněž k tomu, aby se mělo na paměti to, že za současné hospodářské situace, kdy překonáváme krizi, by bylo více než vhodné posoudit z hlediska priorit pozitivní vliv veřejného financování infrastruktury na soudržnost, růst a zaměstnanost a při posuzování situace s ohledem na pravidla hospodářské soutěže k němu odpovídajícím způsobem přihlédnout;

22. bere na vědomí zásadu tržně jednajícího hospodářského subjektu vypracovanou Komisí, nicméně vyjadřuje znepokojení z důsledků uplatňování této zásady na infrastrukturu, kde je úloha státu z historického a institucionálního hlediska nenahraditelná. Vzhledem k objemu nezbytných investic a k nemožnosti přenést refinancování investičních nákladů v plném rozsahu na všeobecné uživatele, kteří infrastrukturu využívají, je velká část investic do infrastruktury pro soukromé investory v podstatě neudržitelná. Předpoklad, že by soukromým investorem mohl být i stát, přičemž se odhlíží od veškerých úvah sociálního, regionálně-politického a odvětvového charakteru, je nereálný a pro obecné blaho by mohl být nebezpečný, pokud by se uplatňoval na budování regionální infrastruktury, jež je hlavním úkolem veřejného sektoru;

23. vyzývá Komisi, aby vzala v úvahu, že veřejné zásahy do stavebnictví a do rozšíření infrastruktury ([15]) a zásahy určené k nápravě nedostatečné přístupnosti pro své obyvatele jsou často autentickými obecnými opatřeními hospodářské politiky, nejsou však státní podporou, nýbrž opatřeními obecného zájmu. Proto vybízí Komisi, aby pokračovala v modernizaci pravidel pro státní podporu a měla při tom na zřeteli hlavní zásady, na nichž staví veřejná politika a institucionální úloha státu. Podotýká, že letiště stejně jako silnice a železnice slouží k zajišťování veřejné infrastruktury;

Malá letiště a mikroletiště, na něž se nevztahují pravidla v oblasti státních podpor

24. vyzývá Komisi, aby pokračovala v modernizaci ve smyslu skutečného zjednodušení a zaměřila své úsilí na ty situace a případy, které nejvíce narušují hospodářskou soutěž a jsou skutečnou hrozbou pro integritu vnitřního trhu;

25. souhlasí s potřebou pravidel, která v evropském hospodářském prostoru zaručí všem podnikům činným v letecké dopravě stejné podmínky, omezí na minimum veřejné zásahy, které nejvíce narušují trhy, a zabrání členským státům v soupeření o poskytování dotací;

([14]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 19. prosince 2012 – *Mitteldeutsche Flughafen AG, Flughafen Leipzig/Halle GmbH* v. Evropská komise, Spolková republika Německo, Arbeitsgemeinschaft Deutscher Verkehrsflughäfen eV.

([15]) Úř. věst. C 350, 10.12.1994, s. 1.

26. domnívá se nicméně, že Komise musí zaměřit své úsilí na velká letiště a že by opatření na podporu malých letišť, která v průměru odbaví méně než 300 000 cestujících za rok, neměla spadat do oblasti působnosti pravidel v oblasti státních podpor, neboť nemohou narušit obchod mezi členskými státy a jelikož tato letiště nemají strukturální kapacity k pokrytí provozních a kapitálových nákladů. Upozorňuje na skutečnost, že Komise uznala účelnost hranice 300 000 cestujících již ve svém rozhodnutí z 20. prosince 2011 o použití čl. 106 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby udělenou určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu, kterou nicméně omezila na letecké spojení s ostrovy nebo přístavy, a určila pro služby obecného hospodářského zájmu týkající se letišť nižší hranici. Požaduje proto, aby Komise stanovovala hranice v různých právních základech soudržnějším a jednodušším způsobem a aby následně změnila návrh nových hlavních směrů, zejména co se týče bodů 80 (1) a 80 (2) týkajících se klasifikace letišť, bodu 92 týkajícího se intenzity podpory, v němž by mělo být stanoveno vytvoření zvláštní kategorie letišť s méně než 300 000 cestujících, a čl. 2 odst. 1 písm. e) rozhodnutí;

27. vyjadřuje uspokojení nad tím, že Komise věnuje pozornost kategorii letišť, která odbaví velmi malý počet cestujících ročně, u nichž uznává, že stejně jako letiště s ročním objemem přepravy do 5 milionů cestujících nemusejí být často bez veřejné podpory schopna pokrýt své kapitálové a provozní náklady. Zároveň s politováním konstatuje, že nespatřuje, že by se Komise obdobně a důsledně zabývala kritérii slučitelnosti podpory určené těmto letištím ([16]);

28. zdůrazňuje zejména to, že pro tato letiště jsou typické následující znaky:

— omezený objem cestujících,

— obtížná přístupnost regionů, v nichž se letiště nacházejí, a to buď kvůli jejich odlehlosti, terénním tvarům nebo nedostatečné infrastruktuře alternativního spojení s okolním územím,

— omezená spádová oblast a v důsledku toho omezené perspektivy rozvoje.

Kvůli těmto charakteristikám jsou tato letiště pouze regionální a z přeshraničního hlediska neatraktivní;

29. zdůrazňuje, že ve velké většině případů se jedná o malá letiště, jejichž funkci z hlediska přepravní kapacity může jen stěží – nebo vůbec – převzít alternativní letiště nebo jiný druh veřejné dopravy, protože případné přemístění cestujících z malých letišť by se na objemu provozu na alternativních letištích vůbec neprojevilo;

30. domnívá se tedy, že financování těchto letišť nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, neboť nemůže narušit hospodářskou soutěž a obchod mezi členskými státy, a proto by nemělo spadat do oblasti použití nových pokynů;

31. navrhuje ([17]), aby se přechodné období v délce až 10 let, během něhož je podle Evropské komise provozní podpora poskytovaná letištím považována za slučitelnou, uplatňovalo pouze na letiště s ročním objemem přepravy více než 1 milion cestujících. Navrhovaný zákaz by v důsledku neměl vést k rozsáhlému uzavírání menších letišť. Navrhuje také, aby v tabulce maximální intenzity investiční podpory byla kategorie letišť do 1 milionu cestujících změněna na kategorii s ročním objemem přepravy 300 000 až 1 milion cestujících;

32. souhlasí s Evropskou komisí, že je třeba se vyvarovat provozování několika neziskových letišť v jedné oblasti a vytváření nadbytečné kapacity, ale zastává názor, že pokud neexistují právní předpoklady pro to, aby se financování považovalo za státní podporu, jako je tomu u malých letišť regionálního významu, nemělo by toto doporučení podléhat pravidlům státní podpory, jejíž účel spočívá v ochraně vyváženosti hospodářské soutěže mezi členskými státy v zájmu integrity vnitřního trhu, a ne v hodnocení správnosti rozhodnutí státu o veřejných výdajích;

([16]) Viz bod 80 (1) a 92 návrhu sdělení Komise Pokyny EU ke státní podpoře letišť a leteckých společností, 2013.
([17]) Tamtéž, s. 102.

Služby obecného hospodářského zájmu

33. bere na vědomí, že Komise považuje budování a zachování letišť za případ, na nějž lze poskytnout vyrovnávací platby za přijetí závazků veřejné služby, nicméně považuje oblast použití za příliš omezenou;

34. domnívá se, že je opodstatněné uvažovat i o zachování letišť i mimo oblasti, které by bez letiště byly odříznuty od zbytku EU do té míry, že by to ohrozilo jejich sociální a hospodářský rozvoj;

35. připomíná, že určovat úkoly obecného hospodářského zájmu náleží ke svrchovanosti členských států a jejich místních a regionálních orgánů a že to Komise může kontrolovat pouze v případě očividného pochybení;

36. zastává názor, že budování a zachování letišť je posláním veřejné služby především tehdy, pokud se tím zlepší situace ve strukturálně nerozvinutém regionu tak, že v něm dokonce vznikne perspektiva hospodářského rozvoje;

37. považuje za nezbytné, aby se mezi evropskými přeshraničními regiony uplatňovala politika spolupráce ve smyslu koordinace a/nebo budování regionálních letišť, která by obsluhovala regiony z více států;

Provozní podpora letištím s ročním objemem přepravy 300 000 až 1 milion cestujících

38. konstatuje, že Evropská komise uznává, že provozní podpora malým regionálním letištím závisí do velké míry na jejich neschopnosti pokrýt své provozní náklady. Komise se rovněž domnívá, že během příštích nejvýše deseti let bude možné přimět tato letiště přejít k takovému způsobu řízení, jenž bude více zaměřen na trh a umožní získat dostatečné zdroje na pokrytí provozních nákladů;

39. velmi pochybuje o tom, že tento přechod bude vůbec možné provést před dosažením vyššího ročního objemu provozu než 1 milion cestujících, natož během období 10 let, které předpokládá Komise, v závislosti na tržních charakteristikách malých regionálních letišť;

40. v zásadě souhlasí s přístupem Evropské komise zaměřeným na trh, na přidělování veřejných zdrojů životaschopným typům letišť a zamezení duplikaci neziskových letišť a na ochranu hospodářské soutěže mezi letišti a leteckými společnostmi;

41. má však za to, že metoda, s níž Komise zamýšlí těchto cílů dosáhnout, není vhodná, neboť nezohledňuje to, že se tržní dynamika velmi liší v závislosti na velikosti a charakteristikách letišť a že společnosti zabývající se správou letišť jsou v důsledku toho činné pouze zdánlivě na stejném trhu;

42. upozorňuje na to, co zdůrazňovala již Mezinárodní rada letišť (ACI, Airports Council International) v nedávno provedené analýze ([18]), totiž že 80 % letištních nákladů jsou fixní náklady nezávislé na počtu cestujících a souvisejí nejen s infrastrukturou, ale i s provozem, do velké části s bezpečnostními požadavky. Tím jsou náklady malých letišť na jednoho cestujícího podstatně vyšší než náklady velkých letišť, neboť ta mohou fixní náklady rozložit mezi velký počet cestujících. Pro malá letiště se tak podstatným způsobem zvyšuje obtížnost dosažení „bodu finanční rovnováhy“;

43. dále zdůrazňuje, že malá letiště mívají strukturální konkurenční nevýhody, které jim nedovolují pokrýt pevné náklady ani z komerčních příjmů, jež jsou pevně svázány s počtem tranzitních cestujících, ani z vyšších letištních poplatků účtovaných leteckým společnostem, což by mělo za následek ještě větší pokles atraktivity letiště, které již beztak trpí omezenou spádovou oblastí a nedostatkem návazných letů, a přimělo tak letecké společnosti využívat větší letiště;

44. zdůrazňuje rovněž, že velká část malých letišť s ročním objemem přepravy 300 000 až 1 milion cestujících obvykle zůstává malými letišti, a to kvůli nepříznivým podmínkám v regionech, v nichž se nacházejí (ostrovy, hory, odlehlé oblasti, nedostatek infrastruktury, nedostatečné intermodální propojení atp.). Představují nicméně více než 20 % ([19]) hlavní a komplexní sítě TEN-T a mají zásadní význam pro budoucnost transevropských sítí a cílů strategie Evropa 2020 v oblasti propojení;

([18]) Airports and State Aid: How To Protect Both Growth and Competition, ACI, 2013.
([19]) Tamtéž.

45. zdůrazňuje, že nedávné průzkumy ([20]) ukázaly, že celkové ztráty letišť s méně než 1 milionem cestujících ročně činí 445 milionů EUR ročně, nicméně tato letiště přispívají k HDP EU částkou 16,15 miliard EUR za rok a zaměstnávají více než 265 000 pracovníků;

46. proto se domnívá, že by v nových pokynech neměla být zakázána provozní podpora letištím s ročním objemem přepravy do 1 milionu cestujících ani letištím nacházejícím se v nejvzdálenějších regionech, a to ani po uplynutí nejvýše 10 let. Tato podpora je totiž jediným nástrojem ke kompenzaci narušení způsobeného výše jmenovanými strukturálními nedostatky a je plně odůvodněna kladnými externalitami, které vytváří;

47. vyzývá Komisi, aby uznala prioritu výhod, které má veřejná podpora malých letišť pro občany Unie oproti čistě finančním a hospodářským aspektům;

48. připomíná Komisi kladné externality široké a diferencované nabídky malých regionálních letišť: zvýšení vnitrostátní i celoevropské mobility v důsledku většího konkurenčního tlaku na ceny letecké dopravy a snížení nákladů, upevnění sociální, kulturní a územní soudržnosti Unie;

49. souhlasí s tím, že je nutné přijmout kroky k zajištění toho, aby se z veřejné podpory malým letištím nestaly vzájemné dotace pro jiné příjemce než pro letištní infrastrukturu;

50. navrhuje, aby ukončení přechodného období bylo chápáno jako „přezkum v polovině období", jenž nevylučuje možnost pokračovat v provozní podpoře i po přechodném období, pokud pro ni stále existují podmínky. Navrhuje kromě toho, aby analogicky k tomu, co platí pro investiční podporu, bylo možné regulovat provozní podporu v závislosti na velikosti letiště a případném zvýšení účinnosti jeho správy, jež nemůže a nesmí být přísně stanovena na 10 % ročně bez rozdílu pro všechna letiště;

51. domnívá se, že období nejvýše 24 měsíců, během něhož je umožněno poskytovat podporu na nové trasy, je třeba chápat rovněž jako 24 po sobě nenásledujících měsíců, protože malá regionální letiště velmi často uplatňují obchodní model sezónních letů souvisejících s cestovním ruchem;

Investiční podpora letištím

52. je znepokojen tím, že Komisí navrhovaná nepružná míra podpory určená k financování investičních nákladů, jež se odvíjí od velikosti letiště, neodpovídá specifické povaze konkrétních případů, a proto vyzývá Komisi, aby na základě své dosavadní rozhodovací praxe flexibilně umožnila poskytování finanční podpory, jestliže letiště slouží společnému cíli (jde především o dopravní spojení či regionální rozvoj), s přihlédnutím k předpokládanému provozu a obchodnímu plánu se dá očekávat, že bude dlouhodobě rentabilní, a zaručuje rovný přístup cestujícím a leteckým společnostem. Za nevhodný považuje i návrh podmínit státní investiční podporu těmto letištím až do maximální povolené intenzity ve výši 25 % vrácením této podpory v případě úspěšného zavržení projektu. Navrhuje, aby intenzita ve výši 25 % nebyla podmíněna vratnými zálohami v plném rozsahu;

53. vyzdvihuje výsledky odvětvové analýzy ([21]), z nichž vyplývá, že letiště dosahují konkurenčních úspor z rozsahu až při dosažení hranice 5 milionů cestujících ročně. Jak uznává i Evropská komise, letiště s ročním objemem přepravy 3 až 5 milion cestujících ročně nezvládnou vždy pokrýt své provozní náklady v plném rozsahu;

Financování intermodality letišť

54. vyzývá k podpoře plánů přeměny stávající letištní infrastruktury v regionálních centrech, která bude zkoordinována s rozvojem regionální dopravní intermodality. Souhlasí s tím, že jak již bylo uvedeno v bílé knize o dopravní politice z roku 2011 ([22]), je nutné a naléhavé, aby EU rychle přijala opatření na podporu zahrnutí multimodálního cestování, především součinnosti železniční a letecké dopravy, a vybízí Komisi, aby pokračovala v modernizaci pravidel pro státní podporu, která by usnadnila přijímání veřejných opatření za účelem nápravy těchto nebezpečných infrastrukturních nedostatků a modálních roztříštěností evropského dopravního systému, a považovala tato opatření za nedílnou součást veřejné politiky podporující mobilitu evropských občanů;

([20]) Tamtéž.
([21]) Tamtéž.
([22]) KOM(2011) 144 v konečném znění.

Výzvy globální hospodářské soutěže

55. připomíná zásadní funkci, kterou plní letecká doprava v evropské ekonomice nejen pro občany, ale i pro podniky v EU, neboť poskytuje více než 5 milionů pracovních míst a přispívá k evropskému HDP 365 miliardami EUR, tj. 2,4 %. Má tedy zásadní přínos pro hospodářský růst, zaměstnanost, cestovní ruch, mezilidské styky a regionální a sociální soudržnost Unie. Je tak hlavním pojítkem mezi Evropou a zbytkem světa;

56. souhlasí s tím, že hospodářská soutěž nesmí být narušována nekalými praktikami ani v EU, ani mimo ni. Vyzývá Komisi, aby zajistila, že úsilí o dokončení vnitřního trhu nebude omezovat schopnost Unie čelit výzvám globální hospodářské soutěže ze strany zemí, které jsou v současnosti našimi hlavními rivaly a vůči nimž evropské letectví, jak zaznamenala i samotná Komise, znepokojivým způsobem a neustále ztrácí konkurenceschopnost ([23]);

57. domnívá se, že boj o nové trasy se neomezuje pouze na Evropu, ale že je celosvětový. Mají-li okrajové regiony zůstat nebo se stát ekonomicky konkurenceschopnými, pak je třeba podporovat lepší propojení, aby se sdílelo riziko související se zahajováním provozu na nových trasách. Tato spojení s oblastmi mimo EU jsou stále důležitější pro udržování a rozvoj propojení se stávajícími a rozvíjejícími se trhy a pro přímé hospodářské výhody, které mohou přinášet, a za určitých podmínek by tedy mohla být také podporována;

58. připomíná, že přísný systém Unie kontrolující státní podpory je na světě zcela ojedinělý a že konkurenceschopnost evropské letecké dopravy na globální úrovni nelze udržet bez nesmírně štědrého veřejného financování, jež Spojené státy, Asie a Blízký východ stále více poskytují letištím infrastrukturám a leteckým společnostem, což Unii staví do situace riskantní konkurenční nevýhody. Modernizace není bez tohoto scénáře možná a Unie si v dnešní době nemůže dovolit pokračovat v restriktivním přístupu, především pokud jde o veřejné dotace do infrastruktury, který by mohl ještě více ohrozit konkurenceschopnost evropské letecké dopravy a celého hospodářství EU.

V Bruselu dne 28. listopadu 2013.

předseda
Výboru regionů

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

([23]) COM(2012) 556 final.

Stanovisko Výboru regionů – Přidaná hodnota makroregionálních strategií

(2014/C 114/04)

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

1. vítá zprávu Komise ze dne 27. června 2013 a její hodnocení provedené na základě obou existujících makroregionálních strategií (pro Podunají a pro region Baltského moře). Výbor rovněž vítá návrhy Komise na ujasnění základů koncepce makroregionálních strategií, jakož i její doporučení pro návazná opatření s přihlédnutím k pokračujícímu vývoji existujících makroregionálních strategií a akčního plánu pro oblast Atlantského oceánu, k připravované strategii pro jadransko-jónský region, makroregionální strategii pro Alpy a dalším případným budoucím strategiím;

2. oceňuje závěry Rady ze dne 22. října 2013 týkající se otázky přidané hodnoty makroregionálních strategií, v nichž je vyzdvihováno významné úsilí vyvinuté v existujících makroregionech a v nichž se doporučuje Komisi a členským státům, aby v případě, že to bude vhodné, přijaly osvědčené postupy makroregionálního pojetí také v oblastech spolupráce v menším měřítku a nižší intenzity;

3. souhlasí s Komisí, že strategická makroregionální pojetí mají podobné aspirace jako pojetí zaměřená na mořské oblasti, neboť jsou ve skutečnosti založeny na stejné myšlence, sledují stejné cíle, uplatňují stejné spektrum opatření v dotčených oblastech a spadají do stejného evropského politického rámce. Oba dva typy strategií umožňují víceodvětvovou spolupráci a víceúrovňovou správu. VR Komisi žádá, aby objasnila, jak by se daly vzájemně přebírat zkušenosti při budoucím provádění obou přístupů;

4. vítá načasování zprávy Komise v souvislosti s novým programovým obdobím 2014–2020 a připomíná, že VR již ve svém stanovisku Strategie pro oblast Severního moře a Lamanšského průlivu (CdR 99/2010 fin) požadoval vydání zelené knihy, v níž by Komise důkladněji prozkoumala a určila úlohu a funkci makroregionů;

5. znovu opakuje, že podporuje rozvoj a provádění makroregionálních strategií a zdůrazňuje politický a strategický význam činnosti doposud vykonané v rámci strategie EU pro region Baltského moře (EUSBSR) a strategie EU pro Podunají (EUSDR) při podpoře spolupráce v těchto makroregionech, a to jak v rámci EU, tak i se zeměmi mimo ni. Tyto strategie udávají směr tím, že uplatňují nové přístupy ke spolupráci a podporují evropskou integraci;

6. poznamenává, že k základním zásadám fungování makroregionální strategie patří součinnosti vytvořené díky spolupráci při hledání řešení problémů doléhajících na jednu zeměpisnou oblast nebo možností rozvoje potenciálu dané oblasti. Zásadním aspektem je rovněž zlepšení koordinace dostupných zdrojů a posílení spolupráce mezi stávajícími institucemi, zejména pokud jde o úlohu místních a regionálních orgánů, aniž by se vytvářela dodatečná úroveň správy;

7. zdůrazňuje přidanou hodnotu EU při přípravě a provádění makroregionálních strategií a poukazuje na důležitost toho, aby Evropská komise zůstala klíčovým strategickým koordinačním subjektem ve spolupráci mezi členskými státy na přípravě a provádění makroregionálních strategií;

8. bere na vědomí důležitý návrh Komise, aby záležitosti související s makroregionálními strategiemi byly pravidelně projednávány příslušnými radami pro daná odvětví. Klíčová role Evropské Komise a Evropského parlamentu spočívá v přijetí a podpoře strategií;

9. vyzývá Evropskou komisi a členské státy, aby podpořily rozvoj inovativních systémů správy a zapojily regiony, obce a evropské struktury jako ESÚS a další nástroje územní spolupráce, například pracovní společenství, do skutečného postupu spolurozhodování, především při přípravě a provádění makroregionálních strategií. Výbor regionů zdůrazňuje, že přidanou hodnotu ESÚS a dalších nástrojů územní spolupráce lze dále zvýšit jejich zapojením do makroregionálních strategií;

10. domnívá se, že je důležité zintenzivnit spolupráci mezi místními a regionálními orgány, rozšířit ji na další oblasti politiky Unie a umožnit jí meziodvětvové působení. Makroregionální strategie by měly sloužit jako nástroj spolupráce mezi místní a regionální úrovní, členskými státy a EU k podpoře těchto cílů;

Účinné uplatňování přístupu makroregionálních strategií – výsledky zprávy

11. bere na vědomí hlavní zjištění zprávy Komise o strategické činnosti doposud uskutečněné v makroregionech. Díky ní se zlepšilo zaměření dostupných zdrojů na dosažení společných cílů, podpořil meziodvětvový přístup, kupříkladu k environmentálním otázkám a ke zlepšení konkurenceschopnosti regionů, a posílila spolupráce mezi zúčastněnými zeměmi a jednotlivými vnitrostátními subjekty;

12. na základě zprávy konstatuje, že přístup makroregionálních strategií přinesl jednoznačnou přidanou hodnotu, co se týče podpory sociální, hospodářské a regionální soudržnosti v Evropě;

13. poukazuje na to, že stávající makroregionální strategie zdůrazňují – komplexně a z různých úhlů – priority vyžadující užší spolupráci. Revidovaná strategie pro oblast Baltského moře má celkem 17 prioritních oblastí a 5 horizontálních opatření, zatímco strategie pro Podunají má 11 prioritních oblastí. Témata zahrnují potřebu spolupráce v oblasti dopravy, životního prostředí, podnikání a hospodářství, dovedností, kultury a dobrých životních podmínek. Akční plán strategie pro region Baltského moře obsahuje přes 100 stěžejních iniciativ, strategie pro Podunají zase obsahuje více než 400 projektů spolupráce, přičemž 150 z nich již probíhá;

14. poznamenává, že je důležité dokázat přehodnotit priority makroregionální strategie v průběhu jejího provádění, dojde-li k podstatné změně okolností, nebo ospravedlňují-li to získané zkušenosti. Tím se při provádění zajistí účelné využívání zdrojů;

15. konstatuje, že je důležité soustředit makroregionální strategie na jasně definované realistické cíle s makroregionálními aspekty. Ty by měly sloužit jako základ průběžného monitorování a vyhodnocování při zapojení všech příslušných zainteresovaných stran;

16. zdůrazňuje, že pro vytváření skutečné přidané hodnoty makroregionálních strategií mají zásadní význam praktické projekty spolupráce. V průběhu praktického provádění by mělo být věnováno více pozornosti možnostem, jak vytvářet nové a inovační projektové činnosti, jež důsledně naplňují strategické cíle makroregionálních strategií. V současné době se spolupráce na projektech řídí spíše pravidly pro finanční nástroje, kde je velmi málo prostoru pro inovace. Tento přístup není nejlepší cestou, jak provádění makroregionálních strategií podpořit. Do budoucna zde bude zapotřebí flexibilita v rámci jednotlivých finančních nástrojů i mezi nimi, jakož i prostor ke zlepšení koordinace různých finančních nástrojů. Mělo by se také vynaložit větší úsilí na zjednodušení pravidel používání těchto nástrojů. V této souvislosti vyzdvihuje zvláštní význam programu INTERREG B, v jehož rámci mají být v období 2014–2020 realizovány projekty spolupráce v makroregionech;

17. zdůrazňuje, že do budoucna by se měl uplatňovat strategičtější přístup k činnosti na projektech koordinovaný se strategií Evropa 2020, hlavními směry programů EU pro období 2014–2020 a vnitrostátními a regionálními strategiemi a programy. V projektových činnostech podporujících provádění makroregionálních strategií je zapotřebí umožnit spolupráci mezi odvětvími a prioritními oblastmi a dostatečnou flexibilitu a reaktivitu pro využívání nových příležitostí a plnění nových úkolů;

18. zdůrazňuje, že je třeba podporovat nové formy spolupráce a nové projektové iniciativy a jako příklad uvádí význam počátečního kapitálu pro rozvoj nových partnerství. V prvním kole žádostí o financování z nástroje EUSBSR pro počáteční kapitál byly přiděleny finanční prostředky celkem 14 přípravným projektům pro rozvoj projektů spolupráce podporujících provádění této strategie. Byla také úspěšně podpořena podobná přípravná projektová činnost v rámci strategie pro Podunají;

19. vybízí členské státy, které jsou součástí makroregionální strategie, a rovněž Evropskou komisi, aby při plánování víceletého finančního rámce EU 2014–2020 společně zvážily, jakým způsobem nejlépe podpořit šíření mezinárodní projektové činnosti jako součást národních a regionálních programů. Členské státy by měly pod vedením Evropské komise jasně prokázat vazbu mezi různými programy financování EU a prováděním makroregionálních strategií, a tam, kde to je možné, určit vnitrostátní finanční nástroje, které by k tomuto účelu mohly být využívány;

20. zdůrazňuje nesmírný význam spolupráce mezi koordinátory prioritních oblastí a horizontálních opatření jak v EUSBSR, tak v EUSDR, a spolupráce na regionální a místní úrovni při přípravě sady projektů, které pomáhají plnit cíle makroregionálních strategií. Těmto subjektům by také měly být zajištěny vhodné podmínky pro jejich činnost. Žádá Evropskou komisi a příslušné subjekty, aby prozkoumaly všechny možnosti, jak by se dala jednoduše a spolehlivě zajistit finanční podpora koordinátorů prioritních oblastí a vedoucích horizontálních opatření;

21. konstatuje, že ačkoli Komise ujasnila řídicí struktury pro EUSBSR i EUSDR a podrobně uvedla úkoly a povinnosti jednotlivých subjektů (národních kontaktních míst, koordinátorů prioritních oblastí, vedoucí horizontálních opatření a vedoucí stěžejních projektů), zůstává podle Komisí uskutečněného průzkumu řízení nadále problematické. Výbor regionů vyzývá Komisi a členské státy, aby zvážily možnosti optimalizace stávajících řídicích struktur. Úloha místní a regionální úrovně by měla být dále posílena;

22. zdůrazňuje význam informování o cílech makroregionálních strategií a probíhající spolupráci co nejširšímu spektru subjektů s cílem zlepšit informovanost o evropské spolupráci a podpořit rozsáhlou angažovanost v provádění strategií. Výbor se domnívá, že jak na makroregionální, tak i na vnitrostátní úrovni by měly být vypracovány pokyny na podporu komunikace a činností subjektů. Měly by se více využívat možnosti nabízené platformami pro digitální informace v oblasti sdílení zkušeností a osvědčených postupů zjištěných během projektů;

Vedení

23. konstatuje, že má-li se podařit realizovat strategii ve všech zúčastněných zemích, musejí političtí představitelé prokázat jasné odhodlání a ujmout se vedení. Je třeba zajistit angažovanost na úrovni členských států, jež by poskytla co možná nejlepší podporu místnímu a regionálnímu úsilí při provádění této strategie;

24. vítá samostatný přezkum posílení vedení ve stávajících strategiích, který má být proveden ve spolupráci s výročním fórem každé ze strategií v roce 2014;

Víceúrovňová správa jako zásadní aspekt provádění

25. poukazuje na dřívější stanoviska k přezkumu strategie pro region Baltského moře (2012), ke strategii pro Podunají (2011), k územní spolupráci ve Středomoří prostřednictvím jadransko-jónského makroregionu (2011) a ke strategii pro oblast Severního moře a Lamanšského průlivu (2010), v nichž Výbor kladl velký důraz na význam víceúrovňové správy při jejich provádění. Pro splnění cílů strategie a pro její úspěch je rozhodující důsledné a dlouhodobé zapojení všech zainteresovaných subjektů;

26. považuje za pozoruhodný návrh Komise zvážit zapojení veřejných a dalších institucionálních fór EU do řízení těchto strategií a doporučuje prozkoumat, jakým způsobem by bylo možné využít zejména organizace. Různé organizace a platformy spolupráce mohou fungovat ještě efektivněji jako nástroje pro zapojení subjektů do provádění makroregionálních strategií. Výbor je připraven spolupracovat s různými fóry odborníků;

27. poznamenává, že třetina dotázaných v průzkumu uskutečněném Komisí v rámci hodnocení uvedla, že zásada víceúrovňové správy nebyla v politických pokynech na úrovni členského státu či projektu nebo v rozhodnutích o realizaci projektů plně dodržena. Výbor se domnívá, že především při provádění strategie by měl být kladen větší důraz na posílení zásad víceúrovňové správy. To bude zejména od členských států zapojených do strategie vyžadovat opatření přijatá ve spolupráci s Komisí;

28. navrhuje, aby se zlepšily možnosti zapojení nejen místních a regionálních subjektů, ale i subjektů občanské společnosti do provádění makroregionálních strategií, a to v souladu se zásadami partnerství a transparentnosti. Na všech úrovních správy provádění makroregionálních strategií by se měly zavést pravidelné konzultace s místními orgány a představiteli občanské společnosti;

Nové strategie

29. navrhuje, aby kladné zkušenosti se stávajícími strategiemi pro region Baltského moře a pro Podunají byly zohledněny v přípravě strategie pro jadransko-jónský region a v tomto kontextu zejména doporučuje intenzivnější spolupráci mezi jednotlivými makroregionálními strategiemi;

30. poukazuje na své stanovisko Strategie pro oblast Severního moře a Lamanšského průlivu (CdR 99/2010 fin), které bylo jednomyslně přijato a v němž vzhledem ke značným výzvám v této oblasti důrazně požaduje vypracování makroregionální strategie pro oblast Severního moře a Lamanšského průlivu a vyjadřuje politování nad tím, že Komise doposud nepředložila avizované sdělení o provádění integrované námořní politiky v přímořské oblasti Severního moře v širším smyslu;

31. podobně by uvítal posouzení účinnosti „strategií pro přímořské oblasti" a její porovnání se zkušenostmi z existujících makroregionálních strategií, ještě než budou připraveny další strategie pro přímořské oblasti;

32. znovu opakuje názory vyjádřené v předchozích stanoviskách VR k problematice dosažení skutečné angažovanosti různých subjektů v provádění makroregionálních strategií: je k tomu zapotřebí transparentní rozhodování, důsledné sdílení informací a vypracování společných provozních postupů na všech úrovních;

33. vyzývá Evropskou komisi a Radu, aby podpořily rozvoj budoucích makroregionálních strategií a souvisejících akčních plánů v úzké spolupráci se všemi příslušnými zainteresovanými subjekty. Přitom by měly být rovněž zohledněny inovativní systémy správy, které místním a regionálním orgánům zajistí skutečnou roli spolurozhodovatelů v přípravě a provádění těchto strategií;

34. zdůrazňuje, že makroregionální strategie by měly být i nadále zaměřeny na regionální výzvy, jež jednotlivé členské státy nedokáží ve svém regionu řešit nebo jen se značnými potížemi, či jsou natolik specifické pro daný makroregion, že vyžadují specifické zacházení v rámci širšího rámce politiky EU. Makroregionální strategie by proto měly nejen řešit společné regionální zájmy, ale měly by zároveň být konkrétně přizpůsobenými strategiemi reakce odrážejícími specifické regionální výzvy. Efektivní dopravní spoje v rámci makroregionu jsou jedním ze základních předpokladů pro spolupráci a Výbor je přesvědčen, že by se k tomuto aspektu mělo při přípravě nových strategií přihlížet. Dalším aspektem zásadního významu pro budoucnost mnoha evropských územních celků je demografická výzva, s níž jsou spojeny specifické problémy odpovídající makroregionálním geografickým oblastem;

35. souhlasí s Komisí, že je třeba hledat vhodné metody k posílení spolupráce a regionální integrace v případech, kde je makroregionální strategie jediným řešením, a nadále podporovat již existující způsoby spolupráce, které se ukázaly být účelnými a účinnými;

36. vyzývá členské státy, aby rozvoj nových makroregionálních strategií posuzovaly z hlediska sdílených problémů a příležitostí existujících v dané zeměpisné oblasti s ohledem na zásady sociální, hospodářské a územní soudržnosti, a tedy se zvláštní pozorností věnovanou venkovským oblastem, oblastem postiženým průmyslovou transformací a regionům vykazujícím závažná a trvalá přírodní či demografická znevýhodnění, jako jsou například nejsevernější regiony s nízkou hustotou obyvatelstva a ostrovní, přeshraniční a horské regiony. Místní a regionální úroveň by měla být zapojena do diskuse v počáteční fázi při stanovování cílů strategie, jako tomu bylo kupříkladu při přípravě strategie pro region Baltského moře. Nelze také zapomínat na to, že je nutné zapojit do tohoto procesu občanskou společnost. Potřeby a potenciál daného regionu viděny z místního a regionálního pohledu a z pohledu občanské společnosti, spolu se stávajícími sítěmi místní spolupráce, poskytují pevný základ pro rámec a provádění strategie;

Státy mimo EU a provádění makroregionálních strategií

37. konstatuje, že Rada zohlednila názory vyjádřené Výborem ve stanovisku k přezkumu strategie EU pro region Baltského moře (CdR1272/2012 fin), když doporučuje pokračovat v činnosti ve snaze co nejlépe při provádění strategie pro region Baltského moře využít Severní dimenzi a její partnerství. Strategie EU pro Podunají má zásadní význam pro posílení spolupráce mezi 14 zeměmi, mezi nimiž jsou jak členské státy EU, tak i třetí země;

38. zdůrazňuje, že makroregionální strategie by měly posílit pozici EU a příslušného makroregionu a jejich vzájemnou interakci i kontakty s regiony mimo EU. Jedná se sice o strategie EU, ale mnohé z jejich cílů nebude možné splnit bez spolupráce s partnery ze třetích zemí a bez shody na prioritách. Spolupráce s regiony mimo EU je pro fungování EUSBSR i EUSDR rozhodující, a to nejen v zájmu zlepšení hospodářské konkurenceschopnosti a soudržnosti makroregionu, ale také pro rozvoj externích vazeb EU. Z téhož pohledu může zapojení třetích zemí – se svými důsledky jak na úrovni politiky sousedství, tak na úrovni politiky rozšíření – být od počátku klíčovým prvkem úspěšnosti budoucích makroregionálních strategií;

Závěry

39. zdůrazňuje, že doposud realizovaná činnost v oblasti strategií nedovoluje vyvozovat žádné dalekosáhlé závěry, co se týče dopadu tohoto přístupu na plnění horizontálních a integrovaných cílů EU;

40. poukazuje na to, že nové finanční období EU od roku 2014 nabízí nadějné vyhlídky na efektivnější a produktivnější fungování strategií. Výbor vybízí k cílené spolupráci mezi jednotlivými členskými státy a orgány financování, a to jak na úrovni EU, tak i v rámci vnitrostátních rozvojových opatření;

41. doporučuje, aby Komise pokračovala v soustavném monitorování provádění makroregionálních strategií i strategií pro přímořské oblasti a posuzování jejich přidané hodnoty pro Evropu jako celek, nikoli pouze z hlediska jednotlivých makroregionálních strategií.

V Bruselu dne 28. listopadu 2013.

předseda
Výboru regionů

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Stanovisko Výboru regionů – Akční plán pro konkurenceschopné a udržitelné ocelářství v Evropě

(2014/C 114/05)

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

1. se domnívá, že ocelářský průmysl má určující úlohu pro celkovou ekonomiku Evropské unie a představuje strategické odvětví nejvyššího významu, které má přímý dopad na hospodářský, sociální a environmentální rozvoj všech členských států Evropské unie;

2. je toho názoru, že budoucí vývoj evropského ocelářského průmyslu má rovněž přímý vliv na regionální a místní rozvoj a že konkurenceschopný a udržitelný ocelářský průmysl v Evropě představuje podmínku a parametr hospodářského oživení v mnoha evropských regionech;

3. domnívá se, že zavedení politiky podporující svébytný evropský ocelářský průmysl je nezbytné k dlouhodobému zajištění bezpečnosti zásobování Evropské unie. Má-li ocelářský průmysl zůstat nezávislý, musí ukázat, že je s pomocí inovací a ekologického přístupu schopen čelit budoucím výzvám. Případná pomoc ze strany EU by měla sloužit jen k urychlení změn, jež musí ocelářský průmysl iniciovat sám;

4. vyzdvihuje obtížné hospodářské souvislosti, které Evropskou unii s celkovou výrobní kapacitou 217 milionů tun oceli ročně a skutečnou výrobou ve výši přibližně 11 % celosvětové produkce vystavují potížím s nadměrnou kapacitou a slabou tržní poptávkou, jež vyvstaly v mezinárodním měřítku;

5. v souvislosti se skutečností, že poptávka po oceli v Unii „závisí na ekonomické a finanční situaci několika málo klíčových průmyslových odvětví využívajících ocel – například stavebnictví a automobilovém průmyslu“ ([1]), odkazuje ke svým stanoviskům k průmyslové politice ([2]) a stanovisku CARS 2020: Akční plán pro konkurenceschopný a udržitelný automobilový průmysl v Evropě ([3]);

6. domnívá se, že stavebnictví je jedním z klíčových odběratelských odvětví oceli a že vše, co souvisí s udržitelným a energeticky účinným stavebnictvím, by mělo mít prioritu – zejména v oblasti, již bychom mohli nazvat obnovou parku veřejných budov, jež by mohla konkrétně navazovat na evropskou agendu v oblasti sociálního bydlení, kterou mnohokrát požadoval VR a Evropský parlament;

7. připomíná, že v posledních letech se v důsledku značného zpomalení průmyslové činnosti potýkalo mnoho z přibližně 500 míst výroby v 23 členských státech s výrazným snižováním výroby, jiná byla s konečnou platností uzavřena a bohužel došlo ke ztrátě zhruba 40 000 pracovních míst;

8. upozorňuje na skutečnost, že tato obtížná hospodářská situace má negativní vliv na hospodářskou a sociální soudržnost dotyčných území;

9. uznává, že pro budoucnost ocelářského průmyslu obecně je nezbytná evropská strategie;

10. považuje za nezbytné přímo do procesu zapojit místní a regionální orgány a současně respektovat specifika a přednosti jednotlivých území a zohlednit skutečnost, že místní a regionální orgány jsou nejlépe situovány, pokud jde o posouzení výzev v hospodářské a sociální oblasti a nezbytnosti a rentability dalších investic do vytváření či zachování pracovních míst, stejně jako o určení případných zdrojů těchto investic, a nejlépe znají problematiku hodnocení dopadů na životní prostředí;

11. domnívá se, že úsilí o zvýšení konkurenceschopnosti EU se musí opírat o zásady transparentnosti a příznivých rámcových podmínek pro podnikání. Evropský ocelářský průmysl se bude moci od konkurence odlišit mimo jiné znalostmi, inovační schopností a kvalitou;

([1]) COM(2013) 407 final.

([2]) Stanovisko VR ze dne 11. dubna 2013 Silnější evropský průmysl pro růst a hospodářskou obnovu, zpravodaj: Claude Gewerc (SES/FR), CDR2255-2012_00_00_TRA_AC.

([3]) Návrh stanoviska VR (zpravodaj: Christian Buchmann (ELS/AT)), CDR1997-2013_00_00_TRA_PA.

12. je pro aktivní průmyslovou politiku, jejímž cílem bude rozvíjet konkurenceschopnost ocelářského průmyslu v EU a pokud možno ochránit nebo rozšířit stávající místa výroby a pracovní místa, zejména využitím zpracování a recyklace, aby odvětví nepřišlo o metalurgické znalosti a dovednosti, které pracovníci zdokonalují po desítky let;

13. proto žádá zavedení protokolů další odborné přípravy pro pracovníky, kteří jsou zaměstnáni v místech, kterých by se mohla dotknout restrukturalizace, tak aby mohli rozvíjet své dovednosti v profesích souvisejících s tímto odvětvím;

14. dále žádá další opatření zaměřená na profesní rekvalifikaci pro pracovníky, jichž se dotklo uzavření či restrukturalizace míst výroby, v podobě rozšíření možností využití strukturálních fondů, a to jednak formou revize Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (EFG), jednak nabídnutím programů přizpůsobených individuálním potřebám a územním specifikům, přičemž by byly zachovány a zhodnoceny dovednosti související s tímto odvětvím;

15. žádá vytvoření systému finanční pomoci pro oblasti postižené restrukturalizací nebo uzavřením míst výroby, který by se zaměřil na rekvalifikaci pracovníků a hospodářskou diversifikaci a opíral by se o zdroje zahrnující veřejné i soukromé subjekty;

16. klade důraz na koordinovaný přístup všech veřejných orgánů při koncipování a provádění restrukturalizačních opatření týkajících se ocelářského odvětví;

17. je potěšen vytvořením skupiny na vysoké úrovni v evropském měřítku zaměřené na ocel, avšak lituje, že četnost schůzí byla stanovena na jednu ročně, a navrhuje, aby se členem skupiny stal i jeden zástupce Výboru regionů, jakož i zástupci místních a regionálních orgánů, a to ve snaze podpořit spolupráci, výměnu informací a osvědčených postupů mezi hlavními zúčastněnými stranami v členských státech;

18. dále považuje za nezbytné počítat s vyhodnocením akčního plánu do 12 měsíců od jeho přijetí;

19. žádá zavedení posíleného sociálního dialogu pro překlenutí krize a přímé a těsné zapojení sociálních partnerů do průmyslové politiky obecně a do politiky věnované ocelářskému odvětví zvlášť;

20. poznamenává, že celosvětový průmyslový model založený na inovacích a značných investicích do nových technologií je podmínkou udržitelného růstu Evropské unie;

21. konstatuje, že evropský ocelářský průmysl musí nabídnout inovující kvalitní výrobky, jež odpovídají potřebám trhu a umožní evropskému ocelářství odlišit se tím od konkurentů, třebaže si tento přístup žádá výrazné investice do nákladných druhů výroby či zpracování a do výzkumu a vývoje (VaV);

22. domnívá se, že podpora inovacím musí být rozšířena na všechny činnosti související s ocelářskou činností. V rámci Horizontu 2020 musí být prováděny finanční mechanizmy EIB na podporu spolupráce v oblasti VaVaI mezi ocelářskými podniky a regiony, v nichž mají tyto podniky sídlo, za účelem podpory a udržitelnosti ekonomické činnosti;

23. opakuje svou žádost o investice do profesních kvalifikací a odborné přípravy, aby se podpořila diversifikace, specializace a inovace v ocelářském odvětví a v budoucnu se tak zvýšila jeho konkurenceschopnost;

24. souhlasí se snahami Komise o podporu opatření ve prospěch rozvoje dovedností, jakož i opatření cílených na zaměstnanost mládeže v ocelářském průmyslu, ale lituje, že sdělení Komise nenavrhuje žádné opatření zaměřené na podporu přenosu dovedností uvnitř podniků;

25. těší jej, že akční plán klade důraz na podporu inovací určenou k rozvoji čistších a energeticky úspornějších technologií, aby došlo ke snížení nákladů a byl dodržen rámec evropských politik pro klima do roku 2030;

26. vyzývá Komisi, aby na evropské úrovni upřednostnila ocel z elektrických obloukových pecí, které vykazují znatelně nižší emise CO_2 než výroba oceli z primárních surovin, tj. ze železné rudy;

27. opakuje svou podporu přístupu průmyslové ekologie, který se soustředí na recyklaci materiálů a kontrolu energetické spotřeby;

28. v této souvislosti zdůrazňuje značnou recyklovatelnost oceli a skutečnost, že výrobou oceli z železného šrotu namísto ze surové železné rudy se přibližně o 75 % snižuje spotřeba energie a ušetří zhruba 90 % vstupních surovin;

29. opakuje svou podporu investicím do inovací, zlepšování podmínek pro přístup na trh, ke kapitálu, k lidským zdrojům a kvalifikacím, neboť se jedná o pilíře silnější průmyslové politiky;

30. podporuje Komisi, aby pokračovala ve vyhodnocení zatížení ocelářského průmyslu z hlediska předpisů a aby vyhodnotila jejich vliv na konkurenceschopnost;

31. podporuje snahy Komise o zahájení reflexe v otázce snížení výrobních nákladů evropského ocelářského průmyslu. Diskuse by se měly soustředit na inovace, energetickou účinnost a environmentální aspekty;

32. zejména zdůrazňuje, že je zapotřebí umožnit průmyslovým odvětvím náročným na spotřebu elektřiny, aby uzavírala dlouhodobé odběratelské smlouvy, to znamená takové, které by pokryly nejméně jednu dekádu a které by obsahovaly dostatečně vymezená ustanovení o přezkumu, aby bylo zaručeno pravidelné zásobování v dlouhodobě trvajícím smluvním rámci, omezení nákladů, a tedy konkurenceschopnost odvětví;

33. Považuje za nezbytné, aby byly posíleny sítě pro nákladní dopravu, jež mají klíčový význam pro regiony, zejména pak pro ty nejvzdálenější a přeshraniční;

34. je potěšen návrhem Komise podporovat jak na vlastním území, tak za hranicemi poptávku po oceli vyrobené v EU, zejména za pomoci opatření cílených na posílení poptávky v odvětvích automobilového průmyslu a udržitelného stavebnictví;

35. vyzývá Komisi, aby podporovala diversifikaci ocelářského průmyslu, snížila tak závislost na poptávce a minimalizovala z toho plynoucí rizika;

36. podporuje snahy o stanovení evropských norem pro udržitelnou výrobu ocelových výrobků určených pro stavebnictví a o zavedení certifikace jakosti (SustSteel), která by mohla zvýšit přidanou hodnotu a posílit konkurenceschopnost evropských výrobků;

37. připomíná význam obhajoby evropských předpisů v oblastech sociální politiky, životního prostředí, ochrany klimatu, bezpečnosti práce a pracovních podmínek, který je v zájmu hospodářské a sociální soudržnosti Evropské unie a konkurenceschopnosti evropských podniků na světovém trhu;

38. podporuje snahy Komise jednat s třetími zeměmi proti nekalým obchodním praktikám a mimo jiné podpořit rovné zacházení;

39. má za to, že pro ocelářský průmysl je z dlouhodobého pohledu důležité zajistit volné a transparentní obchodování s ocelí a ocelářskými výrobky a konstatuje, že navzdory snahám, jež Komise vyvinula pro dosažení liberalizace mezinárodního obchodu v rámci WTO, odhady tohoto průmyslového odvětví vcházejí ze zásady, že přibližně 65 % světového trhu s ocelí podléhá ochranářským bariérám nejrůznějšího druhu;

40. sdílí názor Komise, že vyjednání obchodních dohod na bilaterální úrovni, zejména sjednání dohod o volném obchodu, může představovat klíčový nástroj pro nastolení spravedlivých podmínek pro podniky z Evropské unie;

41. vyzývá Komisi, aby při vyjednávání dohod – ať už na bilaterální úrovni či na úrovni WTO – uplatnila zásadu reciprocity norem;

42. podporuje Komisi v tom, aby případně neváhala, jak bylo naznačeno, důrazně a rozhodně použít opatření proti nerovným obchodním podmínkám třetích zemí a postupně modernizovat své nástroje na ochranu obchodu;

43. vyzývá Komisi, aby důsledně ověřila, že systém „Surveillance 2" zajišťuje přinejmenším stejné záruky z hlediska ochrany a kontroly, pokud jde o nekalé dotační či dumpingové praktiky, jako předchozí systém pro dohled nad dovozem některých ocelářských výrobků (EU) č. 1241/2009;

44. vyjadřuje znepokojení nad délkou lhůty – v průměru dvouleté – již Evropská komise potřebuje ke spuštění antidumpingových nástrojů, zatímco v případě Spojených států jde o pouhých šest měsíců. Proto Komisi vyzývá, aby se snažila jednat rychleji;

45. podporuje Komisi v jejích krocích, které se snaží všemi způsoby zajistit volný přístup k primárním i sekundárním trhům se surovinami, zejména k trhům se železnou rudou, koksovatelným uhlím a recyklovatelnými surovinami, a považuje tento volný přístup za nutnou podmínku, bez níž nelze zaručit konkurenceschopnost evropského průmyslu oceli na světové úrovni;

46. zastává názor, že vyšší produktivita, dobré prostředí pro investice a inovační úsilí jsou důležitými předpoklady pro to, aby se ocelářský průmysl mohl rozvíjet a z dlouhodobého hlediska byl v EU udržitelný. Dobrým způsobem snižování nákladů na energii, který může přispět ke zvýšení konkurenceschopnosti, je i energetická účinnost;

47. domnívá se, že sdělení Komise neuvádí logistické náklady, zejména náklady spojené s námořní dopravou, dodávkami surovin, bezpečností zásobování a ekonomickým rozvojem souvisejícím s rozvojem přístavů;

48. souhlasí se záměrem Komise zlepšit všeobecné podmínky pro růstový potenciál, jež jsou rozhodující pro ocelářský průmysl v Evropské unii včetně bezpečnosti zásobování energií a konkurenceschopných cen energie, stejně jako pobídky k energeticky účinnější a nízkouhlíkové výrobě;

49. podporuje všechny iniciativy, jejichž cílem je zajistit sledování a kontrolu trhů se surovinami, včetně trhu s železným šrotem, ve snaze zabránit nelegálnímu vývozu železného šrotu;

50. vyzývá Komisi, aby nezanedbávala analýzu nákladů a přínosů opatření navrhovaných ve prospěch evropského ocelářského průmyslu a aby zajistila, že nepůjdou proti ostatním evropským politikám, zejména politice pro ochranu životního prostředí, klimatu a udržitelný rozvoj;

51. domnívá se, že opatření navržená v akčním plánu pro konkurenceschopný a udržitelný ocelářský průmysl v Evropě nejsou cílem sama o sobě, ale že je nutně musí provázet snahy průmyslového odvětví o investice a vytváření pracovních míst v evropských místech výroby;

52. poznamenává, že akční plán v podobě, v jaké je nyní navržen, není v rozporu se zásadou subsidiarity a proporcionality a je v souladu s článkem 173 SFEU, který stanoví, že EU přísluší pravomoc vyvíjet podpůrnou činnost v oblasti průmyslové politiky;

53. trvá na tom, aby Komise využila – v souladu s článkem 173 SFEU – potenciál Lisabonské smlouvy v oblasti průmyslové politiky, zejména tak, že vyvine jakékoli užitečné podněty na podporu koordinace členských států v oblasti průmyslové politiky, zejména stanoví směry a ukazatele, uspořádá výměnu osvědčených postupů a připraví nezbytné podklady pro pravidelný dohled a hodnocení.

V Bruselu dne 28. listopadu 2013

předseda
Výboru regionů

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Stanovisko Výboru regionů – Sport, zdravotní postižení, zábava

(2014/C 114/06)

I. **POLITICKÁ DOPORUČENÍ**

VÝBOR REGIONŮ

Klasifikace souvislostí

1. upozorňuje na skutečnost, že v EU žije mnoho osob se zdravotním postižením, jejichž počet se odhaduje zhruba na 80 milionů, čili asi 15 % obyvatelstva. Podle odhadů představují osoby s omezenou schopností pohybu více než 40 % obyvatelstva;

2. zdůrazňuje, že vzhledem ke zvýšenému riziku zdravotního postižení v pokročilém věku a k všeobecně vyššímu výskytu chronických onemocnění by se počet osob se zdravotním postižením mohl zvýšit. Evropské regiony proto v budoucnosti budou muset čelit novým výzvám;

3. upozorňuje na skutečnost, že neexistuje společná definice zdravotního postižení na úrovni EU a že právní definice tohoto pojmu byly předmětem četných diskusí a jejich význam je vykládán mnoha způsoby. Zdravotní postižení je komplexním jevem a různorodou zkušeností, je výsledkem interakce tělesných a duševních vlastností člověka a situace ve společnosti, v níž člověk žije. Proto je vhodné zavést koncepci osob se zdravotním postižením;

4. vyzdvihuje nedostatek znalostí a mylných představ o skutečných důsledcích zdravotního postižení a podtrhuje nutnost zaměřit se na „schopnosti“, na které se lze zaměřit právě při provozování sportu;

5. uznává hodnotu a význam fyzické aktivity a sportu pro osoby se zdravotním postižením a jejich skutečný přínos k uskutečňování strategických cílů EU, zejména cílů strategie Evropa 2020. Přizpůsobený sport a sport provozovaný osobami se zdravotním postižením zaznamenaly v posledních letech výrazný rozvoj. Posledním příkladem jsou paralympijské hry v Londýně roku 2012, kdy se sdělovací prostředky přetahovaly o pokrytí a propagaci paralympijského hnutí;

6. upozorňuje na skutečnost, že sport je nesporně důležitý pro celkový dobrý zdravotní stav lidí a zvyšuje možnosti rehabilitace a uznávání způsobilosti osob se zdravotním postižením a že možnost provozovat sportovní činnost je pro osoby se zdravotním postižením především základním lidským právem;

7. vyzdvihuje skutečnost, že „sport pro osoby se zdravotním postižením“ zahrnuje široké spektrum aktivit od vrcholového sportu po sport rekreační a od přizpůsobené tělesné výchovy po rehabilitaci s pomocí sportu. Šíře tohoto spektra odráží komplexnost pojmu „sport“, ba ji i dokonce přesahuje. To je jeden z důvodů, proč v různých evropských regionech existují různé definice. V oblasti fyzické aktivity a sportu existuje řada rozdílů, takže fyzická aktivita se může provozovat závodně, rekreačně či ve vztahu ke zdraví atd. V každém případě si z uvedených možností vybírá ten, kdo sport provozuje, přičemž sportování obecně zlepšuje zdraví, ať už tělesné či duševní, u každého;

8. upozorňuje na skutečnost, že se o různých pojmech a koncepcích týkajících se dané oblasti nebo používaných zainteresovanými stranami vedou obsáhlé diskuse. V této souvislosti se používá výraz „sport pro osoby se zdravotním postižením“, jehož smyslem je vytvořit přístup zaměřený na jednotlivce, který však bude mít širší dosah;

9. připomíná potřebu plného respektování zásady subsidiarity samostatného rozhodování řídících struktur (včetně nezávislých sportovních organizací) ve sportu. Účelem doporučení vyslovených v tomto stanovisku je působit jako katalyzátor, aby se zvýšil dopad činností prováděných členskými státy a místními a regionálními orgány a v komunitě jako celku se podnítila změna ve vnímání spočívající v tom, že se u osob se zdravotním postižením budou zdůrazňovat jejich schopnosti;

Politické souvislosti

10. vyjadřuje své uspokojení a svou podporu, co se týče výroků o uznání sportu pro osoby se zdravotním postižením v politikách EU, konkrétně v Evropské strategii pro pomoc osobám se zdravotním postižením 2010–2020 ([1]), ve sdělení Komise Rozvoj evropského rozměru v oblasti sportu ([2]) a v bílé knize Evropské komise o sportu ([3]);

11. lituje však, že v původním návrhu Evropské komise na program ERASMUS + – Program Unie pro vzdělávání, odbornou přípravu, mládež a sport 2014–2020 chybí odkaz na osoby se zdravotním postižením; proto žádá, aby se v novém, právě projednávaném programu jasně uvedlo, že v zájmu podpory udržitelného růstu pro všechny je zapotřebí osobám se zdravotním postižením usnadnit přístup ke sportovním činnostem;

12. souhlasí s tím, že státní, regionální a místní orgány mohou v rámci svých pravomocí a finančních možností hrát důležitou roli v rozvoji sportu pro osoby se zdravotním postižením, zejména pokud jde o propagaci a dlouhodobé investice do sportovní infrastruktury a do sportovních aktivit, a zdůrazňuje nutnost zajistit finanční prostředky na projekty pro ty regiony, kde je infrastruktura škol a dalších vzdělávacích institucí nedostatečně vyvinutá a děti se zdravotním postižením nemají žádnou nebo jen omezenou možnost věnovat se sportovní činnosti;

13. při využívání veřejných zařízení musejí veřejné orgány náležitě přihlížet k zájmům zdravotně postižených sportovců tak, aby byl zohledněn požadavek na vytvoření rovnocenných životních podmínek pro osoby se zdravotním postižením. Přístupnost zde hraje zásadní roli;

14. potvrzuje specifickou funkci, kterou plní zúčastněné strany v oblasti sportu pro osoby se zdravotním postižením při využívání potenciálu sportu k podpoře sociálního začlenění, integrace a rovných příležitostí;

15. vyzdvihuje skutečnost, že sport pro osoby se zdravotním postižením je často výslovně uváděn pouze v souvislosti se sociálním začleněním. Požaduje, aby se obecně rozlišovalo mezi různými aspekty sportu pro osoby se zdravotním postižením, jež se mohou týkat vrcholového sportu, rekreačního sportu, tělesné výchovy, možností v oblasti vzdělávání a odborné přípravy prostřednictvím sportu, přizpůsobené fyzické aktivity, rehabilitace s pomocí sportu či sportovních aktivit se zvláštním terapeutickým účelem;

16. zasazuje se o větší uznávání kvalifikovaných zástupců tohoto odvětví při všech aktivitách souvisejících s rozvojem a hodnocením místních sportů, jež mají podporu evropských institucí. Mělo by se zvážit vyčlenění zvláštních prostředků na umožnění jejich účasti i na specifickou odbornou přípravu profesionálních technických pracovníků působících v oblasti sportu;

17. vyzývá k vypracování podrobného strategického dokumentu, který by vycházel ze stávajících politik, ale byl konkrétně věnovaný sportu pro osoby se zdravotním postižením, aby byly vytyčeny priority mezi hlavními otázkami týkajícími se této oblasti;

Konkrétní výzva – sportovní aktivity

18. poukazuje na to, že i přes rostoucí politický zájem o zapojení osob se zdravotním postižením do sportovních aktivit je míra sportovní činnosti i nadále příliš nízká. Souvisí to mimo jiné s omezeným přístupem ke sportovní infrastruktuře uzpůsobené potřebám osob se zdravotním postižením;

([1]) COM(2010) 636 final.
([2]) COM(2011) 12 final.
([3]) COM(2007) 391 final.

19. konstatuje, že kromě fyzických a socioekonomických překážek a bariér v komunikaci mají na sportovní aktivitu vliv určité kulturní překážky a psychologické faktory, zejména přístup pořadatelů a aktérů místního sportu ke zdravotnímu postižení. Tento přístup je výsledkem neznalosti a nedostatku prostředků pro řešení odlišné situace. Bylo by třeba provést informační a vzdělávací kampaně, které by usnadnily zapojení osob se zdravotním postižením do provozování sportu. Doporučuje se provést řádnou konzultaci příslušných subjektů tohoto odvětví, jelikož různé skupiny mohou vyžadovat různou podporu, a poté přijmout veškerá opatření na zlepšení přístupu ke sportovním aktivitám;

20. domnívá se, že lepší dostupnost, co se týče odpovídajícího fyzického přístupu ke sportovním zařízením a lepší komunikace, je hlavním předpokladem žádoucího zvýšení míry provozování sportu;

21. vyzývá k pořádání koordinovaných osvětových kampaní o existujících možnostech provozování sportu. Tyto kampaně by mohly být organizovány na evropské úrovni, ale musí být určeny úrovni místní a regionální, kde jsou konkrétní sportovní aktivity nabízeny. Je důležité se obracet přímo na osoby se zdravotním postižením a informovat je. V ideálním případě by pořádání těchto kampaní měly podpořit řídící struktury místního sportovního hnutí, sportovního hnutí na celostátní úrovni nebo pro osoby se zdravotním postižením anebo organizace (zejména svazy) tělesně postižených. Kromě toho je důležité pořádat informační kampaně nejen pro osoby se zdravotním postižením, ale také pro širokou veřejnost, a pomáhat jí tak osoby se zdravotním postižením chápat, přijímat, začleňovat a naučit se jim pomáhat. Osoby se zdravotním postižením je nutné co nejvíce podněcovat k tomu, aby samy navrhovaly, propagovaly a organizovaly takové akce, musíme jim tuto činnost usnadnit a podporovat je v ní;

22. zdůrazňuje, že může být nezbytné obracet se jednotlivě na různé cílové skupiny v závislosti na jejich schopnostech, jejich příslušné věkové kategorii a jejich sociální situaci, přičemž je důležité oslovit a podporovat především mladé lidi. Taktéž je důležité respektovat organizaci sportu v každém členském státu i místní a regionální specifika.Mělo by se podpořit poskytování kvalitních, přístupných a pravidelně aktualizovaných informací, aby bylo možné nepřetržitě informovat různé cílové skupiny o sportovních příležitostech, jichž mohou využít. Šíření těchto informací a přístupnost se může zlepšit, pokud se usnadní a podpoří rozvoj souvisejícího organizovaného hnutí na místní úrovni;

23. domnívá se, že na místní a regionální úrovni je nezbytné mít k dispozici přizpůsobenou dopravní síť, která by osobám se zdravotním postižením umožnila cestovat do sportovních zařízení za účelem provozování jak amatérského, tak závodního sportu;

24. zdůrazňuje, že rodiče hrají nezanedbatelnou roli při pobízení mladých lidí k účasti na sportovních aktivitách a že dobrovolnictví je pilířem tohoto odvětví. Proto je třeba zlepšit informovanost o důležitosti dobrovolné činnosti a pak plánovat vytváření platforem pro získávání a vzdělávání dobrovolníků a přijetí opatření na uznávání a odměňování jejich práce;

25. navrhuje vytvořit platformu s informacemi o sportovních zařízeních v EU a internetové stránky pro veřejnost, na nichž by se osoby se zdravotním postižením mohly dozvědět o sportovní infrastruktuře, technických možnostech atd. v okolí svého bydliště či ve svém regionu;

26. upozorňuje na skutečnost, že určité skupiny obyvatelstva čelí dvojí či trojí diskriminaci v případě, že jsou konfrontovány nejen s jedním, ale s více zdravotními postiženími, či jsou přistěhovaleckého původu, příslušníky menšiny nebo jsou oběťmi sociálního vyloučení z důvodu homofobie nebo pohlaví. Je důležité zaručit podporu a rovné příležitosti při přístupu ke sportovním aktivitám pro všechny;

27. konstatuje, že sport pro osoby se zdravotním postižením nesmí být izolován od systému místních sportů a že se jeho rozšiřování – čili sdílení odpovědnosti za jeho organizaci s velkými sportovními svazy – zřejmě již dostalo mezi hlavní politické cíle. Proto je třeba zaručit, aby pokračovalo začleňování sportovní činnosti pro osoby se zdravotním postižením do obecné sportovní činnosti a aby mohly být souběžně uplatňovány různé způsoby, formy a systémy organizace na základě skutečných schopností osob se zdravotním postižením a v souladu s cílem jejich integrace;

28. domnívá se, že zapojení osob s nějakým zdravotním postižením do sportu by se mělo podpořit na úrovni svazu, do něhož spadá dotyčná disciplína či specializace. Zároveň je potřeba vytvořit vazbu na sportovní svazy, které vyvíjejí svou činnost hlavně s osobami s určitým zdravotním postižením a jejichž neodmyslitelné poslání v tomto směru je třeba upevnit, a respektovat jejich úlohu;

29. je toho názoru, že sportovní svazy by měly vybízet k účasti na svých shromážděních bez hlasovacího práva ty sportovní organizace, jejichž cílem je provozování sportu pro osoby s nějakým zdravotním postižením, i když nejsou členy svazu;

30. na základě shromážděných příkladů konstatuje, že přístup spočívající v propojení cestovního ruchu s rekreačním sportem pro všechny je pro osoby se zdravotním postižením vhodným prostředkem k navázání prvního kontaktu se sportem, neboť se tím zvýší míra provozování sportu a povědomí široké veřejnosti o jejich schopnostech;

31. domnívá se, že je potřeba poskytovat kvalitní a aktualizované informace o existenci sportovních aktivit uzpůsobených osobám se zdravotním postižením, dopravě a přístupu do sportovních zařízení coby způsob, jak přilákat sportovní turistiku;

Konkrétní výzva – vzdělávání

32. uznává, že vhodný rozvoj sportu pro osoby se zdravotním postižením vyžaduje odborníky s dobrou úrovní vzdělání a odborné přípravy;

33. má za to, že i když osoby se zdravotním postižením nejsou stigmatizovány, mohou být přesto vyloučeny, jelikož hodně lidí neví, jak k nim má přistupovat a jak je začlenit do sportovních aktivit a struktur. Požaduje, aby se poskytovaly sladěné informace, a to prostřednictvím vzdělávacích a školicích iniciativ určených nejenom osobám, které jsou přímo zapojené do pořádání sportovních aktivit, ale v širším měřítku i široké veřejnosti, například s využitím snadno dostupných vzdělávacích nástrojů online. V tomto ohledu by současně mělo být zvyšováno povědomí o právech, potřebách a schopnostech osob se zdravotním postižením;

34. zdůrazňuje, že by všichni žáci měli mít přístup k tělesné a sportovní výchově a že by žádné zdravotní postižení nemělo být překážkou začlenění do školních programů tělesné výchovy. Právě v hodinách tělesné výchovy ve škole získávají mladí lidé často o sport zájem a nacházejí v něm zálibu, a totéž platí i pro mladé lidi se zdravotním postižením. Sportovní prostředí ve školách navíc poskytuje příležitost k výchově žáků bez postižení a k tomu, aby si i oni uvědomovali schopnosti svých spolužáků. V tomto směru je třeba vybízet zejména k zavádění „programů tělesné výchovy pro všechny“. Myšlenka opačné integrace, tj. integrace zdravých sportovců do sportu pro osoby se zdravotním postižením, je dobrým příkladem umožňujícím změnit postoj ke schopnostem ostatních sportovců. Podpořeny a rozvíjeny by měly být rovněž iniciativy typu „sdílený sport“. Pro dosažení tohoto cíle je velmi důležité poskytovat učitelům vzdělávacích institucí, se zvláštní pozorností věnovanou učitelům tělesné výchovy, zvláštní vzdělání a odbornou přípravu a rodičům dětí se zdravotním postižením zajistit přístup k informacím o dostupných sportovních aktivitách;

35. konstatuje, že z důvodu chybějících výměn a koordinace mezi subjekty činnými ve sportu pro osoby se zdravotním postižením a subjekty činnými v místních sportech často nejsou dostatečně využívány znalosti a schopnosti trenérů. Navrhuje se zavést školení na bázi spolupráce mezi těmito organizacemi, jež by získala podporu vzdělávacích zařízení a veřejných orgánů;

36. vybízí k tomu, aby byli do přizpůsobovacích procesů s cílem snížit vyloučení osob se zdravotním postižením ve větší míře zapojováni zástupci vysokých škol. Mělo by to vést ke změnám ve vzdělávání budoucích učitelů tělesné výchovy tak, aby mohli lépe porozumět rozdílnostem zdravotního stavu žáků;

37. má za to, že je třeba změnit image sportu pro osoby se zdravotním postižením. V tomto smyslu je třeba podporovat špičkový vrcholový sport osob se zdravotním postižením a vyrovnat jejich status s vrcholovými sportovci bez zdravotního postižení. Obecně se uznává, že zvyšování povědomí o výkonech sportovců se zdravotním postižením ve vrcholovém sportu vede ke změně tohoto vnímání; V této souvislosti má obrovský význam komunikační strategie pro paralympijské hry a pro prestižní sportovní akce pro osoby se zdravotním postižením;

38. připouští, že sport pro osoby se zdravotním postižením se z velké části opírá o dobrovolnictví. Uznává, že je třeba nadále podporovat kvalitní odbornou přípravu těchto dobrovolníků. V určitém ohledu je tuto odbornou přípravu třeba uzpůsobit potřebám zúčastněných stran. Kromě toho nabývá na významu řízení této dobrovolnické činnosti. Organizace zabývající se sportem pro osoby se zdravotním postižením musí zlepšit své fungování tím, že budou využívat prostředky řízení lidských zdrojů a rozvoje kvality. Pokud chceme zlepšit kvalitu, je potřeba připravit odborníky. Jsou o to nepostradatelnější, neboť se jedná o zvláštní cílovou skupinu. Celá struktura musí směřovat k profesionalizaci;

39. lituje toho, že je často podceňován potenciál osob se zdravotním postižením. Zdůrazňuje, že sport ze své povahy může posílit osobní rozvoj osob se zdravotním postižením, a tím rovněž významně přispět k jejich úspěšnému profesnímu začlenění;

40. schvaluje hlavní směry EU pro dvojí kariéru sportovců ([4]), které zdůrazňují, že spravedlivé uplatňování opatření na podporu dvojí kariéry vůči všem sportovcům by představovalo značný pokrok pro sport jako takový a zejména pro sport provozovaný osobami se zdravotním postižením. VR rovněž plně sdílí názor vyjádřený v hlavních směrech, že vzhledem k tomu, že disciplíny pro osoby se zdravotním postižením jsou začleňovány do obecné sportovní činnosti, je třeba věnovat této skupině zvláštní pozornost, aby bylo zaručeno rovné zacházení a mohly se rozvíjet specifické postupy v případě, že nelze uplatnit postupy pro zdravé sportovce;

41. zdůrazňuje, že by toto odvětví mělo již nyní usilovat o nezávislost svých nejmladších sportovců a podporovat je v jejich osobním rozvoji. V této souvislosti by se měla podporovat specifická vzdělávací opatření, která by mladým sportovcům měla být nabízena během sportovních akcí;

Konkrétní výzva – zdraví

42. uznává význam sportu pro podporu zdraví a výchovu ke zdraví a vyzdvihuje zvláštní souvislost mezi přizpůsobenou fyzickou aktivitou a rehabilitací osob se zdravotním postižením, pokud jde o jejich tělesné a duševní zdraví;

43. podporuje činnost odborné skupiny EU pro sport, zdraví a účast, kterou Rada pověřila navržením opatření na podporu zdraví upevňujících tělesných aktivit a zapojení do sportovní činnosti na místní úrovni a předložením příslušných opatření v polovině roku 2013. VR požaduje, aby fyzická aktivita a sport byly výslovně uznávány a podporovány jakožto terapeutické prostředky pro osoby se zdravotním postižením;

44. bere na vědomí výsledky práce skupiny odborníků EU na boj proti dopingu, kterou Rada pověřila přípravou připomínek EU k revizi Světového antidopingového kodexu Světové antidopingové agentury (WADA), a uznává význam „řádné správy“ ve sportu. VR doporučuje, aby do ní byly více zapojeny i subjekty angažující se v paralympijském hnutí;

45. domnívá se, že všechny nástroje financování nového víceletého finančního rámce by měly obsahovat ustanovení o přístupnosti pro osoby se zdravotním postižením;

Konkrétní výzva – finanční a strukturální pomoc

46. bere na vědomí, že návrh programu Erasmus+, který je prozatím ve fázi jednání, obsahuje rozpočtovou položku určenou na sport. Vyzývá však Evropskou komisi, aby v pokynech pro příjemce programu Erasmus+ výslovně uvedla sport pro osoby se zdravotním postižením a v rámci tohoto programu uznala sport pro tuto skupinu za prioritu v navrhovaných opatřeních v oblasti sportu;

47. navrhuje, aby Komise podporovala zvláštní akce ve prospěch projektů na propagaci sportu pro osoby se zdravotním postižením na místní a regionální úrovni;

48. je toho názoru, že se toto odvětví vyznačuje určitou roztříštěností různých nástrojů EU majících obdobný účel. Prospěla by mu lepší harmonizace spolu s dlouhodobými finančními závazky, alespoň ze strany hlavních představitelů tohoto odvětví na evropské úrovni;

49. vyzývá k využívání strukturálních fondů pro účely rozvoje sportovní infrastruktury, která by byla dostupná a přístupná všem na místní i regionální úrovni. Zásadní význam má rovněž financování výzkumu v oblasti technologií souvisejících se sportem pro osoby se zdravotním postižením prostřednictvím programu Horizont 2020. Investice do výzkumu a inovací jsou stěžejní, v zásadě prostřednictvím vysokých škol a podniků daného odvětví. Mnoho odborníků totiž v současnosti na tuto oblast zaměřuje své disertační práce. Zvláštní úsilí je potřeba vyvinout v oblasti sportu jakožto terapeutického nástroje, např. hipoterapii;

50. vyzývá instituce EU, aby i nadále a dlouhodobě podporovaly sportovní akce přístupné všem, v prvé řadě mladým lidem se zdravotním postižením;

Úloha místních a regionálních orgánů

51. domnívá se, že místní a regionální orgány hrají rozhodující roli v rozvoji evropského rozměru sportu pro osoby se zdravotním postižením v rámci svých institucionálních pravomocí;

([4]) http://ec.europa.eu/sport/library/documents/c3/dual-career-guidelines-final.pdf

52. vyzdvihuje nutnost posílit účast místních a regionálních orgánů na základě společného vypracování programu s Evropskou komisí, Radou a s vnitrostátními orgány příslušnými pro sport, pro osoby se zdravotním postižením a pro sportovní aktivity pořádané pro tyto osoby s cílem zahrnout je do obecné sportovní činnosti. Místní a regionální orgány mohou přiblížit EU místní úrovni, aby se vytvořila vazba na iniciativy pořádané kluby, školami či rodiči;

53. uznává, že zejména místní a regionální úroveň má k dispozici zkušenosti a strukturovaná partnerství v oblasti podpory rozvoje sportu a sportovní činnosti pro osoby se zdravotním postižením. Zasazuje se o výměnu těchto osvědčených postupů a upozorňuje, že on sám je s to je s odpovídající pomocí příslušných evropských institucí a zainteresovaných stran šířit. Překlady stávajících podkladů představují značnou výzvu, které by se mělo dostat podpory. Měl by být zaveden systém odměňování „výjimečných příkladů";

54. podporuje systém pracovníků odpovědných za regionální rozvoj sportu pro osoby se zdravotním postižením. Ti by mohli mít na starost výměny a uplatňování osvědčených postupů, mimo jiné s využitím informačních technologií, a navazovat vazby mezi evropskými politikami a regiony. Propagace a provádění evropských projektů za účelem výměny osvědčených postupů umožní použít úspěšná řešení společných problémů, ale též poznat potřeby jiných regionů a zemí;

Doplňující závěry

55. bere na vědomí první iniciativy na podporu „evropského týdne sportu" a trvá na tom, aby byly do tohoto rámce zařazeny sportovní disciplíny určené konkrétně osobám se zdravotním postižením a aby byly zařazeny mezi obecné sportovní aktivity. Zdůrazňuje, že by se dále mělo uvažovat o každoročním pořádání „evropského dne sportu pro osoby se zdravotním postižením";

56. je si vědom nedostatku srovnatelných informací o tomto odvětví na regionální úrovni a požaduje zavedení postupu shromažďování důvěryhodných údajů. Za tímto účelem by měl být například proveden zvláštní průzkum Eurobarometru o sportu pro osoby se zdravotním postižením nebo by alespoň do příštích průzkumů Eurobarometru o sportu či o zdravotním postižení měly být zahrnuty konkrétnější otázky související s touto problematikou;

57. důrazně vyzývá ke zřízení odborné skupiny EU pro tyto záležitosti, která by uznala různá poslání tohoto odvětví a zabývala se příspěvky široké škály zainteresovaných subjektů z tohoto odvětví. Bylo by účelné, kdyby tato odborná skupina EU provedla následující kroky:

— ve významové rovině

  — navrhla obecnou definici pojmů, jako je „sport pro osoby s tělesným postižením", „sport pro osoby s mentálním postižením" a „sdílený sport" s cílem usnadnit uznávání;

— v technické rovině

  — shromáždila nejvýznamnější zkušenosti na regionální a místní úrovni s cílem podpořit určení modelových situací a jejich šíření,

  — vybavila politické činitele technickými nástroji, které jsou nezbytné k jejich lepšímu informování, a umožnila Výboru regionů plnit svůj cíl, tj. být zprostředkovatelem na tomto poli, kde místní a regionální orgány hrají prvořadou úlohu.

V Bruselu dne 29. listopadu 2013

předseda
Výboru regionů

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Stanovisko Výboru regionů – Státní podpora v odvětví rybolovu a akvakultury

(2014/C 114/07)

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

1. vítá přezkum pravidel státní podpory v odvětví rybolovu a akvakultury a nedávnou veřejnou konzultaci, kterou uspořádala Evropská komise v rámci tohoto přezkumu:

2. zdůrazňuje, že na tento přezkum je nutné pohlížet v kontextu (i) reformy společné rybářské politiky (SRP), (ii) jednání o Evropském námořním a rybářském fondu, ostatních evropských strukturálních a investičních fondech a dalších relevantních unijních programech financování v odvětví rybolovu a akvakultury a (iii) širšího programu modernizace státní podpory vedeného GŘ pro hospodářskou soutěž;

3. vyjadřuje silnou podporu obecným cílům reformy SRP směrem k udržitelnému rybolovu a vítá politickou dohodu, k níž se v této otázce podařilo dospět za irského předsednictví Rady EU;

4. opakuje, že reforma předpisů o státní pomoci v oblasti rybolovu a akvakultury musí probíhat na základě podpory a usnadňování realizace reformy SRP coby základní výchozí zásady; podobně jednání o Evropském námořním a rybářském fondu musejí zaručit využívání tohoto fondu v zájmu naplnění cílů SRP;

5. zdůrazňuje, že udržitelnost odvětví rybolovu znamená dlouhodobou životaschopnost a stálost rybích populací ve vodách EU a socioekonomickou budoucnost rybářských komunit po celé EU, a je proto třeba nastolit rovnováhu v rozvoji obou aspektů;

6. upozorňuje na paradox, jemuž čelí EU – na jedné straně vysoká závislost na dovozu produktů rybolovu a akvakultury (asi 60 % celkové spotřeby) k uspokojení poptávky a tužeb spotřebitelů v EU a na straně druhé základní potřeba obnovit a respektovat maximální udržitelné výnosy rybích populací v EU pro zajištění jejich dostupnosti pro příští generace. V této souvislosti připomíná, že činnost v oblasti akvakultury přispívá k dodávkám produktů srovnatelných s mořským rybolovem, nicméně udržitelným způsobem a bez ohrožení zachování rybích populací. Akvakultura navíc zaručuje vysokou úroveň zaměstnanosti, a je tak opravdovou záchytnou sítí v dobách krize;

7. zdůrazňuje, že je důležité účinně zacílit podporu, aby malá loďstva, jež z hlediska počtu plavidel tvoří většinu celkového loďstva EU, získala podíl na SRP a Evropském námořním a rybářském fondu odrážející jejich početní a socioekonomické zastoupení, a to za předpokladu, že provádějí svou činnost na základě udržitelných rybolovných postupů;

8. podtrhuje, že pro udržitelnější využívání veřejné podpory v odvětví rybolovu je nutná silná politická vůle a opatření na všech úrovních správy v rámci EU, což bylo zřejmé v případě reforem SRP z roku 2002, kterým se nepodařilo splnit stanovené environmentální, sociální a ekonomické cíle, když pouze 22 % rybích populací dosáhlo úrovně maximálního udržitelného výnosu, 35 % bylo nadměrně využíváno a 43 % se nacházelo mimo bezpečné biologické limity (zdroj: studie IEEP pro Evropský parlament z roku 2011);

9. poznamenává, že zvláštní zpráva Evropského účetního dvora č. 12/2011 uvádí, že nadměrná kapacita rybářského loďstva je nadále jedním z hlavních důvodů neúspěchu SRP při zajišťování udržitelné rybolovné činnosti;

10. uznává, že dosažení tohoto cíle udržitelnosti vyžaduje strukturální změny a diverzifikaci v rámci odvětví rybolovu, a zdůrazňuje, že pravidla a opatření státní podpory musí těmto změnám napomáhat a zaměřovat se zejména na podporu rozvoje pobřežního hospodářství (zpracovatelský průmysl, udržitelná akvakultura, místní rybí trhy, nové produkty, místní dodavatelské řetězce atd.) nové a udržitelné formy rybolovu v evropských mořích a oceánech (zejména na roli pobřežních rybářských loďstev lovících v malém měřítku a řemeslný rybolov, ale věnovat zvláštní pozornost také zlepšování selektování, energetické účinnosti apod. u dalších segmentů loďstev podílejících se na dodávkách rybolovných produktů v Evropské unii, především pokud jsou tyto produkty určeny k lidské spotřebě) a širší mořské ekonomice v oblasti akvakultury; Státní podpora nesmí být využívána na podporu neudržitelných rybolovných postupů;

11. uznává hodnotu a význam odvětví rybolovu pro EU a upozorňuje na vysokou koncentraci pracovních míst v určitých oblastech a regionech Evropy a na dopad, jaký může mít restrukturalizace odvětví rybolovu přímo na tyto komunity;

12. chápe, že je tlak na venkovské, pobřežní a rybářské komunity zvláště tísnivý v souvislosti s probíhající socioekonomickou krizí v Evropě a že to znamená, že pro dlouhodobou prosperitu a životaschopnost těchto komunit je kriticky důležitá cílená podpora na územní úrovni;

13. poznamenává, že odvětví rybolovu je stejně jako řada dalších odvětví subvencováno a že to představuje značnou výzvu – v nadměrné závislosti na veřejném financování – a zároveň příležitost, neboť to Evropské komisi, členským státům i místním/regionálním orgánům dává možnost využívat veřejných zdrojů k prosazování klíčových reforem v tomto odvětví;

14. opakuje, že je nutné využít všechny dostupné zdroje co nejefektivněji, a vyzývá k pevnému stanovení priorit při přípravě dohod o partnerství a budoucích operačních programů, aby evropské strukturální a investiční fondy mohly podporovat pobřežní a rybářské komunity na pozadí reformovaného regulačního rámce pro státní podporu, který je citlivý a vnímavý k ekonomickým potřebám těchto komunit;

15. volá po flexibilitě při používání evropských strukturálních a investičních fondů s cílem zajistit zacílení zdrojů na venkovské, pobřežní a rybářské komunity a vyzývá Evropskou komisi, aby se při přezkumu pravidel o státní podpoře jasně zavázala k zajištění toho, aby tato pravidla umožňovala realizaci této věci v praxi, a nikoli této realizaci bránila;

16. argumentuje, že pokud jsou tyto zdroje mobilizovány efektivně a účinně, poskytují příležitost k transformaci průmyslu rybolovu a akvakultury v EU a pomáhají na cestě k udržitelnému odvětví rybolovu a akvakultury a zároveň podporují širší aspirace strategie modrého růstu k posílení mořské ekonomiky a ekonomiky v oblasti akvakultury a jejich napojení na pevninskou ekonomiku; zejména zvyšováním přidané hodnoty úlovku, a to pomocí rozvoje pobřežní ekonomiky, místních trhů, inovativních produktů a povědomí spotřebitelů (především ve vztahu k otázkám jako krátký dodavatelský řetězec, sezónnost, specifičnost produktů atd.);

17. vyzývá Evropskou komisi, členské státy a další veřejné orgány po celé Evropě, aby se chopily této příležitosti a využily období 2014–2020 k provedení skutečné změny;

18. poznamenává, že pravidlo *de minimis* a předpisy o blokových výjimkách nepředstavují celkový obrázek v oblasti podpor v odvětví rybolovu a akvakultury, neboť členské státy mají možnost zavést oznámené režimy podpor (vyžadující předběžné schválení Evropskou komisí);

19. poznamenává, že odvětví rybolovu rovněž využívá úlevy na dani z pohonných hmot, které poskytují přímý užitek co do provozních nákladů rybářských lodí odhadovaný v EU na přibližně 1,5 mld. EUR ročně; rovněž podpora *de minimis* dává prostor k poskytování palivových dotací lodím;

20. upozorňuje na studii zadanou v roce 2009 GŘ pro námořní záležitosti, která odhaduje, že v rámci nařízení o podpoře *de minimis* bude k dispozici asi 718 mil. EUR, přestože skutečná čísla o podpoře *de minimis* je kvůli absenci účinného monitorování na unijní úrovni obtížné získat; odhaduje se, že dalších 8 mil. EUR ročně bude vyčleněno v rámci předpisů o blokových výjimkách v odvětví rybolovu;

21. poznamenává, že studie pro GŘ pro námořní záležitosti z roku 2009 rovněž upozornila na řadu rizik při provádění nařízení *de minimis*, mj. na: (i) potenciální negativní dopad na využívání evropského rybářského fondu (ERF) v členských státech, které upřednostnily podporu *de minimis*, (ii) potenciální zkreslující účinek variability při využívání podpory *de minimis* různými členskými státy a (iii) riziko, že podpora *de minimis* bude využívána k podpoře zachování aktivity loďstev, což jde proti širším cílům reforem, jimiž je snižování velikosti a rozsahu rybářských loďstev;

22. vítá transparentnost, kterou podpora *de minimis* získala díky začlenění těchto údajů do výročních zpráv členských států o státní podpoře, jako důležitý faktor zajišťující transparentnost systému;

23. uznává, že Evropská komise musí nalézt rovnováhu ve svých snahách o snížení byrokracie a zracionalizovat požadavky na monitorování a zároveň zajistit dostatečnou transparentnost a kontrolu; opakuje, že obecné cíle reformy SRP představují dostatečný důvod pro robustnější a transparentnější monitorování využívání státní podpory v tomto odvětví;

24. je si vědom toho, že existují výzvy ke zvýšení minimálních prahů podpory *de minimis* (30 000 EUR jednomu podniku v kterémkoliv období tří fiskálních let), aby místní a regionální orgány získaly větší míru flexibility na podporu zásahů na územní úrovni, což se považuje za obzvláště důležité vzhledem k vysoké koncentraci rybolovu v určitých regionech a komunitách; uznává, že při jakémkoli přezkumu současného prahu podpory *de minimis* by bylo třeba vzít v úvahu, že je nutné respektovat hospodářskou soutěž a společný trh;

25. nicméně konstatuje, že existuje riziko, že zvýšení prahů podpory *de minimis* by mohlo poskytnout další prostor k podpoře neudržitelných rybolovných postupů, čímž by byl podkopán obecný cíl reforem SRP, jímž je dosažení udržitelného rybolovu v celé EU. Tomuto riziku lze však předejít ve specifických případech celostátního dosahu, kdy důvody pro absenci udržitelnosti nejsou na straně rybolovného odvětví;

26. proto vyzývá Evropskou komisi, aby ve svých posouzeních dopadu revidovaných nařízení a jako součást vyhodnocení odpovědí z konzultací předložila podrobnou analýzu potenciálního dopadu (na realizaci širších reforem SRP) toho, dojde-li k (i) zachování stávajících prahů *de minimis* v tomto odvětví, (ii) zvýšení prahů *de minimis* a (iii) snížení či úplnému zrušení prahů *de minimis*;

27. uvádí, že by se toto posouzení dopadu mělo rovněž zaměřit na úlohu, kterou hrají opatření podpory *de minimis* v širším souboru veřejných zásahů v tomto odvětví, zejména na to, jak řešit výpadky v dodávkách, které nelze vyplnit pomocí nového Evropského námořního a rybářského fondu, obecného nařízení o blokových výjimkách v odvětví rybolovu a akvakultury a oznámených režimů podpor pro toto odvětví;

28. podtrhuje nutnost efektivnějšího využívání Evropského námořního a rybářského fondu v období 2014–2020, než jako tomu bylo doposud s ERF, vzhledem k tomu, že Evropský námořní a rybářský fond je klíčovým mechanismem, pomocí něhož lze zaměřovat podporu na odvětví rybolovu a akvakultury tak, aby plnilo obecné cíle reforem SRP;

29. domnívá se, že stojí za to prozkoumat možnost vynětí podpory zpracování a marketingu produktů rybolovu a akvakultury z odvětvových nařízení o blokových výjimkách a o podpoře *de minimis* a zahrnout ji namísto toho do rámce obecných nařízení o blokových výjimkách a o podpoře *de minimis*;

30. argumentuje, že je tento přesun v souladu s logikou cíle Evropské komise etablovat více komercializované a na obchod zaměřené odvětví rybolovu a akvakultury a prozkoumat způsoby, jak produktům rybolovu zvýšit přidanou hodnotu, rozvíjet dodavatelské řetězce, širší pevninskou ekonomiku a nové a inovativní přístupy;

31. poznamenává, že přesunutím podpory pro pobřežní činnost rybolovných odvětví zpracování a udržitelné akvakultury do obecného nařízení *de minimis* by těmto opatřením umožnilo využívat vyšších prahů pro vznik nároku na podporu podle tohoto nařízení (v současnosti 200 000 EUR), což by pomohlo překonat překážky pro investice do pobřežní ekonomiky a přispělo ke kýženému cíli maximalizovat potenciální přidanou hodnotu rybích produktů místním rybářským komunitám;

32. vyzývá Evropskou komisi, aby toto zvážila při přezkumu nařízení o státní podpoře odvětví rybolovu a akvakultury a zejména posoudila potenciální ekonomické přínosy tohoto přístupu pro pobřežní ekonomiku a rybářské komunity a rovněž míru, do jaké by taková změna mohla vést k nezamýšleným důsledkům, např. k nárůstu neudržitelných rybolovných postupů;

33. vyzývá Evropskou komisi, aby zrevidovala seznam opatření podpory obsažených v nařízení o blokových výjimkách, aby byly v souladu s reformou společné rybářské politiky, a aby zajistila, že neexistuje (a to ani prostřednictvím předpisů o státní pomoci, ani prostřednictvím Evropského námořního a rybářského fondu) prostor pro podporu neudržitelných rybolovných postupů;

34. upozorňuje na to, že rozsah nařízení o blokových výjimkách umožňuje podporu celé řady opatření na ochranu vodního prostředí a ochranných opatření, a vyzývá Evropskou komisi k zachování a rozšíření rozsahu tohoto nařízení tak, aby umožňovalo investice na ochranu, zachování a zkvalitnění mořského prostředí a prostředí akvakultury, včetně podpory mořského výzkumu a výzkumu v oblasti akvakultury, sběru dat a podpory odvětví ve specifických případech celostátního dosahu, kdy důvody pro absenci udržitelnosti nejsou na straně rybolovného odvětví, atd.;

35. vyzývá členské státy, místní a regionální orgány a další zúčastněné strany, aby na příležitosti nabízené těmito nařízeními (a Evropským námořním a rybářským fondem) pohlížely s představivostí tak, aby bylo možné zajistit optimalizaci všech opatření, která zvyšují udržitelnost odvětví rybolovu, akvakultury, mořského prostředí a pobřežních komunit.

V Bruselu dne 29. listopadu 2013

předseda
Výboru regionů

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Stanovisko Výboru regionů – Strategické zásady udržitelného rozvoje akvakultury v EU

(2014/C 114/08)

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

1. vítá sdělení Evropské komise Strategické zásady udržitelného rozvoje akvakultury v EU a zdůrazňuje, že produkci akvakultury by měl být přisuzován strategický význam (vedle ostatních produkcí primárního sektoru), máme-li čelit budoucím výzvám v oblasti potravin, přírodních zdrojů a území;

2. znovu připomíná, že modrý růst je důležitý a že je naprosto nezbytné přijmout na evropské úrovni strategii udržitelného rozvoje akvakultury zaměřenou na plnění cílů zaměstnanosti a zvýšení produktivity odvětví v souladu se strategií hospodářské obnovy EU Evropa 2020;

3. požaduje, aby hlavním cílem zásad bylo snížení nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu prostřednictvím přístupu založeného na víceúrovňové správě;

4. připomíná, že k podpoře akvakultury se vyjádřil v několika dříve přijatých stanoviscích, kde požadoval uznání této politiky jako takové a její odpovídající financování a podporu tak, aby se mohla stát významnou alternativou tradičního rybolovu. Výbor by tak měl být vnímán jako zásadní partner usilující o podporu této politiky;

5. upozorňuje na odhady FAO, podle nichž pochází v současné době z akvakultury 47 % všech ryb určených k lidské spotřebě, a vyjadřuje politování nad skutečností, že produkce akvakultury v EU představuje pouhá 2,3 % objemu a 4 % hodnoty produkce světové ([1]);

6. je hluboce znepokojen skutečností, že Evropa jako dřívější lídr v produkci chovných ryb nyní musí dovážet přes 60 % produktů akvakultury, přestože by bez potíží mohla tyto potraviny produkovat na území Unie, vytvořit pracovní místa pro své občany a dodržovat nejpřísnější normy;

7. uznává potřebu rozvíjet potenciál akvakultury a proměnit toto stagnující odvětví v prosperující hospodářskou oblast;

8. souhlasí s nutností snížit rozdíl v objemu produktů rybolovu spotřebovaných na trhu EU a objemu odlovu z rybolovné činnosti v EU a rovněž se vyslovuje pro uznání úlohy odvětví akvakultury při plnění tohoto cíle;

9. zdůrazňuje, že udržitelnost rozvoje se v evropském prostředí stala neodmyslitelným předpokladem všech cest k zajištění socioekonomického růstu a tímto směrem je třeba napnout politické úsilí a prostředky v každém jednotlivém odvětví;

10. domnívá se, že udržitelný rozvoj akvakultury má strategický význam, přihlédneme-li k přímé zainteresovanosti všech regionů a místních společenství (včetně vnitrozemských) a vzájemné závislosti environmentálních politik, kvality vod (mořských i vnitrozemských) a hospodářské výkonnosti tohoto odvětví;

11. připomíná, že evropská akvakultura není jednotným odvětvím, nýbrž se vyznačuje řadou rozmanitých chovných postupů, mimo jiné systémy s uzavřenými a otevřenými koloběhy, extenzivními či intenzivními, že se liší podle toho, zda probíhá na pevnině, v jezerech, vodních nádržích, údolích nebo nádržích, v blízkosti pobřeží nebo na volném moři, zahrnuje chov ryb ve sladké i slané vodě i chov korýšů a rozpíná se od studených vod Skandinávie až po teplé vody evropského Středomoří. Bez ohledu na tyto odlišnosti však je nutné podporovat evropskou akvakulturu tak, aby se stala konkurenceschopným a hodnotným hospodářským odvětvím a také zdrojem zaměstnanosti, know-how a hrdosti na místní úrovni;

([1]) Facts and Figures on the Common Fisheries Policy 2012 (Společná rybářská politika v číslech, vydání z roku 2012).

12. spatřuje nutnost realizovat informační kampaň, která by zprostředkovala toto bohatství a rozmanitost, a navrhuje větší transparentnost označování produktů akvakultury, které by umožnilo rozlišovat mezi produkty pocházejícími z intenzivních chovů a produkty z chovů, které povětšinou respektují přírodní podmínky (např. nádrže v moři atd.);

13. domnívá se, že EU by měla zaujmout vedoucí postavení ve vývoji ekologických a udržitelných postupů chovu ryb, a otevřít tím cestu „modré revoluci" díky využití inovačních technologií a systémů výroby, výkrmu, líhnutí vajec a odlovu ryb, vyvinutých v Unii;

14. sdílí obavu z neměnnosti produkce akvakultury v EU, která i nadále plně netěží z konkurenční výhody spojené s vysokou hygienickou a potravinářskou kvalitou a bezpečností evropských mořských plodů;

15. doporučuje, aby EU maximální měrou zachovala kontroly dovážených produktů akvakultury, jež jsou často surovinou pro další zpracování v evropských podnicích, a zajistila standardizovaný rámec zdravotních, hygienických, pracovních a environmentálních podmínek jak pro dovážené produkty, tak pro produkty vyrobené v EU;

16. poukazuje na možné pozitivní ekonomickosociální důsledky, které mohou plynout z delšího období růstu odvětví akvakultury (a souvisejících výrobních odvětví) díky možnosti uspokojit rostoucí domácí poptávku, která je dnes kryta dovozem, a nastartovat procesy vedoucí k růstu zaměstnanosti v Evropské unii;

17. vítá záměr Komise zahájit proces dobrovolné spolupráce se zapojením členských států do formulace víceletých vnitrostátních strategických plánů, nicméně doporučuje, aby stanovení ukazatelů měření pokroku nezpůsobilo přílišnou byrokratickou zátěž podnikům ani místním orgánům;

18. vyjadřuje politování nad absencí uznání možné úlohy místních a regionálních orgánů v podpoře udržitelného rozvoje akvakultury, například prostřednictvím podpory informovanosti o produktech akvakultury formou informačních programů ve školách a propagace spotřeby místních a sezónních produktů (krátký dodavatelský řetězec);

19. doporučuje, aby navrhovaný Poradní výbor pro akvakulturu využíval přínosu regionů, které v některých členských státech disponují pravomocemi v oblasti hospodářského rozvoje;

20. sdílí názor, že pro udržitelný rozvoj akvakultury může mít význam dodržování právních předpisů EU v oblasti životního prostředí, veřejného zdraví, ochrany spotřebitelů a udržitelného rozvoje, jež musejí být základem pro koherentní definici společných cílů víceletých vnitrostátních strategických plánů;

21. souhlasí rovněž s požadavkem na maximální podporu uplatňování evropských předpisů v oblasti životního prostředí bez uvalování zbytečné zátěže na provozovatele v tomto odvětví; jako rozhodující se v Poradním výboru pro akvakulturu může projevit právě know-how producentů a místních a regionálních orgánů;

22. zdůrazňuje význam provedených konzultací zainteresovaných subjektů a přál by si, aby tyto konzultace byly obnoveny do konce roku 2017 u příležitosti plánovaného průběžného hodnocení vnitrostátních plánů;

23. souhlasí s výběrem Komise, pokud jde o prioritní úkoly a příslušné zásady, zaměřené na: a) snížení administrativní zátěže, b) usnadnění přístupu k námořním prostorám a vodě, c) posílení konkurenceschopnosti odvětví a d) přispění k zajištění rovných podmínek využitím konkurenčních výhod akvakultury EU;

24. připomíná, že více než 90 % činností akvakultury provádějí malé a střední podniky, jejichž celková rentabilita a udržitelný rozvoj závisejí na transparentnosti, efektivních administrativních postupech a předvídatelnosti. Bez jasného rámce nejsou hospodářské subjekty schopny kvalifikovaně se rozhodovat o investicích a rozšiřovat své činnosti, tím vytvářet pracovní místa a zvyšovat výrobu;

Zjednodušení administrativních postupů

25. vyjadřuje politování nad skutečností, že překážky vzniku nových podniků v odvětví akvakultury, identifikované již ve sdělení z roku 2002 a příslušném stanovisku VR, nejenže nadále přetrvávají, nýbrž ještě více brání přístupu k této podnikatelské činnosti. Znepokojivá dvouletá až tříletá průměrná doba trvání postupu založení nového podniku v odvětví akvakultury (oproti pouhým 6 měsícům potřebným v Norsku, které je evropským lídrem mezi producenty v tomto odvětví) odrazuje řadu potenciálních podnikatelů a staví EU jako celek do nevýhodné pozice vůči jejím konkurentům ve světě. Stále naléhavější se tak jeví nutnost přijmout právní předpisy, jež by umožnily zkrácení průměrných lhůt a snížení rozdílů mezi jednotlivými členskými státy;

26. vyzývá Komisi, aby ve strategických zásadách vzala v úvahu maximální udržitelný výnos;

27. souhlasí se záměrem Komise spolupracovat s příslušnými orgány na využití údajů získaných členskými státy k určení osvědčených postupů a otevřít prostor pro zlepšení efektivity administrativy; dále by tato analýza měla být aplikována také na postupy rozdělování finančních prostředků Unie podnikům zabývajícím se akvakulturou;

28. připomíná, že v Evropě spadá často vydávání licencí pro chovy ryb a podpora malých a středních podniků působících na jejím území v odvětví akvakultury do pravomoci místních a regionálních orgánů. Přihlédneme-li na jedné straně k silné legislativě na ochranu životního prostředí, tlaku nevládních ekologických organizací a cestovního ruchu a k hospodářskému poklesu tradičního rybolovu a růstu nezaměstnanosti na straně druhé, mohou místní a regionální orgány pouze profitovat ze stanovení jasných zásad udržitelného rozvoje evropské akvakultury;

29. konstatuje, že místní a regionální orgány mohou též významně přispět k podpoře osvědčených administrativních postupů, počínaje zpřístupněním informací, které mají členské státy shromáždit do konce roku 2013;

Zajištění udržitelného rozvoje a růstu akvakultury pomocí koordinovaného územního plánování

30. konstatuje, že akvakultura se ve srovnání s rybolovem jeví jako zranitelnější vůči znečištění a že je zapotřebí povzbudit členské státy k vypracování „map rizik“ a „map dopadů“, jež by pokrývaly vnitrozemské oblasti, pobřežní moře a pobřežní pásmo; tyto mapy by mohly být předány Evropské agentuře pro námořní bezpečnost a měly by obsahovat informace o infrastruktuře a funkčních využitích, která mají potenciální dopad na kvalitu vody, aktuální opatření ke zmírnění těchto dopadů, monitorovací kampaně, nové velké projekty atd.;

31. uznává, že akvakultuře by prospělo koordinované územní plánování, jež je nezbytné také v mořském prostředí z důvodu omezení konfliktů mezi typy funkčního využití, které se překrývají, posílení jejich udržitelnosti, snížení nejistoty, usnadnění investic a zrychlení rozvoje podniků v odvětví akvakultury;

32. doporučuje maximálně využít možnosti zapojení pobřežních akčních skupin do fáze územního plánování. Tyto skupiny mohou umožnit zapojení území do plánování a řízení zdrojů, kde jsou mluvčími velkého počtu územních zainteresovaných subjektů;

33. zdůrazňuje význam spolupráce mezi akvakulturou a rybolovem, jejíž synergický rozvoj prospívá podnikům a pobřežním a ostrovním společenstvím, uvážíme-li, že pracovní jednotky opouštějící rybolov by mohly být integrovány do rostoucího odvětví akvakultury. Spolupráce mezi akvakulturou a zpracováním a obchodní činností, bude-li se také rozvíjet synergicky, kromě toho může vytvářet přidanou hodnotu pro produkty akvakultury;

34. vyzývá Komisi, aby členským státům uložila rozšíření víceletých vnitrostátních strategických plánů o hlubší analýzu dopadů na podniky v odvětví akvakultury, které působí v pobřežním pásmu, kritérií omezení těchto dopadů a kompenzačních opatření, která by mohla pomoci těmto podnikům;

35. přidává se k názoru, že může mít význam vyhledání nejvhodnějších oblastí pro sladkovodní akvakulturu, a přál by si, aby se mezi vnitrostátními osvědčenými postupy, které mají za úkol určit členské státy, objevily alespoň některé, které budou zaměřeny na sladkovodní akvakulturu;

36. souhlasí s možností snížit administrativní zátěž pro podnikatele posouzením environmentálních dopadů podniků akvakultury v rámci procesu územního plánování;

37. požaduje, aby do koordinovaného plánování pobřežního pásu v rámci strategických zásad byl zakotven možný význam zlepšení oblastí brakické vody (mokřady a laguny), jež mohou znatelně posílit socioekonomickou strukturu v době krize a zvýšit produkci akvakultury v EU;

Posílení konkurenceschopnosti akvakultury v EU

38. souhlasí s hodnocením možných přínosů efektivnější organizace trhu a strukturovanějších organizací producentů pro podniky akvakultury;

39. vyzývá Komisi, aby pokračovala v přímé konzultaci organizací producentů v odvětví akvakultury, jejímž cílem je odhalit hlavní překážky rozvoje, na něž organizace narážejí, a případné nalezené nápravné mechanismy;

40. spatřuje ve výrobních a marketingových plánech organizací producentů výběrové nástroje zlepšení konkurenceschopnosti podniků akvakultury (spolu s oborovými a mezioborovými dohodami a tržními politikami) a účinné reakce na rostoucí očekávání spotřebitelů, pokud jde o kvalitu a rozmanitost potravin;

41. zdůrazňuje možnou úlohu místních a regionálních orgánů a jejich agentur (v oblasti výzkumu a pokusů) jak v podpoře tržně orientovaného výzkumu, inovací a přenosu znalostí, tak při zapojení členských států do podpory a realizace součinnosti různých vnitrostátních výzkumných programů;

42. vyzývá Komisi, aby i nadále věnovala velkou pozornost velice závažnému problému, který pro extenzivní akvakulturu a biologickou rozmanitost představuje působení ptáků a jiných zvířecích druhů (např. vydra říční) živících se rybami, a zhodnotila účinnost případných odchylných ustanovení přijatých členskými státy při provádění směrnice o ochraně ptáků a směrnice o ochraně přírodních stanovišť. Dále by se mělo okamžitě přezkoumat, zda je přísná ochrana „problematických zvířecích druhů" živících se rybami v konkrétních regionech vůbec ještě v souladu s právními předpisy EU, aby bylo možné na základě upravené klasifikace snadno zdůvodnit nezbytné výjimky v členských státech;

43. považuje za velice vhodnou podporu a rozvíjení programů vzdělávání a odborné přípravy přizpůsobených potřebám trhu akvakultury ze strany členských států a místních a regionálních orgánů, které by měly být vyzvány k poskytnutí informací o aktuální nabídce a směrech vývoje, kterými se ubírají;

44. domnívá se, že co se týče přenosu znalostí, osvědčených postupů a inovací, může Komise postupovat buď zřízením plánovaného evropského střediska pro sledování trhů, nebo vyzvat členské státy k zaměření budoucích operačních programů na širší podporu podniků akvakultury (zejména kolektivních), které realizují projekty v oblasti přenosu znalostí a inovací;

Prosazování rovných podmínek pro evropské podniky s využitím jejich konkurenčních výhod

45. uznává nutnost řádně informovat spotřebitele o kvalitě všech produktů akvakultury evropského i jiného původu; správné informace mohou pouze posílit konkurenceschopnost odvětví;

46. považuje za vhodné, aby víceleté vnitrostátní strategické plány v souvislosti s označováním a s dobrovolnými režimy certifikace poskytly aktualizovaný přehled a komplexní hodnocení současného stavu a podporovaly jednotnost na úrovni EU;

47. přál by si, aby strategické zásady udržitelného rozvoje akvakultury v EU zdůraznily možný přínos organizací producentů a pobřežních akčních skupin k integrované podpoře produkce akvakultury a území, kde se tato produkce uskutečňuje, přičemž regiony mohou konkrétně přispívat k plnění těchto cílů;

48. pokud jde o sledovatelnost produktů a krátké dodavatelské řetězce, domnívá se, že členské státy a regiony musejí zhodnotit pozitivní zkušenosti ze zemědělství a uplatnit je na podniky akvakultury s cílem zvýšit jejich konkurenceschopnost;

49. domnívá se, že na místní plány správy rybolovu je nutno nahlížet také z hlediska součinnosti s odvětvím akvakultury, neboť se dotýkají témat, jako jsou oblasti reprodukce, sezónnost produkce, zásobování trhů, pracovní síly opouštějící odvětví rybolovu atd.;

50. zdůrazňuje nutnost věnovat maximální pozornost možnému přínosu setrvale rostoucí poptávky po biologických produktech k růstu tohoto odvětví;

51. souhlasí s rozdělením cílů (členské státy, Komise, Poradní výbor pro akvakulturu); do cíle pro členské státy by podle jeho názoru mohlo být zařazeno také hodnocení místních partnerství veřejného a soukromého sektoru, která stojí za vznikem pobřežních akčních skupin, jež mohou přispět k udržitelnému rozvoji odvětví akvakultury;

Nový způsob řízení na podporu akvakultury v EU

52. vyjadřuje uspokojení nad skutečností, že Komise přihlédla k doporučení VR (formulovanému ve stanovisku CdR 20/2003) zřídit specifický poradní výbor pro akvakulturu s cílem poskytovat odpovědným politickým činitelům objektivní údaje. Dále připomíná, že Výbor „nabízí své služby jako informační fórum a garant účasti veřejnosti a její informovanosti o otázkách týkajících se akvakultury, a tím chce přispět (...) ke zlepšení řízení tohoto odvětví" ([2]).

V Bruselu dne 29. listopadu 2013

předseda
Výboru regionů

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

([2]) Úř. věst. C 141, 29.5.2010, s. 37-44.

III

(Přípravné akty)

VÝBOR REGIONŮ

104. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ VE DNECH 28. A 29. LISTOPADU 2013

Stanovisko Výboru regionů – Výzkumní pracovníci, studenti, dobrovolníci a další skupiny příslušníků třetích zemí

(2014/C 114/09)

I. **POLITICKÁ DOPORUČENÍ**

VÝBOR REGIONŮ

Referenční rámec

1. poznamenává, že Lisabonská smlouva počítá s posílením role Evropské unie v přistěhovalecké politice týkající se státních příslušníků třetích zemí, jejímž cílem je zajistit účinné řízení migračních toků, spravedlivé zacházení pro státní příslušníky třetích zemí oprávněně pobývající v členských státech a předcházení nedovolenému přistěhovalectví a obchodu s lidmi. Smlouva stanoví, že Evropský parlament a Rada pro tyto účely přijímají opatření zejména v oblasti podmínek pro vstup, pobyt a volný pohyb na území EU a vytyčují pravidla, jimiž se řídí vydávání víz a povolení k dlouhodobému pobytu členskými státy, včetně ustanovení o slučování rodin. Smlouva výslovně stanoví, že EU může přijmout opatření pro podporu členských států, ale že jejím cílem není harmonizace legislativních a regulačních ustanovení členských států, pokud jde o integraci státních příslušníků třetích zemí;

2. konstatuje, že za určování počtu migrantů ze třetích zemí, které na svých územích přijmou za účelem práce, i nadále nesou odpovědnost ve většině členských států vnitrostátní orgány. Ačkoli integrace migrantů spadá především do jejich pravomocí, odpovědnost za provádění integračních politik v oblastech jako vzdělávání, zdravotnictví, bydlení nebo trh práce mají v první řadě regionální a místní orgány;

3. připomíná, že ve Stockholmském programu, který vymezuje priority Unie v oblasti svobody, bezpečnosti a práva na období 2010–2014, se uznává přínos, který mohou mít dobře řízené migrační toky pro budování spravedlivé společnosti podporující začlenění a konkurenceschopné ekonomiky. Zdůrazňuje, že účinná integrace legálních migrantů do hospodářského, společenského, kulturního a politického života je důležitá pro zajištění pozitivních účinků migrace jak pro migranty, tak pro hostitelskou společnost;

4. znovu uvádí, že obnovená evropská agenda pro integraci státních příslušníků třetích zemí považuje přistěhovalectví za přínosné pro rozvoj EU a navrhuje opatření pro zlepšení integrace migrantů. Evropská komise přistupuje k integraci jako k nekončícímu procesu, za nějž společně odpovídají různé úrovně správy a jenž od příslušných subjektů vyžaduje dlouhodobé úsilí (s ohledem na aktuální vývoj) a vytrvalou spolupráci;

5. domnívá se, že mezi problémy, před nimiž dnes Evropa stojí, patří stárnutí obyvatelstva, které v kombinaci s nedávnou celosvětovou hospodářskou krizí vede k tomu, že se nedostává kvalifikovaných pracovníků. Okamžitým důsledkem je oslabení její ekonomické dynamiky, konkurenceschopnosti, tvořivosti i inovační schopnosti. Za takové situace napomáhá přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu, studia, odborné přípravy, dobrovolné služby, účasti na výměnných programech či činnosti au-pair překonávat nedostatek lidského kapitálu;

6. poznamenává, že se evropské země potýkají s nedostatkem pracovních sil v řadě odvětví a s volnými pracovními místy, která nelze naplnit přiměřeně kvalifikovanými národními či unijními pracovníky, a to hlavně v konkrétních odvětvích, jako je zdravotnictví, věda a technologie;

7. znovu poukazuje na to, že posílení lidského kapitálu představuje jeden z politických cílů, které byly jasně vyhlášeny ve strategii Evropa 2020 pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění v EU;

8. vyzdvihuje, že směrnice 2005/71/ES stanoví zrychlený postup pro přijímání výzkumných pracovníků ze třetích zemí, kteří uzavřeli dohodu o hostování s výzkumnou organizací schválenou členským státem. V této dohodě se potvrzuje, že existuje výzkumný projekt v náležité formě a že dotyčný vědecký pracovník má vědeckou způsobilost, která je pro jeho řádné vedení požadována, stejně jako dostatečné prostředky a zdravotní pojištění. V rámci výzkumného projektu má výzkumník kromě toho možnost pobývat na území jiného členského státu a vyučovat tam, v souladu s vnitrostátními právními předpisy;

9. poznamenává, že směrnice 2004/114/ES zavádí závazná pravidla pro přijímání studentů ze třetích zemí. Uplatňování směrnice na žáky, dobrovolníky a neplacené stážisty se ponechává na volném uvážení členských států. Jakmile studenti splní dané podmínky, mohou požádat o povolení k pobytu, mají určitá práva ohledně svého zaměstnání a mají právo přesouvat se za účelem studia z jednoho členského státu do druhého;

10. konstatuje, že pro vstup placených stážistů či osob vykonávajících činnost au-pair neexistuje žádná směrnice a že všechny členské státy nemají k dispozici žádné jednotné či jednoduše podobné právní rámce, podle nichž by mohly jejich práci právně upravovat. Velká většina z nich ani nepřijala úmluvu Mezinárodní organizace práce (MOP) o pracovnících v cizí domácnosti, která vstoupí v platnost v září 2013;

11. uvádí, že toto stanovisko navazuje na několik jiných stanovisek, která Výbor v minulosti přijal, a jeho cílem je vyjádřit pohled Výboru na to, jak by měly být upraveny podmínky pro vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu, studia, výměnných pobytů žáků, placené a neplacené odborné přípravy, dobrovolné služby a činnosti au-pair na svrchované evropské území. Kromě toho obsahuje návrhy, jak do této problematiky aktivněji zapojit místní a regionální orgány a jak směrnici účinně prosazovat;

Základní zásady

12. zdůrazňuje, že politiky pro přijímání státních příslušníků třetích zemí musí být v souladu se základními evropskými hodnotami, jako je respektování lidských práv a rozmanitosti, potírání diskriminace či podpora rovných příležitostí a tolerance. Kromě toho musí být slučitelné se základními politikami EU v oblasti soudržnosti, zaměstnanosti, rozvoje, vnějších vztahů, stejně jako svobody, bezpečnosti a práva;

13. domnívá se, že uplatňování zásady rovného zacházení má rozhodující vliv na kvalitu demokratických režimů, že představuje základní acquis kultury EU a že k ní neoddělitelně patří;

Metoda

14. domnívá se, že pro dosažení nejlepších výsledků v otázkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí je nejvhodnější metoda víceúrovňové správy. Tento přístup musí být v souladu se zásadou subsidiarity, jíž se řídí spolupráce mezi Evropskou unií, členskými státy a místními a regionálními orgány;

15. je přesvědčen, že každá iniciativa v oblasti migrace, pokud má přinést konkrétní výsledky, musí stavět na strategických cílech a společných závazcích se třetími zeměmi. Úsilí o to, aby byla Unie pro státní příslušníky třetích zemí přitažlivá a přístupnější, musí mít podobu dialogu s těmito zeměmi a musí být v souladu s cíli její vnější činnosti a politiky ohledně migrace na jejích vnějších hranicích, tak jak byly stanoveny v revidované verzi jejího globálního přístupu k migraci a mobilitě;

Zdokonalení právního rámce a odstranění slabých míst

16. míní, že je zapotřebí odstranit slabá místa platného právního rámce, aby se podnítila mobilita výzkumných pracovníků a studentů ze třetích zemí směrem do EU. Zvýšení migračních toků s vysoce kvalifikovanými pracovními silami ze třetích zemí pomůže pokrýt potřeby EU;

17. vítá návrh směrnice COM(2013) 151, jejímž cílem je zlepšit právní rámec, který se vztahuje na státní příslušníky třetích zemí, kteří si přejí vstoupit na území EU a přechodně na něm pobývat po dobu delší tří měsíců za účelem výzkumu a studia, nabytí zkušeností nebo účasti na různých činnostech ke zlepšení schopností a dovedností, zejména jako výzkumní pracovníci, studenti, dobrovolníci, placení či neplacení stážisté či jako au-pair;

18. podporuje EU v jejím úsilí o to, být pro studenty a výzkumné pracovníky i nadále atraktivní. EU má v oblasti kompetencí a infrastruktur nezbytných k rozvoji mezinárodních středisek excelence v různých odvětvích vědy a výzkumu stále hodnotný potenciál. Pokud si nicméně chce zachovat konkurenceschopnost v mezinárodním měřítku, její členské státy budou muset rozšířit svou hospodářskou a vědeckou spolupráci a souběžně s tím přijmout společné programy a cíle. Ostatně i vzhledem k tomu, že ostatní regiony světa jsou pro studenty, výzkumné pracovníky a další vysoce kvalifikované migrující pracovníky čím dál přitažlivější, bude Unie muset účinně a přímo řešit zjištěné nedostatky, které brání v přilákání dotyčných skupin do Evropy;

19. soudí, že forma směrnice představuje vhodný právní nástroj k tomu, aby napravila slabiny stávajícího systému a zaručila soudržný právní rámec. Směrnice umožňuje zavést společná závazná pravidla týkající se podmínek pro přijímání, postupů a povolení, navíc však dává členským státům flexibilitu nezbytnou pro její uplatňování;

20. lituje, že Evropská komise neodkazuje přímo na přijetí postupu zdola nahoru a že posouzení dopadu, které proběhlo, nebere v úvahu omezení, které politika přijímání a pobytu státních příslušníků třetích zemí přináší specificky na místní a regionální úrovni;

21. vítá, že vznikne společný rámec pro všechny výše uvedené skupiny státních příslušníků třetích zemí. Účinný mechanismus, který dokáže přitáhnout talentované migranty, se musí nutně zakládat na souboru společných a zjednodušených podmínek a požadavků pro jejich přijímání;

22. konstatuje, že je nutné vytvořit pro podmínky přijímání a pobytu státních příslušníků třetích zemí transparentní a koordinovaný právní rámec, pokud chceme, aby Unie získala na přitažlivosti a byla pro státní příslušníky třetích zemí přístupnější. Právní předpisy EU musí pokrývat tyto podmínky vstupu a pobytu, víza a povolení k dlouhodobému pobytu, práva státních příslušníků třetích zemí oprávněně pobývajících v zemích EU i ustanovení, jimiž se má řídit jejich pohyb uvnitř ní;

23. vyjadřuje uspokojení nad tím, že se budou společná ustanovení směrnice vztahovat i na placené stážisty a na osoby vykonávající činnost au pair. Má za to, že udělení právního statusu těmto dvěma skupinám poskytne nezbytné záruky k zajištění rovného zacházení s těmito státními příslušníky třetích zemí;

24. vítá stanovení procesních záruk, pokud jde o vydávání či zamítání povolení k pobytu (článek 29);

25. kladně hodnotí, že u všech dotčených skupin budou přijata opatření na zvýšení mobility uvnitř Unie a pro účastníky programů EU pro mobilitu, jako jsou programy Erasmus Mundus a Marie Curie, budou mimo to platit mírnější pravidla (článek 29);

26. souhlasí se zjednodušením postupů pro získání povolení k pobytu a příznivě hodnotí povinnost uloženou členským státům, aby zpřístupnily informace o podmínkách vstupu a pobytu (článek 30);

27. podporuje to, aby se při stanovování poplatků za zpracování žádostí uplatňovala zásada proporcionality (článek 31);

28. s potěšením konstatuje, že všechny skupiny budou mít právo na rovné zacházení jako se státními příslušníky hostitelského členského státu, pokud jde o přístup ke zboží a službám, kromě postupů pro získání bydlení (čl. 21 odst. 2);

29. souhlasí s ustanoveními, podle nichž studenti získají právo pracovat v hostitelské zemi alespoň 20 hodin týdně a rodinní příslušníci výzkumných pracovníků možnost přístupu na pracovní trh. Studentům bude po dokončení studia povoleno setrvat na daném území po dobu až 12 měsíců za účelem hledání pracovních příležitostí;

30. schvaluje ustanovení článků 32 a 33, které se týkají shromažďování statistických údajů potřebných k tomu, aby bylo možné určit počet státních příslušníků třetích zemí, kterým bude podle nové směrnice uděleno povolení ke vstupu;

31. považuje za důležitou skutečnost, že pro výzkumné pracovníky neplatí omezení stanovená ve směrnici 2011/98/ES, pokud jde o jednotné povolení v oblasti sociálního zabezpečení;

Návrhy ohledně realizace cílů

32. domnívá se, že k tomu, aby byly splněny cíle směrnice, jejíž konečný cíl spočívá v podpoře konkurenceschopné evropské ekonomiky v mezinárodním prostředí, je nutné přijmout integrovaný přístup. Je zapotřebí, aby se úsilí o využití tohoto lidského potenciálu ze třetích zemí neomezovalo pouze na podmínky přijímání a pobytu státních příslušníků těchto zemí, ale aby zahrnovalo rovněž podporu opatření, která jsou nutná k jejich integraci do místní společnosti. Ty se mohou týkat širokého spektra politik v oblasti vzdělávání, zaměstnanosti, veřejného zdraví či hospodářské, sociální a územní soudržnosti a mnoha dalších;

33. vyzývá členské státy, aby poskytly vhodný právní rámec pro zajištění spravedlivého zacházení s placenými stážisty a pomocníky v domácnosti (au pair), a vyzývá je k přijetí úmluvy Mezinárodní organizace práce (MOP) o pracovnících v cizí domácnosti;

34. zastává názor, že realizace víceúrovňové správy představuje nezbytný předpoklad pro úspěšnou právní úpravu režimu vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí na evropském území. Výbor regionů by rád zdůraznil, že k účinné realizaci politiky usilující o přilákání talentovaných migrantů je nutné, aby se místní a regionální orgány aktivně účastnily prosazování mobility těch skupin osob, na něž návrh směrnice míří. Stanovení podmínek pro vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí na území EU, a v důsledku toho jejich přijímání a integrace do členských států, představuje pro místní a regionální orgány vysoce významnou oblast činnosti a důležitý zájem. Regionální orgány mají rozhodující význam pro vytvoření vhodných podmínek pro to, aby příslušníci třetích zemí mohli mít přístup k informacím a službám, jež se týkají vzdělávání, zdravotní péče, zaměstnávání, bydlení a dalších služeb veřejné povahy;

35. je přesvědčen o tom, že vedle soudržného celoevropského přístupu bude zapotřebí provést odpovídající analýzu nákladů, aby se zohlednilo finanční břemeno a administrativní zátěž, které může provádění nových ustanovení členským státům a místním a regionálním orgánům způsobit. Připomíná, že tyto orgány jsou spojovacím článkem, jenž migrantům pomáhá vytvořit si silnou a konstruktivní vazbu s hostitelskou společností. Toto poslání může obnášet dodatečné výdaje pro regiony a obce, jež musí často reagovat na problémy doprovázející integraci, což je v podmínkách hospodářské krize a přísné rozpočtové kázně obzvláště obtížné, ale o to nezbytnější.

II. **DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY**

Pozměňovací návrh 1

Bod odůvodnění 6

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Tato směrnice by rovněž měla podpořit mezilidské kontakty a mobilitu jakožto důležité prvky vnější politiky Unie, a to zejména vůči zemím evropské politiky sousedství nebo strategickým partnerům Unie. Měla by více přispět ke globálnímu přístupu k migraci a mobilitě a souvisejícím partnerstvím v oblasti mobility, která poskytují konkrétní rámec pro dialog a spolupráci mezi členskými státy a třetími zeměmi, včetně usnadnění a organizace legální migrace.	Tato směrnice by rovněž měla podpořit mezilidské kontakty a mobilitu jakožto důležité prvky vnější politiky Unie, a to zejména vůči zemím evropské politiky sousedství nebo strategickým partnerům Unie. Měla by více přispět ke globálnímu přístupu k migraci a mobilitě a souvisejícím partnerstvím v oblasti mobility, která poskytují konkrétní rámec pro dialog a spolupráci mezi členskými státy a třetími zeměmi. Tato spolupráce, do níž jsou rovněž zapojeny místní orgány a subjekty občanské společnosti, je klíčem k rozvoji a přispívá k usnadnění a organizaci~~, včetně usnadnění a organizace~~ legální migrace.

Odůvodnění

Viz bod 34 stanoviska.

Pozměňovací návrh 2

Bod odůvodnění 32

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Pravidla Unie pro přistěhovalectví a programy Unie zahrnující opatření v oblasti mobility by se měly vzájemně lépe doplňovat. Výzkumní pracovníci a studenti, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí a na něž se vztahují tyto programy Unie, by měli být oprávněni vstupovat na území členských států uvedených v povolení uděleném prvním členském státě, je-li úplný seznam těchto členských států znám před vstupem na území Unie. Toto povolení by jim mělo umožnit využívat mobility, aniž by museli poskytovat jakékoli dodatečné informace nebo podstupovat jakákoli další řízení o žádosti. Členské státy se vyzývají k tomu, aby usnadnily mobilitu v rámci Unie dobrovolníkům, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí, v případech, kdy programy dobrovolné činnosti zahrnují více než jeden členský stát.	Pravidla Unie pro přistěhovalectví a programy Unie zahrnující opatření v oblasti mobility by se měly vzájemně lépe doplňovat. Výzkumní pracovníci a studenti, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí a na něž se vztahují tyto programy Unie, by měli být oprávněni vstupovat na území členských států uvedených v povolení uděleném prvním členském státě, je-li úplný seznam těchto členských států znám před vstupem na území Unie. Toto povolení by jim mělo umožnit využívat mobility, aniž by museli poskytovat jakékoli dodatečné informace nebo podstupovat jakákoli další řízení o žádosti. Členské státy a orgány veřejné moci na všech úrovních se vyzývají k tomu, aby usnadnily mobilitu v rámci Unie dobrovolníkům, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí, v případech, kdy programy dobrovolné činnosti zahrnují více než jeden členský stát.

Odůvodnění

Viz bod 34 stanoviska.

Pozměňovací návrh 3

Bod odůvodnění 35

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Touto směrnicí není dotčena pravomoc členských států regulovat počet přijímaných státních příslušníků třetích zemí za účelem práce.	Touto směrnicí není dotčena pravomoc členských států regulovat s přihlédnutím k situaci na trhu práce na místní a regionální úrovni počet přijímaných státních příslušníků třetích zemí za účelem práce.

Odůvodnění

Viz bod 34 stanoviska.

Pozměňovací návrh 4

Článek 14

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Zvláštní podmínky pro au-pair	**Zvláštní podmínky pro au-pair**
Státní příslušník třetí země žádající o přijetí za účelem vykonávání činnosti au-pair kromě obecných podmínek stanovených v článku 6:	Státní příslušník třetí země žádající o přijetí za účelem vykonávání činnosti au-pair kromě obecných podmínek stanovených v článku 6:
a) dosáhl nejméně 17, ale ne více než 30, v jednotlivě odůvodněných případech i více než 30 let věku;	a) dosáhl nejméně 17, ale ne více než 30, v jednotlivě odůvodněných případech i více než 30 let věku;
b) předloží důkaz, že hostitelská rodina za něj přijímá odpovědnost po celou dobu jeho přítomnosti na území dotčeného členského státu, zejména pokud jde o náklady na pobyt, ubytování, zdravotní a mateřskou péči nebo riziko úrazu;	b) předloží důkaz, že hostitelská rodina za něj přijímá odpovědnost po celou dobu jeho přítomnosti na území dotčeného členského státu, zejména pokud jde o náklady na pobyt, ubytování, zdravotní a mateřskou péči nebo riziko úrazu;
c) předloží dohodu mezi au-pair a hostitelskou rodinou, která vymezuje jeho práva a povinnosti, včetně určení výše kapesného, které má dostávat, a odpovídajících ujednání, která mu umožní navštěvovat kurzy, a účast na každodenních rodinných povinnostech.	c) předloží dohodu mezi au-pair a hostitelskou rodinou, která vymezuje jeho práva a povinnosti, včetně určení výše kapesného, které má dostávat, a odpovídajících ujednání, která mu umožní navštěvovat kurzy, a účast na každodenních rodinných povinnostech;
	d) tato dohoda mezi au-pair a hostitelskou rodinou stanoví alespoň jeden celý den volna týdně.

Odůvodnění

Navrhovaná změna má zaručit, aby se au-pair těšily rovnému zacházení s ostatními pracovníky, pokud jde o týdenní dobu odpočinku. Cílem je dbát na to, aby měly alespoň jeden celý den volna týdně na odpočinek.

V Bruselu dne 28. listopadu 2013

předseda
Výboru regionů

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Stanovisko Výboru regionů – Fond solidarity Evropské unie

(2014/C 114/10)

I. **POLITICKÁ DOPORUČENÍ**

VÝBOR REGIONŮ

Obecné připomínky

1. považuje Fond solidarity Evropské unie (dále jen „Fond“) za hlavní nástroj, který Unii umožňuje reagovat na závažné katastrofy, k nimž dochází v členských státech nebo zemích jednajících o přistoupení, a tak prokázat solidaritu Unie s postiženými zeměmi, regiony a obcemi (článek 222 Smlouvy o fungování Evropské unie);

2. konstatuje, že stávající Fond se obecně ukázal jako úspěšný. Jeho fungování by však mohlo být zlepšeno, zejména pokud jde o zjednodušení byrokratických postupů nezbytných k uvolnění prostředků z Fondu s cílem výrazně zkrátit dobu mezi katastrofou a poskytnutím pomoci. Pravidla Fondu by mohla být přehlednější a jeho zacílení více odpovídat potřebám postižených území;

3. lituje, že Evropská komise navrhuje, aby maximální roční příděl Fondu zůstal už od roku 2002 v nezměněné výši 500 milionů EUR (v cenách roku 2011), čímž je ohrožován požadavek, aby byla pomoc dostupná pro všechny významné katastrofy, a to především ve světle jejich stále častějšího výskytu;

Subsidiarita a proporcionalita

4. domnívá se, že existující nařízení i navrhované změny jsou v souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality;

Význam pro místní a regionální úroveň

5. zdůrazňuje skutečnost, že velké přírodní katastrofy mají devastující dopad především na obce a regiony, které zasáhnou. V postiženém území velmi často dochází k významnému poškození základní infrastruktury a přírodního a kulturního dědictví;

6. připomíná, že místní a regionální orgány jsou zpravidla vlastníky poškozené infrastruktury, a jsou tudíž zodpovědné za její obnovu. Také jsou zodpovědné za záchranné práce, za zajištění dočasného náhradního ubytování evakuovaných obyvatel a za vyčištění postiženého území;

7. je tudíž toho názoru, že i když jsou primárním příjemcem podpory z Fondu členské státy či přistupující země, pomoc z Fondu je v konečném důsledku určená k financování opatření na regionální a místní úrovni;

8. zdůrazňuje, že pro regionální a místní orgány je důležitá především rychlost reakce Fondu a zacílení dostupných prostředků tak, aby v co největší míře odpovídalo skutečným potřebám;

9. proto velmi vítá návrhy Komise přispívající ke zrychlení a lepšímu zacílení pomoci z Fondu a navrhuje několik doporučení důležitých především pro místní a regionální orgány;

10. upozorňuje na nutnost zohledňovat zvláštní situaci nejvzdálenějších regionů, jež jsou zranitelnější vůči extrémním meteorologickým jevům;

Oblast působnosti Fondu (článek 2)

11. vítá vyjasnění oblasti působnosti Fondu, které odstraňuje stávající právní nejistotu, a tak zabraňuje předkládání žádostí, které nesplňují podmínky;

Uvolnění prostředků z Fondu v případě mimořádné regionální katastrofy (článek 2)

12. vítá snahu Komise o zjednodušení definice regionální katastrofy zavedením jasného kritéria založeného na HDP. Tato nová definice usnadní posouzení žádostí ze strany Komise a přispěje k větší transparentnosti a efektivnosti Fondu. Pro potenciální žadatele bude snazší předem posoudit, zda v souvislosti s danou katastrofou vzniká nárok na pomoc;

13. navrhuje stanovit hodnotu kritéria pro regionální přírodní katastrofy na 1,0 % regionálního HDP pro dotčený NUTS 2. Toto kritérium by dle názoru Výboru regionů lépe odráželo záměr poskytovat v případě regionálních přírodních katastrof více méně stejný rozsah pomoci;

14. domnívá se, že zmíněné ukazatele je třeba upravit pro případ přírodních katastrof na některém ostrově souostrovních regionů úrovně NUTS 2, aby se zamezilo tomu, že výlučně regionální posouzení znemožní funkčnost tohoto fondu v uvedených případech;

Vymezení regionálního kritéria pro mobilizaci Fondu na úrovni NUTS 3 (článek 2)

15. upozorňuje, že vzhledem ke stále častější koncentraci katastrof na území, která do značné míry nekopírují území (v některých státech pouze administrativně vymezených) NUTS 2, ale přesahují i hranice několika takto vymezených regionů, může být zaměření regionálního kritéria pouze na území NUTS 2 neobjektivní;

16. navrhuje zavedení kritéria pro regionální katastrofy na úrovni NUTS 3, a to v případě, kdy několik přímo sousedících regionů NUTS 3 zasažených katastrofou vytvoří dohromady takové území, které svou velikostí odpovídá NUTS 2 (min. 800 000 obyvatel). Výsledná procentuální míra HDP se v tomto případě počítá z váženého průměru hodnot jednotlivých regionů NUTS 3;

Mimořádné přeshraniční přírodní katastrofy (článek 2)

17. upozorňuje, že mnoho katastrof má přeshraniční charakter a že intervence ze strany EU by v těchto případech měla velkou přidanou hodnotu a vyslala občanům jasný pozitivní signál;

18. navrhuje, aby se pro definici mimořádné přeshraniční přírodní katastrofy použilo výše uvedené kritérium na úrovni NUTS 3, kde by sousední regiony NUTS 3 mohly být z více států;

Definice způsobilých opatření (článek 3)

19. vítá možnost využití Fondu nejen na „okamžitá“ opatření, ale i na opatření, která přímo souvisí s katastrofou, ale mohou být vzhledem ke své povaze dlouhodobějšího charakteru;

20. upozorňuje, že na místní a regionální úrovni existují po katastrofách reálné potřeby obnovit infrastrukturu do podoby schopné lépe odolávat katastrofám v budoucnu, v některých případech i potřeby tuto infrastrukturu přemístit na vhodnější místo;

21. navrhuje zpřesnit způsobilá opatření Fondu a zahrnout do nich možnost financovat nejen obnovu infrastruktury do původního stavu, ale i o možnost financovat její obnovu do stavu schopného lépe odolávat dalším přírodním katastrofám. Současně navrhuje mezi způsobilá opatření Fondu zahrnout přemístění infrastruktury nacházející se na místě ohroženém v budoucnu dalšími přírodními katastrofami;

Technická pomoc (článek 3)

22. upozorňuje na skutečnost, že pro některé místní a regionální orgány je využití externí technické pomoci často nezbytné pro vypořádání se s katastrofou a zvládání činností spojených s obnovou území;

23. navrhuje zařazení výdajů na externí technickou pomoc mezi způsobilé výdaje Fondu, a to do maximální výše 2 % celkového příspěvku z Fondu;

Lhůta pro předkládání žádostí (článek 4)

24. upozorňuje na skutečnost, že příprava žádosti, zejména s ohledem na posouzení škod a shromáždění důkazů podporujících žádost, zabere odpovědným veřejným orgánům značnou dobu, a to vše ve chvíli, kdy se zabývají nezbytnou reakcí na katastrofu. Náročnost se zvyšuje v případě pomalu se rozvíjejících katastrof, jako je sucho, ale také například v případě záplav, které někdy trvají několik týdnů nebo dokonce měsíců, a škody tak mohou být posouzeny až po opadnutí vody. Závažnost katastrofy tak může být zjištěna teprve později;

25. proto vítá návrh Komise zohledňující specifika pomalu se rozvíjejících katastrof;

26. zároveň upozorňuje, že pro jiné přírodní katastrofy legislativní návrh zachovává stávající ustanovení a neřeší problémy s přípravou žádosti v případě dlouhotrvajících povodní;

27. z tohoto důvodu navrhuje v případě dlouhotrvajících záplav zavést možnost podat žádost do deseti týdnů od ukončení hrozby živelné katastrofy (např. zrušením nouzového stavu vyhlášeného členským státem nebo regionálním orgánem apod.);

Opatření podporující předcházení katastrofám (článek 4)

28. sdílí názor Komise, že přijímání nezbytných opatření týkajících se prevence hraje v případě přírodních katastrof nezastupitelnou roli a na jejich zdokonalování je třeba neustále pracovat;

29. projevuje obavu, že povinnost zahrnovat do žádosti informace o prevenci rizika katastrof může pro žadatele představovat zvýšenou administrativní zátěž, ale i možné zpoždění při přípravě a zpracování žádostí, což by bylo v rozporu s původním cílem zjednodušení byrokratických postupů pro uvolnění prostředků z tohoto nástroje;

30. navrhuje vyžadovat od žadatele ve fázi zpracování žádosti pouze stručný popis provádění evropské legislativy (čl. 4 odst. 1 písm. e)) a zároveň odstranit požadavek na dodatečné informace (čl. 4 odst. 1 písm. f)), jelikož se uvádějí ve zprávě o provádění příspěvku z Fondu;

Zavedení záloh (článek 4a)

31. vítá návrh Komise zavést možnost zálohových plateb umožňující Fondu rychle reagovat, nicméně navrhuje, aby systém záloh fungoval mimo víceletý finanční rámec a konkrétně navrhované strukturální fondy;

Prodloužení lhůty pro použití příspěvku z Fondu (článek 8)

32. vítá záměr Komise zrychlit administrativní proces schvalování pomoci z Fondu, aby do postižených regionů dorazila dříve, avšak v této souvislosti upozorňuje na kratší reálnou dobu pro použití příspěvku z Fondu;

33. navrhuje prodloužení termínu pro použití příspěvku z Fondu na 2 roky, a to především s ohledem na časovou náročnost oprav základní infrastruktury, způsobenou nutností zajistit potřebnou dokumentaci a dodržovat ustanovení o veřejných zakázkách, a obnovy nezbytných služeb a zásobování;

Použití zjednodušujících nástrojů

34. evropské organizace a celostátní, regionální i místní orgány opakovaně požadovaly co nejvíce zjednodušit správu, aby bylo umožněno zaměřit se na výkonnost ([1]). Toto zjednodušení je ještě důležitější v případě Fondu solidarity, který zasahuje v mimořádně naléhavých situacích a který do způsobilých nákladů řadí požadavky na okamžité osobní potřeby. Proto by bylo žádoucí zahrnout do výdajů určených na uspokojení potřeb postiženého obyvatelstva, které nejsou určeny na obnovu infrastruktur, použití jednotkových cen.

II. **DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY**

Pozměňovací návrh 1

Bod odůvodnění č. 11

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Fond by měl přispívat k obnově zničené infrastruktury, k vyčištění oblastí postižených katastrofou a k uhrazení nákladů na záchranné práce a dočasné ubytování pro postižené obyvatelstvo během celého prováděcího období. Je také nutné vymezit časové období, během něhož lze ubytování pro osoby, které v důsledku katastrofy ztratili domov, považovat za dočasné.	Fond by měl přispívat k obnově zničené infrastruktury nebo k jejímu uvedení do stavu, v němž bude schopna lépe odolávat přírodním katastrofám, a to včetně přemístění, k vyčištění oblastí postižených katastrofou a k uhrazení nákladů na záchranné práce a dočasné ubytování pro postižené obyvatelstvo během celého prováděcího období. Je také nutné vymezit časové období, během něhož lze ubytování pro osoby, které v důsledku katastrofy ztratili domov, považovat za dočasné.

Odůvodnění

Odráží změnu navrhovanou zpravodajem k čl. 3 odst. 2.

Pozměňovací návrh 2

Bod odůvodnění č. 13

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Mělo by být také stanoveno, že způsobilá opatření by neměla zahrnovat výdaje na technickou pomoc.	~~Mělo by být také stanoveno, že způsobilá opatření by neměla zahrnovat výdaje na technickou pomoc.~~

Odůvodnění

Pro některé místní a regionální orgány je využití externí technické pomoci často nezbytné pro vypořádání se s katastrofou a zvládání činností spojených s obnovou území. Výbor regionů proto navrhuje zařazení výdajů na externí technickou pomoc mezi způsobilé výdaje Fondu, a to do maximální výše 2 % celkového příspěvku z Fondu. V souvislosti s tímto je navržena změna čl. 3 odst. 5.

([1]) Mimo jiné stanovisko Výboru regionů Doporučení pro lepší vynakládání prostředků, říjen 2013 (CDR 3609-2013_00_00_AC).

Pozměňovací návrh 3

Bod odůvodnění č. 15

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Určité typy přírodních katastrof, jako jsou sucha, se vyvíjejí po delší dobu, než se projeví jejich katastrofické důsledky. Je třeba přijmout opatření, které by umožnilo fond využít i v těchto případech.	Pro u~~U~~rčité typy přírodních katastrof, jako jsou sucha, která se vyvíjejí po delší dobu, než se projeví jejich katastrofické důsledky. nebo povodně, které mají charakter dlouhotrvající katastrofy, j~~J~~e třeba přijmout opatření, které by umožnilo fond využít i v těchto případech.

Odůvodnění

Příprava žádosti, zejména s ohledem na posouzení škod a shromáždění důkazů podporujících žádost, zabere odpovědným veřejným orgánům značnou dobu, a to vše ve chvíli, kdy se zabývají nezbytnými kroky řešícími následky katastrofy. Náročnost se zvyšuje v případě pomalu se rozvíjejících katastrof, jako je sucho, ale také například v případě záplav, které někdy trvají několik týdnů nebo dokonce měsíců, a škody tak mohou být posouzeny až po opadnutí vody. Proto může být závažnost katastrofy zjištěna teprve později. Přestože návrh nařízení zohledňuje specifika pomalu se rozvíjejících katastrof, zachovává pro jiné katastrofy stávající ustanovení a neřeší problémy s přípravou žádosti v případě dlouhotrvajících povodní. V této souvislosti je navrhováno doplnění nového odstavce v článku 4.

Pozměňovací návrh 4

Čl. 2 odst. 3

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Pro účely tohoto nařízení se „regionální přírodní katastrofou“ rozumí jakákoli přírodní katastrofa, jež má v členském státu nebo zemi jednající o přistoupení k EU na úrovni NUTS 2 za následek přímé škody přesahující 1,5 % hrubého domácího produktu daného regionu (HDP). Pokud se katastrofa týká několika regionů na úrovni NUTS 2, určí se práh z váženého průměru HDP těchto regionů.	Pro účely tohoto nařízení se „regionální přírodní katastrofou“ rozumí jakákoli přírodní katastrofa, jež má v členském státu nebo zemi jednající o přistoupení k EU na úrovni NUTS 2 nebo na úrovni několika přímo sousedících regionů NUTS 3, které dohromady vytvářejí území s minimální charakteristikou regionu NUTS 2, za následek přímé škody přesahující ~~1,5 %~~ 1,0 % hrubého domácího produktu daného regionu (HDP). Pokud se katastrofa týká několika regionů na úrovni NUTS 2 nebo NUTS 3, určí se práh z váženého průměru HDP těchto regionů.

Odůvodnění

Hlavním důvodem pro stanovení prahu pro regionální přírodní katastrofy ve výši 1,5 % bylo dospět k téměř totožným výsledkům v porovnání s rozhodnutími přijatými v minulosti na základě poměrně neurčitých kritérií. Při použití tohoto kritéria by však nebyla poskytnuta pomoc v případě dvou regionálních přírodních katastrof, které ve skutečnosti se svou žádostí uspěly (erupce sopky na Sicílii v roce 2003 s mírou škody ve výši 1,36 % regionálního HDP a záplavy v deltě Rhôny v roce 2004 s výší škody 1,05 % HDP). Při takto vysokých prahových hodnotách nebude možné zajistit výsledky, které občané a zároveň oběti katastrof očekávají, a proto Výbor regionů navrhuje snížit prahovou hodnotu na 1,0 %.

Návrh nařízení používá pro definici regionální přírodní katastrofy jako referenční jednotku NUTS 2. Vzhledem ke stále častější koncentraci katastrof na území, která do značné míry nekopírují pouze území (v některých státech pouze administrativně vymezených) NUTS 2, ale přesahují i hranice několika takto vymezených regionů, může být zaměření regionálního kritéria pouze na území NUTS 2 neobjektivní. Proto Výbor regionů navrhuje doplnit kritérium i na úroveň NUTS 3, a to v případě, kdy několik přímo sousedících regionů NUTS 3 vytvoří dohromady takové území, které by svou charakteristikou odpovídalo alespoň minimálním kritériím vymezení regionu NUTS 2 (min. 800 000 obyvatel). Výsledná procentuální míra HDP se v tomto případě počítá z váženého průměru hodnot jednotlivých regionů NUTS 3.

Pozměňovací návrh 5

Článek 2, nový odstavec po odstavci 3

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	Pro účely tohoto nařízení se „přeshraniční přírodní katastrofou“ rozumí jakákoli přírodní katastrofa, jež má na území členských států nebo zemí jednajících o přistoupení k EU na úrovni přímo sousedících regionů NUTS 3, které dohromady vytvářejí území s minimální charakteristikou regionu NUTS 2, za následek přímé škody přesahující 1,0 % váženého průměru hrubého domácího produktu těchto regionů (HDP).

Odůvodnění

Mnoho katastrof má přeshraniční charakter. Intervence ze strany EU by v těchto případech měla velkou přidanou hodnotu a vyslala by občanům jasný pozitivní signál. Proto Výbor regionů navrhuje doplnit nové kritérium pro „přeshraniční přírodní katastrofu“. Toto kritérium by bylo vyhodnocováno na úrovni regionů NUTS 3 z různých členských států nebo zemí jednajících o přistoupení k EU. V tomto případě by byla závažnost katastrofy posuzována v několika přímo sousedících regionech NUTS 3 tvořících dohromady takové území, které svou charakteristikou odpovídá vymezení regionu NUTS 2 (min. 800 000 obyvatel). Výsledná procentuální míra HDP by se v tomto případě počítala z váženého průměru hodnot jednotlivých regionů NUTS 3. Oprávněnými příjemci by byly státy, na jejichž území se vymezený region nachází.

Pozměňovací návrh 6

Čl. 2 odst. 4

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
4. Pomoc z fondu může být rovněž uvolněna v případě jakékoliv přírodní katastrofy ve způsobilém státě, která představuje závažnou přírodní katastrofu v sousedním členském státě nebo zemi jednající o přistoupení k Unii.	4. Pomoc z fondu může být rovněž uvolněna v případě jakékoliv přírodní katastrofy ve způsobilém státě, která představuje závažnou přírodní katastrofu nebo regionální přírodní katastrofu v sousedním členském státě nebo zemi jednající o přistoupení k Unii.

Odůvodnění

Možnost, aby sousední členské státy uplatnily své škody způsobené „závažnou přírodní katastrofou“, aniž by samy splňovaly příslušné podmínky, se musí týkat i „regionální přírodní katastrofy“. Jinak by se to neslučovalo s evropskou myšlenkou.

Pozměňovací návrh 7

Čl. 3 odst. 2

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Cílem fondu je doplnit úsilí dotyčných států a uhradit část jejich veřejných výdajů, a to za účelem pomoci způsobilým státům při provádění těchto základních záchranných opatření a opatření na obnovu, podle typu katastrofy:	Cílem fondu je doplnit úsilí dotyčných států a uhradit část jejich veřejných výdajů, a to za účelem pomoci způsobilým státům při provádění těchto základních záchranných opatření a opatření na obnovu, podle typu katastrofy:
a) obnova zničené infrastruktury a provozů v odvětví energetiky, vod a odpadních vod, telekomunikací, dopravy, zdravotnictví a vzdělávání;	a) obnova zničené infrastruktury a provozů v odvětví energetiky, vod a odpadních vod, telekomunikací, dopravy, zdravotnictví a vzdělávání;
b) poskytnutí dočasného ubytování a financování záchranných prací k zajištění potřeb postiženého obyvatelstva;	b) poskytnutí dočasného ubytování a financování záchranných prací k zajištění potřeb postiženého obyvatelstva;
c) zajištění ochranných zařízení a opatření na ochranu kulturního dědictví;	c) zajištění ochranných zařízení a opatření na ochranu kulturního dědictví;
d) vyčištění oblastí zasažených katastrofou včetně přírodních oblastí.	d) vyčištění oblastí zasažených katastrofou včetně přírodních oblastí.
	Pro účely ustanovení písmene a) se „obnovou“ rozumí uvedení do stavu schopného lépe odolávat přírodní katastrofě, včetně přemístění takových projektů infrastruktury, které se zjevně nacházejí na místě ohroženém v budoucnu další přírodní katastrofou.
Pro účely ustanovení písmene b) se „dočasným ubytováním“ rozumí ubytování přetrvávající do doby, než se dotčené obyvatelstvo může vrátit do svých původních domovů, které byly opraveny nebo zrekonstruovány.	Pro účely ustanovení písmene b) se „dočasným ubytováním“ rozumí ubytování přetrvávající do doby, než se dotčené obyvatelstvo může vrátit do svých původních domovů, které byly opraveny nebo zrekonstruovány.

Odůvodnění

Z Fondu je zpravidla podporována obnova poškozené infrastruktury do původního stavu. Zkušenosti z regionů ukazují, že jednotlivé projekty infrastruktury, jako např. silniční tahy nebo důležitá železniční spojení s nadregionálním významem, musejí být na základě nových poznatků o nezbytných opatřeních na ochranu před katastrofami přemístěny. Současně opravy výrazně poškozených prvků infrastruktury, jako jsou např. mosty, vyžadují nutné investice, které mohou eliminovat riziko poškození v průběhu další přírodní katastrofy. Uvedení takovéto infrastruktury pouze do původního stavu je v těchto případech nedostačující a kontraproduktivní.

Pozměňovací návrh 8

Čl. 3 odst. 5

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Technická pomoc, včetně řízení, monitorování, informování a komunikace, řešení stížností, kontroly a auditu, není způsobilá pro příspěvek z fondu.	Externí t~~T~~echnická pomoc, včetně řízení, monitorování, informování a komunikace, řešení stížností, kontroly a auditu, ~~není~~ je způsobilá pro příspěvek z fondu maximálně do výše 2 % z celkového příspěvku z fondu.

Odůvodnění

Pro některé regionální orgány je využití externí technické pomoci často nezbytné pro vypořádání se s katastrofou a zvládání činností spojených s obnovou území. Výbor regionů proto navrhuje zařazení výdajů na externí technickou pomoc mezi způsobilé výdaje Fondu, a to do maximální výše 2 % celkového příspěvku z Fondu.

Pozměňovací návrh 9

Čl. 4 odst. 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Dotčený členský stát může co nejdříve, nejpozději však do deseti týdnů od vzniku první škody způsobené přírodní katastrofou, předložit Komisi žádost o příspěvek z fondu, přičemž uvede veškeré dostupné informace týkající se alespoň:	Dotčený členský stát může co nejdříve, nejpozději však do deseti týdnů od vzniku první škody způsobené přírodní katastrofou, předložit Komisi žádost o příspěvek z fondu, přičemž uvede veškeré dostupné informace týkající se alespoň:
a) celkové přímé škody způsobené katastrofou a jejím dopadem na dotyčné obyvatelstvo, hospodářství a životní prostředí;	a) celkové přímé škody způsobené katastrofou a jejím dopadem na dotyčné obyvatelstvo, hospodářství a životní prostředí;
b) odhadované výše nákladů na opatření uvedená v čl. 3 odst. 2;	b) odhadované výše nákladů na opatření uvedená v čl. 3 odst. 2;
c) jakýchkoliv jiných zdrojů finanční podpory Unie;	c) jakýchkoliv jiných zdrojů finanční podpory Unie;
d) jakýchkoliv jiných vnitrostátních nebo mezinárodních finančních zdrojů, včetně veřejného a soukromého pojistného plnění, jež by mohlo přispět k vyrovnání nákladů na nápravu škod;	d) jakýchkoliv jiných vnitrostátních nebo mezinárodních finančních zdrojů, včetně veřejného a soukromého pojistného plnění, jež by mohlo přispět k vyrovnání nákladů na nápravu škod;
e) provádění právních předpisů Unie týkajících se prevence rizika katastrof a jejich zvládání v souvislosti s povahou katastrofy;	e) <u>stručný popis</u> provádění právních předpisů Unie týkajících se prevence rizika katastrof a jejich zvládání v souvislosti s povahou katastrofy;
f) jakýchkoliv jiných informací o preventivních a zmírňujících opatřeních přijatých v souvislosti s povahou katastrofy.	f) ~~jakýchkoliv jiných informací o preventivních a zmírňujících opatřeních přijatých v souvislosti s povahou katastrofy~~.

Odůvodnění

Povinnost zahrnovat do žádosti informace o prevenci rizika katastrof může pro žadatele představovat zvýšenou administrativní zátěž, ale i možné zpoždění při přípravě a zpracování žádostí, což by bylo v rozporu s původním cílem zjednodušení byrokratických postupů pro uvolnění prostředků z Fondu. Výbor regionů proto navrhuje ponechat čl. 4 odst. 1 písm. e) s tím, že bude limitován pouze na stručný popis provádění evropské legislativy, a zároveň odstranit písmeno f), jelikož se stejné informace uvádějí ve zprávě o provádění příspěvku z Fondu (čl. 8 odst. 3).

Pozměňovací návrh 10

Článek 4, nový odstavec po odstavci 1a

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	<u>V případě dlouhotrvající přírodní katastrofy (např. povodně) se desetitýdenní lhůta pro podávání žádostí uvedená v odstavci 1 počítá ode dne, kdy orgány veřejné moci způsobilého státu oficiálně ukončily hrozbu živelné katastrofy (např. zrušením nouzového stavu vyhlášeného členským státem nebo regionálním orgánem apod.).</u>

Odůvodnění

Příprava žádosti, zejména s ohledem na posouzení škod a shromáždění důkazů podporujících žádost, zabere odpovědným veřejným orgánům značnou dobu, a to vše ve chvíli, kdy se zabývají nezbytnou reakcí na katastrofu. Náročnost se zvyšuje v případě záplav, které někdy trvají několik týdnů nebo dokonce měsíců, a škody tak mohou být posouzeny až po opadnutí vody. Závažnost katastrofy tak může být zjištěna teprve později. Přestože návrh nařízení zohledňuje specifika pomalu se rozvíjejících katastrof, zachovává pro jiné katastrofy stávající ustanovení a neřeší problémy s přípravou žádosti v případě dlouhotrvajících povodní.

Z tohoto důvodu Výbor regionů navrhuje v případě dlouhotrvajících záplav zavést možnost podat žádost do deseti týdnů od ukončení hrozby živelné katastrofy (např. zrušením nouzového stavu vyhlášeného členským státem nebo regionálním orgánem apod.).

Pozměňovací návrh 11

Čl. 8 odst. 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Příspěvek z fondu musí být použit do jednoho roku ode dne, kdy Komise vyplatila celou částku pomoci. Část příspěvku, která nebyla použita v této lhůtě, nebo u níž se zjistilo, že byla použita pro nezpůsobilá opatření, vrátí přijímající stát Komisi.	Příspěvek z fondu musí být použit do dvou let ~~jednoho roku~~ ode dne, kdy Komise vyplatila celou částku pomoci. Část příspěvku, která nebyla použita v této lhůtě, nebo u níž se zjistilo, že byla použita pro nezpůsobilá opatření, vrátí přijímající stát Komisi.

Odůvodnění

Zrychlený administrativní proces schvalování pomoci z Fondu umožní, aby pomoc z Fondu dorazila do postižených regionů dříve. V této souvislosti je však nutné upozornit na kratší reálnou dobu pro použití příspěvku z Fondu. Výbor regionů navrhuje prodloužení termínu pro použití příspěvku z Fondu na dva roky, a to především s ohledem na časovou náročnost oprav základní infrastruktury způsobenou nutností zajistit potřebnou dokumentaci a dodržovat ustanovení o veřejných zakázkách.

V Bruselu dne 28. listopadu 2013

předseda
Výboru regionů

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Stanovisko Výboru regionů – Rámec pro budoucí přístavní politiku EU

(2014/C 114/11)

I. **POLITICKÁ DOPORUČENÍ**

VÝBOR REGIONŮ

Politická doporučení

1. vzhledem k tomu, že přístavy v EU v současnosti přímo či nepřímo zaměstnávají 3 miliony lidí a že by se dle očekávání měl objem zboží odbaveného v přístavech do roku 2030 zvýšit o 50 %, Výbor regionů vítá, že Komise svůj „přístavní balíček" založila na těchto prioritách:

— zaměření navrhovaných opatření na 319 přístavů, které jsou součástí transevropské sítě, a ponechání na členských státech, zda tento návrh nařízení použijí i u jiných přístavů;

— modernizace přístavních služeb a přilákání investic do přístavů tím, že bude zaručen volný přístup na trh a že se zvýší finanční transparentnost přístavních služeb, přičemž bude současně respektována výrazná míra autonomie přístavních orgánů;

— opírání se o výsledky evropského sociálního dialogu v odvětví přístavů, který byl zahájen dne 19. června 2013;

— zajištění větší důslednosti environmentálního řízení přístavů;

— zajištění souladu s pilotním projektem EU „modré pásmo", jenž má přispět k vytvoření jednotného trhu v oblasti námořní dopravy, které bylo požadováno v Aktu o jednotném trhu II;

2. pochybuje však o tom, že Komise ve vztahu k přístavní politice uplatňuje holistický přístup, jelikož v „přístavním balíčku" chybí zmínka o strategii Evropa 2020 nebo o iniciativě pro „modrý růst" a nehovoří se v něm o přezkumu nařízení o mezních hodnotách obsahu síry v lodních palivech, která jsou pro přístavy velice důležitá, a postup není synchronizován s přezkumem pokynů pro státní podporu v odvětví přístavů;

Metodika

3. konstatuje, že Komise zvolila politicky odvážnou cestu, když předložila návrh nařízení, pro který ještě nebyla přijata řada legislativních parametrů, jako je návrh směrnice o udělování koncesí, návrh nařízení o transevropské dopravní síti TEN-T či návrh nařízení o přístupu zboží a služeb třetích zemí na vnitřní trh Unie s veřejnými zakázkami (COM(2012) 124 final), jež tudíž zůstávají „pohyblivými cíli";

4. oceňuje, že Komise od roku 2011 prováděla intenzivní konzultace zúčastněných stran. Lituje však toho, že nebyl přímo zapojen ani Výbor regionů, ani sdružení zastupující místní a regionální orgány. Vyjadřuje rovněž své rozčarování nad skutečností, že přestože útvary Komise nedávno zveřejnily svůj pracovní dokument o posuzování územních dopadů ([1]), posouzení dopadů se územním rozměrem výslovně nezabývá. Je to o to víc politováníhodné, vezmeme-li v úvahu problémy, jimž evropská přístavní politika čelí v souvislosti s územní soudržností. Tyto problémy momentálně vyostřuje jev tzv. „kontejnerizace" a hrozba dopravního přetížení ve vnitrozemí u největších přístavů;

5. zdůrazňuje, že je nutné vzít v potaz rozmanitost přístavů v EU, která plyne z jejich zeměpisné polohy, odlišného charakteru hospodářské činnosti, různých regulačních režimů pro přístavy a lišících se platných vnitrostátních rámců přístavní politiky. V této souvislosti připomíná, že v souladu s rozhodnutím č. 661/2010/EU o hlavních směrech Unie pro rozvoj transevropské dopravní sítě (čl. 12 odst. 2) se bude přístavní balíček vztahovat na námořní přístavy odpovídající jedné z kategorií A, B nebo C, jež byly definovány takto:

— „A: mezinárodní námořní přístavy: přístavy s celkovým ročním objemem přepravy nejméně 1,5 milionu tun nákladu nebo 200 000 cestujících, které jsou, není-li to nemožné, spojeny s pozemními prvky transevropské dopravní sítě, a mají proto důležitou úlohu v mezinárodní námořní dopravě;

([1]) SWD(2013) 3 final, http://ec.europa.eu/governance/impact/key_docs/docs/cswd_ati_en.pdf.

— B: námořní přístavy Unie […]: tyto přístavy mají celkový roční objem přepravy nejméně 0,5 milionu tun nákladu nebo od 100 000 do 199 999 cestujících a jsou spojeny, není-li to nemožné, s pozemními prvky transevropské dopravní sítě a jsou vybaveny nezbytným překládacím zařízením pro námořní dopravu na krátké vzdálenosti;

— C: regionální námořní přístavy: tyto přístavy […] jsou umístěny v ostrovních, okrajových nebo nejvzdálenějších regionech, které propojují námořními vodními cestami a/nebo je spojují s centrálními regiony Unie."

6. vítá skutečnost, že sociální partneři v odvětví přístavů vytvořili výbor pro sociální dialog na úrovni EU, a připomíná, že je důležité podporovat sociální dialog na celostátní a místní úrovni, neboť tento nástroj zlepšuje životní a pracovní podmínky a přispívá ke konkurenceschopnosti tohoto odvětví;

Právní základ, subsidiarita a proporcionalita

7. souhlasí s tím, jak Komise odůvodňuje zvolený právní základ (čl. 100 odst. 2 SFEU) a v oddílu 3.3 důvodové zprávy návrhu nařízení dokládá soulad se zásadou subsidiarity. Nicméně pokud jde o zásadu proporcionality, není si Výbor regionů jist, zda bylo vhodné zvolit formu nařízení, a nikoli směrnice, jako tomu bylo u předchozích návrhů Komise či u souvisejících právních předpisů (zejména v oblasti koncesí). Bylo by rozporuplné zvolit právní nástroj, který je jakožto nařízení přímo závazný jako celek, a současně uznat ústřední úlohu členských států a místních a regionálních veřejných orgánů podílejících se na rozvoji přístavní infrastruktury. Kromě toho by směrnice lépe dokázala zohlednit značnou rozmanitost přístavů v EU;

Strukturální fondy a státní podpora

8. zdůrazňuje, že od roku 2000 poskytla EU ze strukturálních fondů a z Fondu soudržnosti přibližně 6,2 miliardy eur na spolufinancování výstavby infrastruktury v námořních přístavech. Kromě toho putovala v letech 2007 až 2012 do přístavů 4 % prostředků vyčleněných na transevropskou dopravní síť TEN-T (tzn. 244,6 milionů eur);

9. upozorňuje na zvláštní zprávu Účetního dvora č. 4/2012 o efektivitě využívání strukturálních fondů a Fondu soudržnosti ke spolufinancování infrastruktury v námořních přístavech ([2]). Poukazuje na doporučení Účetního dvora podmínit „v nadcházejícím období [...] podporu v rámci politiky soudržnosti [...] existencí komplexní dlouhodobé strategie rozvoje přístavů (vypracované na základě posouzení potřeb), která se bude vztahovat na všechny přístavy příslušného regionu";

10. vítá, že Komise uznala ([3]), že státní podpora pro služby obecného hospodářského zájmu, včetně příspěvků z EFRR, nebude zahrnuta do výpočtu stropů pro objem regionální podpory, pokud budou splněny podmínky stanovené v rozhodnutí ze dne 20. prosince 2011 ([4]);

11. připomíná, že je důležité vyjasnit použitelnost režimu státní podpory na oblast infrastruktury s ohledem na problematický výklad rozsudku Tribunálu ze dne 24. března 2011 ve věci Freistaat Sachsen a Land Sachsen-Anhalt (T-443/08) a Mitteldeutsche Flughafen AG a Flughafen Leipzig-Halle GmbH (T-455/08) proti Evropské komisi, jenž vedl k významným zpožděním ověřování ex ante zhruba 200 infrastrukturních projektů financovaných ze strukturálních fondů;

12. vyjadřuje politování nad tím, že Komise do návrhů v rámci přístavního balíčku přímo nezahrnula návrhy k objasnění pojmu podpory v souvislosti s financováním infrastruktur, včetně odvětví přístavů (opatření č. 5). Namísto toho Komise vypracovala dotazník ohledně fungování přístavů a jejich zdanění, který dne 3. července 2013 rozeslala pouze stálým zastoupením všech členských států. Žádá proto Komisi, aby v následujících měsících zaujala inkluzivnější přístup a do přezkumu pravidel pro státní podporu v oblasti infrastruktury obecně a přístavů zvlášť jeho prostřednictvím zapojila místní a regionální orgány, zejména při pravděpodobné přípravě nařízení o blokových výjimkách pro kategorii přístavní infrastruktury do konce roku 2013;

([2]) http://eca.europa.eu/portal/pls/portal/docs/1/14050741.PDF.

([3]) Guide to the application of the EU rules on state aid, public procurement and the internal market to SGEI (Pokyny k uplatňování pravidel EU pro státní podporu, zadávání veřejných zakázek a vnitřní trh u služeb obecného hospodářského zájmu), SWD(2013) 53, 15. února 2013.

([4]) V souladu s rozhodnutím ze dne 20. prosince 2011 o použití čl. 106 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby udělené určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu.

Legislativní návrh

13. doporučuje vyloučit z oblasti působnosti nařízení hloubení, kotvení, lodivodské služby a služby vlečných lodí z toho důvodu, že tyto služby sledují cíle obecného zájmu, tj. bezpečnosti a ochrany životního prostředí. Vyzývá Komisi, aby odstranila rozpory oproti stávajícím směrnicím, pokud jde o přístavní zařízení pro příjem odpadu, resp. aby objasnila vymezení působnosti. Předpoklady a požadavky na tato zařízení jsou například stanoveny již ve směrnici 2000/59/ES. Zejména ustanovení článku 8 jsou v rozporu s volným přístupem všech poskytovatelů služeb odstranění odpadu na trh. Pokud si provozovatel přístavu vybírá jednotlivá přístavní zařízení pro příjem odpadu a zahrnuje je do systému poplatků, který je v této směrnici požadován, použijí se pravidla pro zadávání zakázek uvedená ve směrnici 2004/17/ES;

14. lituje toho, že v článku 2 („Definice") není definován „příslušný orgán", přestože hraje důležitou roli v článcích 8 a 9;

15. lituje toho, že zde nebyla dostatečně uznána úloha místních a regionálních orgánů, co se týče platných právních předpisů či stanovení minimálních požadavků na poskytování přístavních služeb (čl. 4 odst. 2 písm. d), čl. 4 odst. 4, čl. 6 odst.4);

16. počítá s dalším rozšířením oblasti závazků veřejné služby vymezených v článku 8 tak, aby sem byla zahrnuta obzvláště kritéria týkající se územní soudržnosti, jako je přístupnost odlehlých nebo ostrovních oblastí a nejvzdálenějších regionů;

17. s ohledem na postup omezení počtu poskytovatelů přístavních služeb podle článku 7 by rád věděl, proč Komise v článku 10 stanoví pouze možnost, a nikoli povinnost přiznat zaměstnancům, které předtím přijal do pracovního poměru dosavadní poskytovatel přístavních služeb, práva, na která by měli nárok, pokud by došlo k převodu ve smyslu směrnice 2001/23/ES;

18. vyjadřuje své pochyby ohledně přiměřenosti požadavků, jež jsou stanoveny zejména v článku 12 a týkají se míry podrobnosti informací, jež musejí přístavní orgány poskytnout o obdržených veřejných finančních prostředcích, a povinnosti vedení oddělených účtů, a to především vzhledem ke značným rozdílům v nákladové struktuře v závislosti na umístění jednotlivých přístavů;

19. žádá Komisi, aby podrobněji rozvedla, co je míněno „společnými zásadami pro účtování poplatků" v čl. 14 odst. 5, poněvadž jakékoliv zmocnění Komise přijímat akty v přenesené pravomoci by mělo být co nejpřesněji definováno;

20. klade si otázku, zda bude mít vytvoření nezávislého orgánu dohledu, který bude mít na starosti sledování a dohled nad uplatňováním tohoto nařízení (19. bod odůvodnění a článek 17), nějaký přínos. Tento orgán by pro plánování rozvoje přístavů mohl znamenat další administrativní zátěž a mohl by mít dopad na rozpočty členských států;

21. stejně tak pochybuje o tom, že je nezbytné navázat spolupráci mezi nezávislými orgány dohledu s cílem umožnit jednotné provádění tohoto nařízení, které je ze své podstaty přímo použitelné (článek 18).

II. **DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY**

Pozměňovací návrh 1

Název

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Návrh **NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**, kterým se zřizuje rámec pro přístup na trh přístavních služeb a finanční transparentnost přístavů	Návrh **SMĚRNICE** ~~**NAŘÍZENÍ**~~ **EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**, kterou~~ým~~ se zřizuje rámec pro přístup na trh přístavních služeb a finanční transparentnost přístavů

Odůvodnění

Výbor regionů si není jist, zda bylo vhodné zvolit formu nařízení, a nikoli směrnice, jako tomu bylo u předchozích návrhů Komise či u souvisejících právních předpisů (zejména v oblasti koncesí). Kromě toho by směrnice lépe dokázala zohlednit značnou rozmanitost přístavů v EU.

Pozměňovací návrh 2

4. bod odůvodnění

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Drtivá většina námořní dopravy Unie prochází námořními přístavy transevropské dopravní sítě. Za účelem dosažení cíle tohoto nařízení přiměřeným způsobem, aniž by byla ukládána zbytečná zátěž jiným přístavům, by se toto nařízení mělo vztahovat na přístavy transevropské dopravní sítě, z nichž každý hraje důležitou úlohu v rámci evropského dopravního systému, a to buď proto, že obsluhuje více než 0,1 % celkového objemu nákladu EU či celkového počtu cestujících, nebo proto, že zlepšuje regionální přístupnost ostrovních nebo okrajových oblastí, aniž by tím ovšem byla dotčena možnost členských států rozhodnout o použití tohoto nařízení i v jiných přístavech. Vzhledem k tomu, že se nepoužívají k přímému vjezdu a výjezdu z přístavů, nemají lodivodské služby prováděné v hlubokém moři přímý vliv na efektivitu přístavů, a nemusí být tedy zahrnuty do tohoto nařízení.	Drtivá většina námořní dopravy Unie prochází námořními přístavy transevropské dopravní sítě. Za účelem dosažení cíle této směrnice~~tohoto nařízení~~ přiměřeným způsobem, aniž by byla ukládána zbytečná zátěž jiným přístavům, by se tato směrnice~~toto nařízení~~ měla~~o~~ vztahovat na přístavy transevropské dopravní sítě, z nichž každý hraje důležitou úlohu v rámci evropského dopravního systému, a to buď proto, že obsluhuje více než 0,1 % celkového objemu nákladu EU či celkového počtu cestujících, nebo proto, že zlepšuje regionální přístupnost ostrovních nebo okrajových oblastí nebo nejvzdálenějších regionů, aniž by tím ovšem byla dotčena možnost členských států rozhodnout o použití této směrnice ~~tohoto nařízení~~ i v jiných přístavech. ~~Vzhledem k tomu, že se nepoužívají k přímému vjezdu a výjezdu z přístavů, nemají lodivodské~~ Technicko-plavební služby, jež plní cíle obecného zájmu~~prováděné v hlubokém moři přímý vliv na efektivitu přístavů, a~~ nemusí být ~~tedy~~ zahrnuty do této směrnice~~tohoto nařízení~~.

Odůvodnění

Pozměňovací návrh souvisí s pozměňovacím návrhem k článku 1 (oblast působnosti).

Pozměňovací návrh 3

19. bod odůvodnění

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Členské státy by si měly uchovat pravomoc zajistit přiměřenou úroveň sociální ochrany pro zaměstnance podniku poskytujícího přístavní služby. Toto nařízení nesmí mít dopad na uplatňování sociálních a pracovněprávních předpisů členských států. Pokud s sebou v případě omezení počtu poskytovatelů přístavních služeb uzavření smlouvy o jejich poskytování může nést změnu jejich poskytovatele, měly by mít příslušné orgány možnost požádat zvoleného poskytovatele služeb, aby uplatňoval ustanovení směrnice Rady 2001/23/ES o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů.	Členské státy by si měly uchovat pravomoc zajistit přiměřenou úroveň sociální ochrany pro zaměstnance podniku poskytujícího přístavní služby. Tato směrnice~~Toto nařízení~~ nesmí mít dopad na uplatňování sociálních a pracovněprávních předpisů členských států. Pokud s sebou v případě omezení počtu poskytovatelů přístavních služeb uzavření smlouvy o jejich poskytování může nést změnu jejich poskytovatele, ~~měly by mít příslušné orgány možnost požádat~~ uplatňuje zvolen~~ého~~ poskytovatel~~e~~ služeb~~, aby uplatňoval~~ ustanovení směrnice Rady 2001/23/ES o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů.

Odůvodnění

Pozměňovací návrh souvisí s pozměňovacím návrhem k čl. 10 odst. 2.

Pozměňovací návrh 4

29. bod odůvodnění

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Za účelem doplnění a pozměnění určitých prvků tohoto nařízení, které nejsou podstatné, a zejména k prosazování jednotného způsobu účtování ekologických poplatků, posílení konzistence těchto poplatků na úrovni Unie a zajištění společných zásad pro účtování těchto poplatků v souvislosti s podporou pobřežní plavby by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o společné klasifikace plavidel, paliv a typů činností, podle nichž by měly být poplatky za infrastrukturu odstupňovány, a společné zásady pro účtování poplatků za přístavní infrastrukturu. (…)	Za účelem doplnění a pozměnění určitých prvků této směrnicetohoto nařízení, které nejsou podstatné, a zejména k prosazování jednotného způsobu účtování ekologických poplatků, posílení konzistence těchto poplatků na úrovni Unie a zajištění společných zásad pro účtování těchto poplatků v souvislosti s podporou pobřežní plavby by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o společné klasifikace plavidel, paliv a typů činností, podle nichž by mohly ~~měly~~ být poplatky za infrastrukturu odstupňovány~~, a společné zásady pro účtování poplatků za přístavní infrastrukturu~~. (…)

Odůvodnění

Pozměňovací návrh souvisí s pozměňovacím návrhem k čl. 14 odst. 5. Souhlas, pokud jde o společné klasifikace plavidel, paliv a typů činností. O odstupňování přístavních poplatků však může rozhodovat jen přístavní orgán.

Pozměňovací návrh 5

Článek 1 – Předmět a oblast působnosti

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
1. Toto nařízení stanoví:	1. Tato směrniceToto nařízení stanoví:
(a) jasný rámec pro přístup na trh přístavních služeb;	(a) jasný rámec pro přístup na trh přístavních služeb;
(b) společná pravidla pro finanční transparentnost a poplatky, které mají být účtovány řídícími orgány nebo poskytovateli přístavních služeb.	(b) společná pravidla pro finanční transparentnost a poplatky, které mají být účtovány řídícími orgány nebo poskytovateli přístavních služeb.
2. Toto nařízení se vztahuje na poskytování následujících kategorií přístavních služeb, a to buď v přístavním areálu, nebo na vodních přístupových cestách do přístavu nebo z něj:	2. Tato směrniceToto nařízení se vztahuje na poskytování následujících kategorií přístavních služeb, a to buď v přístavním areálu, nebo na vodních přístupových cestách do přístavu nebo z něj:
(a) doplňování paliva;	(a) doplňování paliva;
(b) odbavování nákladu;	(b) odbavování nákladu;
(c) hloubení;	~~(c) hloubení;~~
(d) kotvení;	~~(d) kotvení;~~
(e) služby osobní dopravy;	~~(e)~~ (c) služby osobní dopravy;
(f) přístavní zařízení pro příjem odpadu;	~~(f)~~ (d) přístavní zařízení pro příjem odpadu.;
(g) lodivodské služby a	~~(g) lodivodské služby a~~
(h) služby vlečných lodí.	~~(h) služby vlečných lodí.~~

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
3. Toto nařízení se vztahuje na všechny námořní přístavy transevropské dopravní sítě v souladu s jejich definicí v příloze I nařízení XXX [nařízení o hlavních směrech rozvoje TEN-T].	3. Tato směrnice~~Toto nařízení~~ se vztahuje na všechny námořní přístavy transevropské dopravní sítě v souladu s jejich definicí v příloze I nařízení XXX [nařízení o hlavních směrech rozvoje TEN-T].
4. Členské státy mohou toto nařízení uplatnit také na jiné námořní přístavy. Pokud se členské státy rozhodnou uplatnit toto nařízení na jiné námořní přístavy, vyrozumí o tomto svém rozhodnutí Komisi.	4. Členské státy mohou tuto směrnici~~toto nařízení~~ uplatnit také na jiné námořní přístavy. Pokud se členské státy rozhodnou uplatnit tuto směrnici~~toto nařízení~~ na jiné námořní přístavy, vyrozumí o tomto svém rozhodnutí Komisi.

Odůvodnění

— Lodivodské služby, služby vlečných lodí a kotvení jsou přístavními službami obecného zájmu (cílem je zachování námořní bezpečnosti a ochrana životního prostředí), které jsou upravovány výhradně členskými státy, a nemohou podléhat tržnímu přístupu.

— Zahrnutí hloubení do nařízení je zásahem do vlastnictví přístavů, protože přístavy by už zpravidla nesměly udržovat své vlastní vodní cesty a doky vlastními silami. Kromě toho je hloubení v jednotlivých přístavních oblastech srovnatelné s pracemi na údržbě mol a zdymadel, ale ne s dalšími přístavními službami, které bezprostředně souvisejí s příslušným vplutím lodi a jsou účtovány individuálně pro každou vplouvající loď.

Pozměňovací návrh 6

Článek 2 – vložit nový odstavec 2 a) – Definice

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	„příslušným orgánem“ se rozumí jakýkoli veřejný orgán nebo skupina veřejných orgánů členského státu nebo členských států, jenž má pravomoc zasahovat do přístavních služeb v dané územní oblasti, nebo jakýkoli jiný orgán mající takovou pravomoc;

Odůvodnění

Pojem „příslušný orgán“ se používá v nařízení (ES) č. 1370/2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici, v němž je definován jako „orgán nebo skupina orgánů veřejné správy členského státu nebo členských států, jenž má pravomoc zasahovat do veřejné přepravy cestujících v dané územní oblasti, nebo jakýkoli jiný orgán mající takovou pravomoc“ (čl. 2 písm. b)). Takovéto vymezení by přispělo k jednotnosti právních textů EU a zvýšilo by právní transparentnost s cílem vypracovat harmonizovanou definici, která by nebyla omezena jen na služby osobní dopravy.

Pozměňovací návrh 7

Čl. 2 odst. 14 – Definice

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
„závazkem veřejné služby“ se rozumí požadavek vymezený nebo určený s cílem zajistit poskytování těch přístavních služeb v obecném zájmu, jejichž poskytování by provozovatel, pokud by vážil své vlastní obchodní zájmy, nepřevzal nebo by jej nepřevzal v témže rozsahu či za stejných podmínek;	„závazkem veřejné služby“ se rozumí požadavek vymezený nebo určený příslušným orgánem s cílem zajistit poskytování těch přístavních služeb v obecném zájmu, jejichž poskytování by provozovatel, pokud by vážil své vlastní obchodní zájmy, bez vyrovnávací platby nepřevzal nebo by jej nepřevzal v témže rozsahu či za stejných podmínek;

Odůvodnění

Tento pozměňovací návrh vychází zejména z 16. bodu odůvodnění, v němž se uvádí, že „toto nařízení nevylučuje možnost, aby příslušné orgány poskytly za plnění závazků veřejné služby vyrovnávací platbu, pokud je tato platba v souladu s platnými pravidly pro poskytování státní podpory".

Pozměňovací návrh 8

Čl. 2 odst. 15 – Definice

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
„pobřežní plavbou" se rozumí přeprava nákladu a cestujících po moři mezi přístavy, jejichž poloha je v Evropě vymezené zeměpisně, nebo mezi těmito přístavy a přístavy v neevropských zemích, jejichž pobřeží se nachází v uzavřených mořích sousedících s Evropou;	„pobřežní plavbou" se rozumí přeprava nákladu a cestujících po moři mezi přístavy, jejichž poloha je v Evropě vymezené zeměpisně, nebo mezi těmito přístavy a přístavy v neevropských zemích, jejichž pobřeží se nachází v uzavřených mořích sousedících s Evropou, nebo – v případě nejvzdálenějších regionů – mezi přístavy nacházejícími se v geograficky blízkých zemích;

Odůvodnění

Není důvod pro omezení příslušné oblasti na EU. Tento pojem je třeba rozšířit na celé území EU nezávisle na jeho geografickém umístění a zejména na nejvzdálenější regiony, v nichž EU prosazuje strategii posílení jejich začlenění do blízkého geografického okolí.

Pozměňovací návrh 9

Čl. 2 odst. 16 – Definice

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
„mořským přístavem" se rozumí areál vodní plochy a pobřežního pozemku, který tvoří díla a zařízení, jež mají umožnit především příjem lodí, jejich nakládku a vykládku, skladování zboží, převzetí a dodávku tohoto zboží a nalodění a vylodění cestujících; a jakákoli jiná infrastruktura potřebná pro provozovatele dopravy v přístavním areálu;	„mořským přístavem" se rozumí areál vodní plochy a pobřežního pozemku, který tvoří díla a zařízení, jež mají umožnit především příjem lodí, jejich nakládku a vykládku, skladování zboží, převzetí a dodávku tohoto zboží a nalodění a vylodění cestujících; ~~a jakákoli jiná infrastruktura potřebná pro provozovatele dopravy v přístavním areálu;~~

Odůvodnění

Navrhujeme vyškrtnout poslední část definice mořského přístavu. Jedná se o novou pasáž, která se v dříve navrhovaných definicích nevyskytovala, není zde však vymezen pojem „přístavního areálu". Mohlo by tak dojít k záměně s dopravními infrastrukturami mezi přístavem a vnitrozemím, které zajišťují místní a regionální orgány.

Pozměňovací návrh 10

Čl. 2 odst. 16 a) (nový odstavec) – Definice

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	„technicko-plavebními službami" se rozumí přístavní služby obecného zájmu poskytované za účelem zachování námořní bezpečnosti a ochrany životního prostředí, např. kotvení, lodivodské služby a služby vlečných lodí;

Odůvodnění

Vyplývá z pozměňovacích návrhů k článkům 2 a 18.

Pozměňovací návrh 11

Kapitola II – název

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
KAPITOLA II – Přístup na trh	**KAPITOLA II – ~~Přístup na trh~~ Zásady pro poskytování přístavních služeb a přístup k těmto službám**

Odůvodnění

Stávající název kapitoly budí dojem, že Komise sleduje cíl liberalizace, zatímco kapitola zahrnuje zejména ustanovení umožňující provozování přístavních služeb, k nimž nemusí být nutně na trhu volný přístup.

Pozměňovací návrh 12

Článek 4 – Minimální požadavky na poskytování přístavních služeb

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
1. Řídící orgán přístavu může požadovat, aby poskytovatelé přístavních služeb splňovali minimální požadavky na poskytování příslušné přístavní služby.	1. Řídící orgán přístavu může po konzultaci s příslušnými orgány požadovat, aby poskytovatelé přístavních služeb splňovali minimální požadavky na poskytování příslušné přístavní služby.
2. Minimální požadavky stanovené v odstavci 1 se mohou případně vztahovat pouze k těmto aspektům: (…)	2. Minimální požadavky stanovené v odstavci 1 se mohou případně vztahovat pouze k těmto aspektům: (…)
d) dodržování místních, vnitrostátních, unijních a mezinárodních požadavků na ochranu životního prostředí. (…)	d) dodržování místních, regionálních, vnitrostátních, unijních a mezinárodních požadavků na ochranu životního prostředí. (…)
4. Pokud minimální požadavky předpokládají konkrétní místní znalosti nebo obeznámenost s místními podmínkami, řídící orgán přístavu zajistí, aby existoval odpovídající přístup k příslušné odborné přípravě, na základě transparentních a nediskriminačních podmínek, pokud k této odborné přípravě nezajistí odpovídající přístup dotčený členský stát.	4. Pokud minimální požadavky předpokládají konkrétní místní znalosti nebo obeznámenost s místními podmínkami, řídící orgán přístavu zajistí, aby existoval odpovídající přístup k příslušné odborné přípravě, na základě transparentních a nediskriminačních podmínek, pokud k této odborné přípravě nezajistí odpovídající přístup příslušný orgán~~dotčený členský stát~~.

Odůvodnění

Účelem tohoto pozměňovacího návrhu je posílit uznání úlohy místních a regionálních orgánů, co se týče platných právních předpisů či stanovení minimálních požadavků na poskytování přístavních služeb.

Pozměňovací návrh 13

Čl. 6 odst. 4 – Omezení počtu poskytovatelů přístavních služeb

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Pokud řídící orgán přístavu poskytuje přístavní služby sám nebo prostřednictvím právně samostatného subjektu, který přímo nebo nepřímo ovládá, může členský stát svěřit přijetí rozhodnutí o omezení počtu poskytovatelů přístavních služeb orgánu, který je na řídícím orgánu přístavu nezávislý. Pokud členský stát nesvěří přijetí rozhodnutí o omezení počtu poskytovatelů přístavních služeb tomuto orgánu, měli by být vybráni nejméně dva poskytovatelé.	Pokud řídící orgán přístavu poskytuje přístavní služby sám nebo prostřednictvím právně samostatného subjektu, který přímo nebo nepřímo ovládá, může příslušný orgán~~členský stát~~ svěřit přijetí rozhodnutí o omezení počtu poskytovatelů přístavních služeb orgánu, který je na řídícím orgánu přístavu nezávislý. Řídící orgán přístavu prokáže, že situace na trhu toto omezení umožňuje. Omezení je dočasné. ~~Pokud členský stát nesvěří přijetí rozhodnutí o omezení počtu poskytovatelů přístavních služeb tomuto orgánu, měli by být vybráni nejméně dva poskytovatelé.~~

Pozměňovací návrh 14

Článek 7

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
1. Jakékoli omezení počtu poskytovatelů přístavních služeb v souladu s článkem 6 probíhá ve výběrovém řízení, které je otevřené všem zúčastněným stranám, nediskriminační a transparentní.	1. Jakékoli omezení počtu poskytovatelů přístavních služeb v souladu s článkem 6 probíhá ve výběrovém řízení, které je otevřené všem zúčastněným stranám, nediskriminační a transparentní.
2. Pokud odhadovaná hodnota přístavních služeb překročí prahovou hodnotu definovanou v odstavci 3, použijí se pravidla pro koncesní řízení, procesní záruky a maximální trvání koncesí podle směrnice …./…. [o udělování koncesí].	2. ~~Pokud odhadovaná hodnota přístavních služeb překročí prahovou hodnotu definovanou v odstavci 3, použijí se pravidla pro koncesní řízení, procesní záruky a maximální trvání koncesí podle směrnice …./…. [o udělování koncesí].~~
4. Vybraný poskytovatel nebo poskytovatelé a řídící orgán přístavu uzavřou smlouvu o poskytování přístavních služeb.	4. Vybraný poskytovatel nebo poskytovatelé a řídící orgán přístavu uzavřou smlouvu o poskytování přístavních služeb.
5. Pro účely tohoto nařízení se podstatná změna ustanovení smlouvy o poskytování přístavních služeb během doby její platnosti ve smyslu směrnice …./… [o udělování koncesí] považuje za novou smlouvu o poskytování přístavních služeb a vyžaduje nový postup podle odstavce 2.	~~5. Pro účely tohoto nařízení se podstatná změna ustanovení smlouvy o poskytování přístavních služeb během doby její platnosti ve smyslu směrnice …./… [o udělování koncesí] považuje za novou smlouvu o poskytování přístavních služeb a vyžaduje nový postup podle odstavce 2.~~

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
6. Odstavce 1 až 5 se nepoužijí v případech uvedených v článku 9.	~~6~~ 3 . Odstavce 1 a 2~~až 5~~ se nepoužijí v případech uvedených v článku 9.
7. Tímto nařízením nejsou dotčeny směrnice …/… [o udělování koncesí][1], směrnice ..../....[o společnostech veřejných služeb][2] a směrnice …/… [o zadávání veřejných zakázek][3].	~~7~~ 4 . Tímto nařízením nejsou dotčeny směrnice …/… [o udělování koncesí][1], směrnice ..../....[o společnostech veřejných služeb][2] a směrnice …/… [o zadávání veřejných zakázek][3]. **4 a) Doba platnosti smluv o poskytování přístavních služeb závisí na uskutečněných investicích.**

Pozměňovací návrh 15

Článek 8 – Závazky veřejné služby

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
1. Členské státy se mohou rozhodnout, že uloží poskytovatelům závazky veřejné služby týkající se přístavních služeb s cílem zajistit:	1. Příslušné orgány ~~Členské státy~~ se mohou rozhodnout, že uloží poskytovatelům závazky veřejné služby týkající se přístavních služeb s cílem zajistit:
a) dostupnost služby bez přerušení během dne, noci, týdne a roku;	a) dostupnost služby bez přerušení během dne, noci, týdne a roku;
b) dostupnost služby pro všechny uživatele;	b) dostupnost služby pro všechny uživatele;
c) cenovou dostupnost služby pro určité kategorie uživatelů.	c) cenovou dostupnost služby pro určité kategorie uživatelů;.
	d) splnění kritérií týkajících se územní soudržnosti, jako je přístupnost odlehlých nebo ostrovních oblastí a nejvzdálenějších regionů;
	e) splnění zvláštních požadavků, jež mají např. bezpečnostní nebo ekologické důvody a k jejichž provádění by poskytovatel přístavních služeb nebyl motivován ekonomicky.
2. Závazky podle odstavce 1 musí být jasně vymezené, transparentní, nediskriminační, ověřitelné a musí zaručit rovnost přístupu všem poskytovatelům přístavních služeb usazeným v Unii.	2. Závazky podle odstavce 1 musí být jasně vymezené, transparentní, nediskriminační, ověřitelné a musí zaručit rovnost přístupu všem poskytovatelům přístavních služeb usazeným v Unii.
3. Členské státy určí příslušné orgány na svém území, kterým uloží tyto závazky veřejné služby. Příslušným orgánem může být řídící orgán přístavu. […]	3. Členské státy určí příslušné orgány na svém území, kterým uloží tyto závazky veřejné služby. Příslušným orgánem může být řídící orgán přístavu, pokud se jedná o orgán veřejný. (…)

Odůvodnění

— Navrhujeme rozšířit závazky veřejné služby na kritéria týkající se územní soudržnosti, jak se uvádí v důvodové zprávě návrhu nařízení (viz konec oddílu 1.4). Dále by měla být zohledněna také kritéria, jež mají velký význam pro zabezpečení přístavního provozu a pro životní prostředí, ale nejsou ekonomicky výnosná.

— Vzhledem k tomu, že řídícím orgánem přístavu může být soukromý subjekt a může být příjemcem veřejných finančních prostředků, by se ustanovení čl. 8 odst. 3 umožňující, aby tento orgán byl příslušným orgánem pro vymezení závazků veřejné služby, mělo vztahovat pouze na veřejné řídící orgány.

Pozměňovací návrh 16

Článek 9 – Interní provozovatel

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
1. V případech uvedených v čl. 6 odst. 1 písm. b) může příslušný orgán rozhodnout, že bude poskytovat přístavní službu v rámci závazků veřejné služby sám, nebo uloží tyto závazky přímo právně samostatnému subjektu, který ovládá obdobným způsobem, jakým ovládá své vlastní útvary. V takovém případě se tento poskytovatel přístavních služeb pro účely tohoto nařízení považuje za interního provozovatele.	1. V případech uvedených v čl. 6 odst. 1 písm. b) může příslušný orgán rozhodnout, že bude poskytovat přístavní službu ~~v rámci závazků veřejné služby~~ sám, nebo prostřednictvím ~~uloží tyto závazky přímo~~ právně samostatnéhoného subjektu, který ovládá obdobným způsobem, jakým ovládá své vlastní útvary. V takovém případě se tento poskytovatel přístavních služeb pro účely této směrnice~~tohoto nařízení~~ považuje za interního provozovatele.
(…)	(…)
4. Pokud se příslušný orgán rozhodne použít odstavec 1 ve všech námořních přístavech, na které se vztahuje toto nařízení v určitém členském státě, uvědomí Komisi.	4. Pokud se příslušný orgán rozhodne použít odstavec 1 ve všech námořních přístavech, na které se vztahuje tato směrnice~~toto nařízení~~ v určitém členském státě, uvědomí Komisi.

Odůvodnění

Je sporné, zda situace, kdy se poskytovatel přístavních služeb považuje za „interního provozovatele“, platí pouze pro přístavní služby v rámci závazků veřejné služby. Pro to, aby se řídící orgán přístavu (který může být soukromým subjektem) rozhodl poskytovat službu sám, by totiž mohly existovat čistě obchodní důvody, aniž by tato služba byla konkrétně vymezena jako veřejná služba.

Pozměňovací návrh 17

Čl. 10 odst. 2 – Zajištění práv zaměstnanců

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Aniž by tím bylo dotčeno vnitrostátní právo a právo Unie, včetně kolektivních smluv mezi sociálními partnery, požadují mohou řídící orgány přístavu požadovat, aby poskytovatel přístavních služeb určený na základě postupu stanoveného v článku 7, pokud tento poskytovatel není dosavadním poskytovatelem přístavních služeb, přiznal zaměstnancům, které předtím přijal do pracovního poměru dosavadní poskytovatel přístavních služeb, práva, na která by měli nárok, pokud by došlo k převodu ve smyslu směrnice 2001/23/ES.	2. Aniž by tím bylo dotčeno vnitrostátní právo a právo Unie, včetně kolektivních smluv mezi sociálními partnery, požadují ~~mohou~~ řídící orgány přístavu ~~požadovat~~, aby poskytovatel přístavních služeb určený na základě postupu stanoveného v článku 7, pokud tento poskytovatel není dosavadním poskytovatelem přístavních služeb, přiznal zaměstnancům, které předtím přijal do pracovního poměru dosavadní poskytovatel přístavních služeb, práva, na která by měli nárok, pokud by došlo k převodu ve smyslu směrnice 2001/23/ES.

Odůvodnění

Je nepochopitelné, proč Komise stanoví pouze *možnost*, a nikoli povinnost přiznat zaměstnancům, které předtím přijal do pracovního poměru dosavadní poskytovatel přístavních služeb, práva, na která by měli nárok, pokud by došlo k převodu ve smyslu směrnice 2001/23/ES.

Pozměňovací návrh 18

Čl. 10 odst. 3 – Zajištění práv zaměstnanců

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
V případě, že řídící orgány přístavu vyžadují, aby poskytovatelé přístavních služeb jednali v souladu s určitými společenskými normami, pokud jde o poskytování příslušných přístavních služeb, budou v zadávací dokumentaci a ve smlouvách o poskytování přístavních služeb uvedeni dotčení pracovníci a budou zde uvedeny také transparentní informace o jejich smluvních právech a o podmínkách, za kterých mají tito zaměstnanci vykonávat přístavní služby.	V případě, že řídící orgány přístavu vyžadují, aby poskytovatelé přístavních služeb jednali v souladu s určitými společenskými normami, pokud jde o poskytování příslušných přístavních služeb, budou v zadávací dokumentaci a ve smlouvách o poskytování přístavních služeb uvedeni dotčení pracovníci a bude~~ou~~ zde uveden~~y~~ také status ~~transparentní informace o~~ jejich smluvních práv~~ech~~ a ~~o~~ podmín~~kách~~, za kterých mají tito zaměstnanci vykonávat přístavní služby.

Odůvodnění

Zveřejněním „transparentních informací o smluvních právech" pracovníků může dojít k porušení práv v oblasti osobních údajů.

Pozměňovací návrh 19

Čl. 12 odst. 2 – Transparentnost finančních vztahů

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
V případech, ve kterých řídící orgán přístavu, který je příjemcem veřejných finančních prostředků, poskytuje sám přístavní služby, je povinen vést účetnictví každé činnosti přístavních služeb odděleně od účetnictví svých jiných činností, a to tak, že: a) byly veškeré náklady a výnosy správně přičteny nebo rozděleny na základě důsledně uplatňovaných a objektivně zdůvodnitelných zásad analytického účetnictví; a b) jsou jasně stanoveny zásady nákladového účetnictví, podle nichž jsou vedeny oddělené účty.	V případech, ve kterých řídící orgán přístavu, který je příjemcem veřejných finančních prostředků, poskytuje sám přístavní služby, je povinen vést účetnictví každé činnosti přístavních služeb odděleně od účetnictví svých jiných činností, a to tak, ~~že~~ aby bylo možné kontrolovat dodržování zákazu převodu veřejných finančních prostředků z jedné oblasti činnosti do druhé a sledovat použití příjmů z poplatků za infrastrukturu a zisků z ostatních obchodních činností. ~~a) byly veškeré náklady a výnosy správně přičteny nebo rozděleny na základě důsledně uplatňovaných a objektivně zdůvodnitelných zásad analytického účetnictví; a~~ ~~b) jsou jasně stanoveny zásady nákladového účetnictví, podle nichž jsou vedeny oddělené účty.~~

Odůvodnění

Navrhujeme zjednodušení požadavků na účetnictví vycházející z článku 6 směrnice 2012/34/EU o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru.

Pozměňovací návrh 20

Čl. 14 odst. 4

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
4. Aniž je dotčen odstavec 3, mohou být poplatky za infrastrukturu přístavů odstupňovány v závislosti na obchodních postupech souvisejících s četností užívání přístavu či s cílem podpořit efektivnější využívání přístavní infrastruktury, pobřežní plavbu či vysokou environmentální výkonnost, energetickou účinnost či uhlíkovou účinnost dopravních služeb. Kritéria použitá pro odstupňování poplatků by měla být relevantní, objektivní, transparentní a nediskriminační. Volný přístup k informacím o výsledném odstupňování výše poplatků je k dispozici zejména všem příslušným uživatelům přístavu.	4. Aniž je dotčen odstavec 3, mohou být poplatky za infrastrukturu přístavů odstupňovány v závislosti na obchodních postupech souvisejících s četností užívání přístavu či s cílem podpořit efektivnější využívání přístavní infrastruktury, pobřežní plavbu či vysokou environmentální výkonnost, energetickou účinnost či uhlíkovou účinnost dopravních služeb. nebo z důvodů územní soudržnosti, jako je například přístupnost nejvzdálenějších regionů. Kritéria použitá pro odstupňování poplatků by měla být relevantní, objektivní, transparentní a nediskriminační. Volný přístup k informacím o výsledném odstupňování výše poplatků je k dispozici zejména všem příslušným uživatelům přístavu.

Odůvodnění

Cílem pozměňovacího návrhu je dosáhnout toho, aby právní předpis připouštěl jiná kritéria pro účtování poplatků, jež by zohledňovala nedostatečnou přístupnost nejvzdálenějších regionů a nezbytnost kompenzace zvýšených nákladů na dopravu, aby tak byla zajištěna rovnost podmínek pro všechny uživatele, kterou uznává článek 349 SFEU.

Pozměňovací návrh 21

Článek 14 – Poplatky za přístavní infrastrukturu

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
(…)	(…)
5. Komise je v případě potřeby zplnomocněna přijímat akty v přenesené pravomoci postupem podle článku 21 ve věci společných klasifikací plavidel, paliv a typu činností, podle nichž lze odstupňovat poplatky za infrastrukturu, a ve věci společných zásad pro účtování poplatků za přístavní infrastrukturu.	5. Komise je v případě potřeby zplnomocněna přijímat akty v přenesené pravomoci postupem podle článku 21 ve věci společných klasifikací plavidel, paliv a typu činností, podle nichž lze odstupňovat poplatky za infrastrukturu~~, a ve věci společných zásad pro účtování poplatků za přístavní infrastrukturu~~.
(…)	(…)
7. Řídící orgán přístavu dá příslušnému nezávislému orgánu dohledu a Komisi na vyžádání k dispozici informace podle odstavce 4 a podrobný přehled nákladů a výnosů, které slouží jako základ pro stanovení struktury a výše poplatků za přístavní infrastrukturu, a informace o metodice použité ke stanovení poplatků za přístavní infrastrukturu ve vztahu k zařízením a službám, kterých se tyto přístavní poplatky týkají.	~~7. Řídící orgán přístavu dá příslušnému nezávislému orgánu dohledu a Komisi na vyžádání k dispozici informace podle odstavce 4 a podrobný přehled nákladů a výnosů, které slouží jako základ pro stanovení struktury a výše poplatků za přístavní infrastrukturu, a informace o metodice použité ke stanovení poplatků za přístavní infrastrukturu ve vztahu k zařízením a službám, kterých se tyto přístavní poplatky týkají.~~

Odůvodnění

Tyto zásady nesmí narušovat obchodní svobodu řídících orgánů přístavů (stanovování poplatků a cen spadá do oblasti hospodářské soutěže). Kromě toho by jakékoliv zmocnění Komise přijímat akty v přenesené pravomoci mělo být co nejpřesněji definováno a mělo by být co nejvíce omezeno.

Pozměňovací návrh 22

Článek 17

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Nezávislý orgán dohledu	~~**Nezávislý orgán dohledu**~~
1. Členské státy zajistí, aby na území každého z nich sledoval a zajišťoval dohled nad uplatňováním nařízení ve všech námořních přístavech, na které se vztahuje toto nařízení, nezávislý orgán dohledu.	~~1. Členské státy zajistí, aby na území každého z nich sledoval a zajišťoval dohled nad uplatňováním nařízení ve všech námořních přístavech, na které se vztahuje toto nařízení, nezávislý orgán dohledu.~~
2. Nezávislý orgán dohledu je právně samostatný a funkčně nezávislý ve vztahu k jakémukoli řídícímu orgánu přístavu nebo poskytovatelům přístavních služeb. Členské státy, které si podrží vlastnictví přístavů nebo kontrolu nad nimi či nad řídícími orgány přístavu, zajistí efektivní strukturální oddělení funkcí, jež se týkají dohledu nad tímto nařízením a jeho sledování, a činností spojených s tímto vlastnictvím nebo kontrolou. Nezávislý orgán dohledu vykonává své pravomoci nestranně a transparentně a s patřičným přihlédnutím k právu svobodně podnikat.	~~2. Nezávislý orgán dohledu je právně samostatný a funkčně nezávislý ve vztahu k jakémukoli řídícímu orgánu přístavu nebo poskytovatelům přístavních služeb. Členské státy, které si podrží vlastnictví přístavů nebo kontrolu nad nimi či nad řídícími orgány přístavu, zajistí efektivní strukturální oddělení funkcí, jež se týkají dohledu nad tímto nařízením a jeho sledování, a činností spojených s tímto vlastnictvím nebo kontrolou. Nezávislý orgán dohledu vykonává své pravomoci nestranně a transparentně a s patřičným přihlédnutím k právu svobodně podnikat.~~
3. Nezávislý orgán dohledu řeší stížnosti podané kteroukoli stranou s legitimním zájmem a spory, které mu byly předloženy, jež vyvstaly v souvislosti s uplatňováním tohoto nařízení.	~~3. Nezávislý orgán dohledu řeší stížnosti podané kteroukoli stranou s legitimním zájmem a spory, které mu byly předloženy, jež vyvstaly v souvislosti s uplatňováním tohoto nařízení.~~
4. V případě, že vznikne spor mezi stranami usazenými v různých členských státech, příslušným orgánem k řešení tohoto sporu je nezávislý orgán dohledu členského státu, v němž se nachází přístav, ve kterém se předpokládá původ sporu.	~~4. V případě, že vznikne spor mezi stranami usazenými v různých členských státech, příslušným orgánem k řešení tohoto sporu je nezávislý orgán dohledu členského státu, v němž se nachází přístav, ve kterém se předpokládá původ sporu.~~
5. Nezávislý orgán dohledu má právo vyžadovat, aby řídící orgány přístavů, poskytovatelé přístavních služeb a uživatelé přístavu předložili informace potřebné k zajištění sledování a dohledu nad uplatňováním tohoto nařízení.	~~5. Nezávislý orgán dohledu má právo vyžadovat, aby řídící orgány přístavů, poskytovatelé přístavních služeb a uživatelé přístavu předložili informace potřebné k zajištění sledování a dohledu nad uplatňováním tohoto nařízení.~~
6. Nezávislý orgán dohledu může vydávat stanoviska na žádost příslušného orgánu členského státu v jakýchkoli otázkách v souvislosti s uplatňováním tohoto nařízení.	~~6. Nezávislý orgán dohledu může vydávat stanoviska na žádost příslušného orgánu členského státu v jakýchkoli otázkách v souvislosti s uplatňováním tohoto nařízení.~~
7. Nezávislý orgán dohledu se může při řešení stížností nebo sporů obrátit na poradní výbor uživatelů dotčeného přístavu.	~~7. Nezávislý orgán dohledu se může při řešení stížností nebo sporů obrátit na poradní výbor uživatelů dotčeného přístavu.~~
8. Rozhodnutí nezávislého orgánu dohledu mají závaznou platnost, aniž by tím byla dotčena možnost soudního přezkumu.	~~8. Rozhodnutí nezávislého orgánu dohledu mají závaznou platnost, aniž by tím byla dotčena možnost soudního přezkumu.~~
9. Členské státy oznámí Komisi totožnost nezávislých orgánů dohledu nejpozději do 1. července 2015 a následně rovněž jakoukoli změnu této totožnosti. Komise zveřejní a aktualizuje seznam nezávislých orgánů dohledu na svých internetových stránkách.	~~9. Členské státy oznámí Komisi totožnost nezávislých orgánů dohledu nejpozději do 1. července 2015 a následně rovněž jakoukoli změnu této totožnosti. Komise zveřejní a aktualizuje seznam nezávislých orgánů dohledu na svých internetových stránkách.~~

Odůvodnění

Je sporné, zda bude mít vytvoření nezávislého orgánu dohledu, který bude mít na starosti sledování a dohled nad uplatňováním tohoto nařízení, nějaký přínos. Tohoto dohledu se mohou ujmout existující příslušné orgány (včetně těch na místní a regionální úrovni). Mimoto je nařízení ze své podstaty „přímo závazné jako celek", a není tudíž nutné přijímat opatření, která by umožnila jeho jednotné provádění. V každém případě je v článku 19 stanoven mechanismus pro odvolání.

Pozměňovací návrh 23

Článek 18 – Spolupráce mezi nezávislými orgány dohledu

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Spolupráce mezi nezávislými orgány dohledu	~~**Spolupráce mezi nezávislými orgány dohledu**~~
1. Nezávislé orgány dohledu si vyměňují informace o své práci a o svých zásadách a postupech při rozhodování s cílem umožnit jednotné provádění tohoto nařízení. Za tímto účelem se zapojí do činnosti sítě, jejíž účastníci se scházejí v pravidelných intervalech, a to nejméně jednou za rok, a v rámci této sítě spolupracují. Komise se zapojí do činnosti této sítě, koordinuje ji a podporuje.	~~1. Nezávislé orgány dohledu si vyměňují informace o své práci a o svých zásadách a postupech při rozhodování s cílem umožnit jednotné provádění tohoto nařízení. Za tímto účelem se zapojí do činnosti sítě, jejíž účastníci se scházejí v pravidelných intervalech, a to nejméně jednou za rok, a v rámci této sítě spolupracují. Komise se zapojí do činnosti této sítě, koordinuje ji a podporuje.~~
2. Nezávislé orgány dohledu úzce spolupracují za účelem vzájemné pomoci při plnění svých úkolů, včetně provádění šetření potřebných k řešení stížností a sporů v případech týkajících se přístavů v jednotlivých členských státech. Za tímto účelem nezávislý orgán dohledu dá k dispozici jinému takovému orgánu na základě opodstatněné žádosti informace, které jsou nezbytné k tomu, aby umožnily dotčenému orgánu plnit jeho povinnosti podle tohoto nařízení.	~~2. Nezávislé orgány dohledu úzce spolupracují za účelem vzájemné pomoci při plnění svých úkolů, včetně provádění šetření potřebných k řešení stížností a sporů v případech týkajících se přístavů v jednotlivých členských státech. Za tímto účelem nezávislý orgán dohledu dá k dispozici jinému takovému orgánu na základě opodstatněné žádosti informace, které jsou nezbytné k tomu, aby umožnily dotčenému orgánu plnit jeho povinnosti podle tohoto nařízení.~~
3. Členské státy zajistí, aby nezávislé orgány dohledu na odůvodněnou žádost poskytly Komisi informace potřebné k provedení jejích úkolů. Informace požadované Komisí jsou přiměřené vzhledem k provedení těchto úkolů.	~~3. Členské státy zajistí, aby nezávislé orgány dohledu na odůvodněnou žádost poskytly Komisi informace potřebné k provedení jejích úkolů. Informace požadované Komisí jsou přiměřené vzhledem k provedení těchto úkolů.~~
4. Pokud nezávislý orgán dohledu považuje určité informace za důvěrné v souladu s pravidly Unie nebo vnitrostátními pravidly upravujícími zachování důvěrnosti v podnikání, pak zachování důvěrnosti zajistí jiný vnitrostátní orgán dohledu a Komise. Tyto informace lze použít pouze k účelům, pro které byly vyžádány.	~~4. Pokud nezávislý orgán dohledu považuje určité informace za důvěrné v souladu s pravidly Unie nebo vnitrostátními pravidly upravujícími zachování důvěrnosti v podnikání, pak zachování důvěrnosti zajistí jiný vnitrostátní orgán dohledu a Komise. Tyto informace lze použít pouze k účelům, pro které byly vyžádány.~~
5. Na základě zkušeností nezávislých orgánů dohledu a zkušeností s činnostmi sítě podle odstavce 1 a za účelem zajištění efektivní spolupráce může Komise přijmout společné zásady pro vhodné mechanismy pro výměnu informací mezi nezávislými orgány dohledu. Uvedené prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 22 odst. 2.	~~5. Na základě zkušeností nezávislých orgánů dohledu a zkušeností s činnostmi sítě podle odstavce 1 a za účelem zajištění efektivní spolupráce může Komise přijmout společné zásady pro vhodné mechanismy pro výměnu informací mezi nezávislými orgány dohledu. Uvedené prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 22 odst. 2.~~

Odůvodnění

Tento pozměňovací návrh je předkládán z podobných důvodů jako pozměňovací návrh k článku 17: není jasné, proč je nezbytná spolupráce mezi nezávislými orgány dohledu. Je to ještě méně jasné, když vezmeme v potaz argumenty Komise pro předložení návrhu nařízení, které je ze své podstaty „přímo závazné jako celek" a mělo by zabránit „další administrativní zátěži pro členské státy i pro Komisi", a proto není nutné přijímat opatření, která by umožnila jeho jednotné provádění. V každém případě je v článku 19 stanoven mechanismus pro odvolání.

Pozměňovací návrh 24

Článek 19 – Odvolání

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
1. Jakákoli strana s legitimním zájmem má právo se odvolat proti rozhodnutím nebo jednotlivým opatřením přijatým podle tohoto nařízení příslušnými orgány, řídícím orgánem přístavu nebo nezávislým orgánem dohledu k odvolacímu orgánu, který je nezávislý na zúčastněných stranách. Odvolacím orgánem může být soud.	1. Jakákoli strana s legitimním zájmem má právo se odvolat proti rozhodnutím nebo jednotlivým opatřením přijatým podle tohoto nařízení příslušnými orgány, nebo řídícím orgánem přístavu ~~nebo nezávislým orgánem dohledu~~ k odvolacímu orgánu, který je nezávislý na zúčastněných stranách. Odvolacím orgánem může být soud.
2. Pokud odvolací orgán podle odstavce 1 není svou povahou soudním orgánem, uvede písemné důvody svých rozhodnutí. Jeho rozhodnutí také podléhají přezkumu vnitrostátním soudem.	2. Pokud odvolací orgán podle odstavce 1 není svou povahou soudním orgánem, uvede písemné důvody svých rozhodnutí. Jeho rozhodnutí také podléhají přezkumu vnitrostátním soudem.

Odůvodnění

Vyplývá z pozměňovacích návrhů k článkům 17 a 18.

V Bruselu dne 28. listopadu 2013

předseda
Výboru regionů

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Stanovisko Výboru regionů – Strategie integrace Romů

(2014/C 114/12)

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

Obecné připomínky – podpora integrace a řešení diskriminace

1. vítá sdělení Komise jako hmatatelný důkaz závazku, jejž EU přijala ve vztahu k podpoře integrace romských komunit ([1]) a boji proti diskriminaci, jíž často čelí, prostřednictvím vnitrostátních integračních strategií;

2. připomíná, že Romové v Evropě čítají odhadem 10–12 milionů osob (z nichž 6 milionů žije v EU), a jsou tak největší evropskou etnickou menšinou. Většina Romů je občany EU;

3. domnívá se, že vzhledem k odlišné velikosti a sociální a ekonomické situaci romských komunit v jednotlivých regionech a členských státech by vnitrostátní přístupy k začleňování Romů měly být uzpůsobeny konkrétním podmínkám a potřebám v jednotlivých členských státech, čehož lze dosáhnout mimo jiné přijímáním nebo pokračujícím prováděním politik, které problematiku marginalizovaných a znevýhodněných skupin, jako jsou Romové, řeší v širším kontextu;

4. domnívá se, že instituce EU a členské státy mají společnou odpovědnost za zlepšování sociálního začlenění a integrace Romů. Připomíná, že řešení diskriminace, předsudků a sociálního vyloučení, s nimiž se Romové setkávají, je povinností vyplývající ze Smlouvy a zákonným požadavkem ([2]), jenž spadá do potírání diskriminace z důvodu rasy nebo etnického původu, náboženského vyznání nebo přesvědčení, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace. Důrazně proto odsuzuje veškeré formy diskriminace romských komunit;

5. je toho názoru, že vnitrostátní politiky správně nasměrované k podpoře a ochraně zásady legality, co se týče romských komunit, nemohou v žádném případě zpochybnit či dokonce členům těchto komunit (jakožto občanům některého z členských států, ne osobám bez státní příslušnosti) upřít právo na evropské občanství. Odsuzuje používání nejasných postupů vyhošťování, které a priori odmítají přijímání, a tím jdou proti veškerým cílům integrace. Vyzývá EU, aby v této věci zasáhla;

6. odsuzuje stereotypy a omezený přístup k veřejným službám v důsledku domnělých kulturních rozdílů. Opět připomíná, že podporuje úsilí Komise o řešení problémů, které mají Romové s chudobou, překážkami na trhu práce a přístupem k bydlení a zdravotní péči, tím, že se zaměřuje na předpoklady úspěšného provádění integračních strategií. Doporučuje, aby toto úsilí bylo kvůli trvale nedostatečnému řešení těchto problémů posíleno, a to i prostřednictvím větší odpovědnosti místních a regionálních orgánů;

7. zdůrazňuje, že integrace je dvousměrný proces. V této souvislosti by organizace zastupující Romy měly romská společenství informovat o výhodách, které mohou získat z úspěšné integrace v hostitelské zemi, a také o povinnostech, které pro ně z pobytu v zemi vyplývají;

8. souhlasí s prioritami, jež Komise dává několika strukturálním předpokladům, které jsou důležité pro úspěšné provádění integračních strategií. Jedná se zejména o užší spolupráci s místními a regionálními orgány a vyčleňování přiměřených finančních zdrojů;

Provádění strategie EU

9. vyzývá Komisi, aby pro členské státy s romskou komunitou stanovila jasné a měřitelné cíle a ukazatele, pomocí nichž se bude sledovat pokrok ve všech čtyřech pilířích, včetně spolupráce s místními a regionálními orgány;

([1]) V souladu se sdělením se zde termínem „Romové“ označuje řada různých skupin (např. Romové, Sintové, Kalo, Cikáni, Romaničelé, Bojašové, Aškalové, Egypťané, Jenišové, Dómové, Lómové) a označují se jím i kočovníci.

([2]) Směrnice Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ.

10. zdůrazňuje, že je důležité, aby členské státy přijaly koordinovanou komplexní a víceoborovou integrační strategii. Hlavní oblasti politik, které jsou označeny v rámcové strategii EU, se totiž vzájemně prolínají. EU a členské státy nejsou schopny vyřešit všechny problémy prostřednictvím strategií stanovených a usilujících o pomoc romským komunitám shora a měly by využívat spolupráce se všemi aktéry na všech úrovních;

11. žádá Komisi, aby zavedla důslednější systém monitorování, aby se zvýšila efektivita hodnocení pokroku v plnění cílů stanovených pro členské státy s romskou komunitou a zlepšilo doporučování praktických opatření, jež mají tyto členské státy přijmout;

12. lituje, že se dokument Komise téměř nezabývá integrací Romů v nejnovějších členských státech EU a v kandidátských a potenciálních kandidátských zemích na vstup do EU, jelikož v některých z nich žije velký počet romských obyvatel, kteří naléhavě potřebují podporu kvůli podmínkám vyvolaným nebo zhoršeným vyloučením a diskriminací;

13. žádá kandidátské a potenciální kandidátské země na vstup do EU, aby pokračovaly v přijímání právních předpisů zakazujících diskriminaci a za účasti místních a regionálních orgánů vytvořily (nebo zrevidovaly) své vlastní vnitrostátní strategie integrace Romů a začlenily do nich měřitelné cíle a povinnost pravidelně zveřejňovat dosažené výsledky;

14. vítá nápad vytvořit síť vnitrostátních kontaktních míst pro integraci Romů, aby bylo možné lépe sdílet osvědčené postupy, vzájemně se učit a spolupracovat. Žádá, aby do sítě byli zapojeni zástupci místních a regionálních orgánů a občanské společnosti. Do takové platformy by rovněž měli být zahrnuti zástupci kandidátských a potenciálních kandidátských zemí na vstup do EU;

15. oceňuje práci Kongresu místních a regionálních orgánů Rady Evropy, zejména jeho usnesení The situation of Roma in Europe: a challenge for local and regional authorities (Situace Romů v Evropě – výzva pro místní a regionální orgány) ([3]). Žádá instituce EU, aby úzce spolupracovaly s Radou Evropy na zlepšení postavení Romů a podpořily nedávno vytvořenou Evropskou alianci měst a regionů pro začleňování Romů a velmi úspěšnou kampaň „Dosta!";

16. žádá členské státy, aby Romům zaručily ochranu podle mezinárodního práva, zejména podle Rámcové úmluvy o ochraně národnostních menšin ([4]);

17. žádá, aby politiky, strategie a financování určené Romům explicitně zahrnovaly nejen tradiční romské komunity, ale i migrující Romy přesunující se z jiných členských států a z třetích zemí;

18. navrhuje, aby Komise vyzvala členské státy a místní a regionální orgány, aby zavedly systémy odborného vedení s cílem vytvořit vazbu mezi Romy a veřejnými orgány a rozšířit pracovní příležitosti pro Romy;

19. zdůrazňuje, že je nezbytné, aby se občanská společnost neomezovala pouze na poradní úlohu, ale aby hrála aktivní roli při provádění a monitorování vnitrostátních strategií;

20. znovu opakuje, že je důležité zapojit na všech správních úrovních zástupce romských komunit do přípravy politik a strategií romské integrace;

21. uznává, že romské ženy čelí vícenásobné diskriminaci, a zavazuje místní a regionální orgány ke spolupráci s vnitrostátními vládními agenturami a občanskou společností na řešení tohoto problému, a to i stanovením strategií, které je aktivně zapojí do programů prevence a integrace a vytvoří u nich vědomí odpovědnosti;

Financování

22. vřele vítá doporučení Komise výslovně zahrnout integraci Romů do dohod o partnerství na programové období 2014–2020;

([3]) Usnesení kongresu č. 333, říjen 2011(https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?id=1855297).

([4]) Rada Evropy, 1995 (www.coe.int/t/dghl/monitoring/minorities/).

23. žádá o aktivnější přístup, pokud jde o přidělování finančních prostředků, aby bylo možné lépe naplňovat různé potřeby v různých částech Evropy a zajistit účinnou podporu oblastem s nadprůměrným počtem romských obyvatel nebo jejich výrazným přílivem. Současně žádá jasnou, trvalou a dynamickou podporu pro místní a regionální orgány, které již provádějí nebo budou provádět specifické plány zaměřené na rozvoj a podporu romských obyvatel;

24. znovu opakuje potřebu poskytnout přiměřené finanční prostředky místním a regionálním orgánům, které pomocí svých politik v oblasti ochrany dětí, služeb péče o děti raného věku a podpory práva na vzdělání hrají strategickou úlohu v zaručení začlenění romských dětí do systémů předškolního a školního vzdělávání;

25. domnívá se, že organizace občanské společnosti zastupující nebo hájící Romy musí mít lepší přístup k veřejným prostředkům (včetně fondů EU) určeným na financování tvorby a provádění integračních politik;

26. navrhuje, aby se účinněji koordinovaly prostředky dostupné pro podporu integrace Romů z různých zdrojů. Tento tematický přístup by byl nesmírně užitečný pro místní a regionální orgány, na jejichž území žije velký počet romských obyvatel, které by tak mohly účinně řešit nové výzvy a měly by možnost včas zabránit jejich vyloučení a podpořit vazby s místními komunitami;

27. zdůrazňuje, že univerzální politiky by mohly být kontraproduktivní. Přínosnější pro Romy budou politiky zaměřené na jednotlivce a na podporu, stimulaci a oceňování individuálních iniciativ, zejména co se týče zaměstnání a samostatné výdělečné činnosti. Tyto politiky by se mohly týkat např. systematického profilování a odborné přípravy jednotlivců a rodin nebo podpory zakládání nových podniků a vzdělání a věnovat zvláštní pozornost talentovaným romským studentům;

Děti a vzdělávání – klíčový faktor integrace

28. uznává, že romská populace je mladá: 35,7 % jejích příslušníků je mladších 15 let (v EU je to 15,7 %) a průměrný věk je 24 let (v EU je to 40 let). Převážná většina Romů v produktivním věku nemá vzdělání potřebné pro nalezení trvalé práce, což podtrhuje důležitost investic do vzdělávání romských dětí, aby mohly později úspěšně vstoupit na pracovní trh a začlenit se do společnosti;

29. domnívá se, že pro úspěch jakéhokoliv integračního programu je kromě vzdělávání menšin stejně důležitý i důraz na cílené vzdělávání většiny;

30. znovu opakuje, že k integraci je třeba zaujmout komplexnější přístup, a navrhuje zaručit základní gramotnost rodičů (včetně numerické) jakožto klíč k zajištění těchto dovedností rovněž u romských dětí;

31. žádá, aby se upustilo od segregace a umísťování romských dětí do zvláštních škol a taktéž od segregace v běžných školách;

32. domnívá se, že praktiky pozitivní diskriminace by se měly zavádět pouze s největší opatrností a v omezeném rozsahu, aby se nenarušily zásady stejných práv a rovných příležitostí;

33. domnívá se, že by se měla přijmout opatření podněcující školení, jehož účelem bude zvýšení tolerance učitelů a studentů k Romům;

34. zdůrazňuje, že by nemělo docházet k segregaci ve školách a normou by naopak měla být integrovaná výuka, aby se předešlo vyloučení a segregaci z většiny. Sami Romové by ovšem měli být aktivní při odstraňování bariér nepřátelství tím, že se rodiče zapojí do vzdělávání, včetně raného;

35. domnívá se, že k předcházení marginalizace a vyloučení romských dětí je nutné přijímat opatření již od jejich raného dětství a zaručit vzdělávání a péči pro děti předškolního věku;

36. domnívá se, že etnické napětí ve školách by se mohlo aktivně snížit, pokud se zaměstná více romských učitelů a asistentů;

37. sdílí znepokojení, že romské děti jsou více ohroženy krutou a extrémní chudobou než jakákoliv jiná menšina v Evropě;

38. doufá, že členské státy přijmou účinné strategie boje proti dětské práci, zapojení nezletilých do žebrání, nuceným sňatkům a sňatkům s nezletilými a že budou účinněji bojovat proti obchodování s lidmi;

39. připomíná svá předchozí stanoviska týkající se Romů ([5]), v nichž zdůraznil, že potřeba plně zapojit místní a regionální orgány a romské komunity do přípravy vnitrostátních strategií integrace a politik potírajících sociální vyloučení;

Úloha a zapojení místních a regionálních orgánů

40. připomíná, že místní a regionální orgány představují tu úroveň správy, která má za integraci romského obyvatelstva největší odpovědnost;

41. zdůrazňuje, že účinné strategie integrace Romů lze vypracovat pouze v rámci zavedených pracovních partnerství všech zúčastněných stran, včetně organizací občanské společnosti a místních a regionálních orgánů. Je toho názoru, že současný přístup shora dolů nepřináší uspokojivé výsledky;

42. domnívá se, že migrace Romů mění charakteristiky romských populací a jejich zkušenosti se sociálním vyloučením v různých lokalitách, a proto jsou k dosažení jejich integrace zapotřebí různé modely. Jedna univerzální strategie nebude pravděpodobně úspěšná. Efektivnější by tedy zde byl decentralizovaný přístup;

43. doporučuje, aby strategie integrace Romů byly v souladu se strategiemi EU v oblasti snižování chudoby a sociálního a hospodářského vyloučení a aby na regionální a místní úrovni byly v tomto ohledu stanoveny a prováděny specifické programy a iniciativy na základě konkrétních a měřitelných cílů;

44. vyjadřuje obavy v souvislosti s tím, že pouze 20 členských států zapojilo místní a regionální orgány do strukturovaného dialogu o provádění vnitrostátních strategií týkajících se Romů, pouze 12 členských států podpořilo výměnu zkušeností a spolupráci mezi místními orgány a pouze 15 členských států přidělilo místním a regionálním orgánům prostředky na integraci Romů. Žádá proto vlády členských států, aby místní a regionální orgány zapojily do přípravy vnitrostátních strategií integrace Romů aktivněji;

45. zdůrazňuje, že je nezbytné zintenzivnit boj proti diskriminaci a rasismu vůči Romům jak pomocí vytvoření povědomí mezi občanskými společnostmi v jednotlivých státech o sociálních a ekonomických výhodách začleňování Romů, tak pomocí vytvoření povědomí mezi Romy samými o jejich právech a povinnostech;

46. navrhuje, aby součástí každého programu nebo iniciativy využívající veřejné dotace byly sankce, např. ve formě ztráty sociálních dávek. Sankce by se měly ukládat pouze tehdy, když budou porušeny dohodnuté vzorce jednání nebo zákony. Je potřeba podpořit úsilí o snížení dlouhodobé závislosti na státu tím, že se zlepší zaměstnanost Romů a bude se prosazovat příjem z placené práce, který přesahuje příjem z podpory v nezaměstnanosti;

47. žádá Komisi, aby zveřejnila přesnější údaje o zapojení místních a regionálních orgánů do provádění vnitrostátních strategií týkajících se Romů;

48. žádá, aby bylo v každém členském státu zřízeno kontaktní místo pro místní a regionální orgány, s jehož pomocí by se zintenzivnil dialog a zaručilo zapojení;

49. vyzývá vládní organizace, aby podporovaly a usnadňovaly programy vzdělávání a odborné přípravy dospělých, které Romům umožní získat konkrétní žádané dovednosti. Do přípravy a běhu těchto programů by měl být zapojen soukromý sektor. Např. sezónní pracovní smlouvy mohou být efektivním a legálním způsobem, jak dát romské menšině pracovní místa na volných trzích;

([5]) Rámec EU pro vnitrostátní strategie integrace Romů do roku 2020 (CdR 247/2011 fin) a Sociální a ekonomická integrace Romů v Evropě (CdR 178/2010 fin).

50. připomíná, že je důležité přidělit místním orgánům přiměřené finanční a lidské zdroje, aby byly schopné účinně přispívat ke všem fázím provádění strategií romské integrace;

Subsidiarita a proporcionalita

51. zhodnotil ve svém předchozím stanovisku ([6]) soulad se zásadami subsidiarity a proporcionality, jak jsou definovány v článku 5 Smlouvy o Evropské unii, takto:

— návrh Komise je v souladu se zásadou subsidiarity, neboť nadnárodní povaha evropské romské komunity a společné aspekty sociálního vyloučení, jemuž tato komunita v různých regionech Evropy čelí, znamenají, že navrhovaná opatření lze nejlépe uskutečnit na úrovni EU;

— zaváděná opatření nejsou novými právními nástroji, neboť na jedné straně spadají do otevřené metody koordinace a na straně druhé se mnoho z nich opírá o již platný právní rámec, což je v souladu se zásadou proporcionality.

II. **DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY K NÁVRHU DOPORUČENÍ (COM(2013) 460 final)**

Pozměňovací návrh 1

Odstavec 4.2

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Do přezkumu, správy, provádění a monitorování svých vnitrostátních strategií by měly zapojit regiony, místní orgány a místní občanskou společnost. Příslušné zúčastněné strany by měly být zapojeny do dohod o partnerství a operačních programů spolufinancovaných z evropských strukturálních a investičních fondů. Ústřední a místní orgány by měly při provádění strategií nepřetržitě spolupracovat. Za tímto účelem by měly členské státy přidělit místním veřejným orgánům dostatečné finanční prostředky s cílem usnadnit provádění cílených souborů politik na místní úrovni.	Do přezkumu, správy, provádění a monitorování svých vnitrostátních strategií by měly zapojit regiony, místní orgány a místní občanskou společnost. Příslušné zúčastněné strany by měly být zapojeny do přípravy a provádění dohod o partnerství a operačních programů spolufinancovaných z evropských strukturálních a investičních fondů. ~~Ústřed-ní~~Vnitrostátní, regionální a místní orgány by měly při provádění strategií nepřetržitě spolupracovat. Za tímto účelem by měly členské státy přidělit regionálním nebo místním veřejným orgánům dostatečné finanční prostředky s cílem usnadnit provádění cílených souborů politik na regionální či místní úrovni.

Pozměňovací návrh 2

Odstavec 4.7

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Členské státy by měly národním kontaktním místům pro integraci Romů poskytnout přiměřený mandát, finanční a lidské zdroje, aby mohla účinně koordinovat provádění a monitorování politik pro integraci Romů napříč odvětvími na vnitrostátní a místní úrovni. Měly by zajistit, aby byla národní kontaktní místa pro integraci Romů konzultována v průběhu rozhodovacího procesu s ohledem na definování, financování a provádění příslušných politik. Národní kontaktní místa pro integraci Romů by měla při provádění vnitrostátních strategií pro integraci Romů a místních akčních plánů usnadňovat účast a zapojení romské občanské společnosti.	Členské státy by měly národním kontaktním místům pro integraci Romů poskytnout přiměřený mandát, finanční a lidské zdroje, aby mohla účinně koordinovat provádění a monitorování politik pro integraci Romů napříč odvětvími na vnitrostátní, regionální a místní úrovni. Měly by zajistit, aby byla národní kontaktní místa pro integraci Romů konzultována v průběhu rozhodovacího procesu s ohledem na definování, financování a provádění příslušných politik. Národní kontaktní místa pro integraci Romů by měla při provádění vnitrostátních strategií pro integraci Romů a regionálních nebo místních akčních plánů usnadňovat účast a zapojení romské občanské společnosti. Národní kontaktní místa pro integraci Romů by měla být jasně identifikovatelná, a to rovněž na internetu.

([6]) CdR 247/2011 fin.

Pozměňovací návrh 3

Odstavec 5.4

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Na tomto základě bude Komise podrobně monitorovat situaci a za tři roky po přijetí tohoto doporučení posoudí nutnost jeho přezkumu a aktualizace.	Na tomto základě bude Komise podrobně monitorovat situaci a za ~~tři roky~~ třicet měsíců po přijetí tohoto doporučení posoudí nutnost jeho přezkumu a aktualizace.

Odůvodnění

Pokud se Evropské komisi ponechá na zhodnocení provádění tohoto doporučení jeden rok (tj. do června 2016), nemusely by se do přezkumu nařízení o strukturálních fondech v polovině období promítnout jeho možné závěry.

V Bruselu dne 28. listopadu 2013

předseda
Výboru regionů

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Stanovisko Výboru regionů – Směrnice o elektronické fakturaci a sdělení o komplexním elektronickém zadávání veřejných zakázek

(2014/C 114/13)

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

Obecné připomínky ke směrnici

1. konstatuje, že Komise ve svém návrhu směrnice o elektronické fakturaci při zadávání veřejných zakázek navrhuje, aby Evropský výbor pro normalizaci (CEN) vypracoval novou evropskou normu elektronické fakturace a aby členské státy zajistily, aby veřejní zadavatelé a zadavatelé neodmítali přijímání elektronických faktur odpovídajících této normě, a aby byly tyto normy uvedeny v účinnost do 48 měsíců po vstupu směrnice v platnost. Výbor však navrhuje, aby byly tyto normy uvedeny v účinnost 30 měsíců po zveřejnění evropské normy v souladu s čl. 3 odst. 2 směrnice;

2. domnívá se, že návrh je třeba považovat za prostředek k přechodu na elektronickou veřejnou správu. Uznávané výhody elektronické fakturace přiměly řadu členských států k vznesení požadavku, aby v rámci celého veřejného sektoru nebo jeho části bylo při zadávání veřejných zakázek povinné zasílat elektronické faktury. Tyto iniciativy nicméně často vycházejí z vnitrostátních norem, které nejsou interoperabilní;

3. upozorňuje na skutečnost, že v posledních několika letech se několik subjektů vyslovilo pro přijetí opatření na evropské úrovni s cílem stimulovat elektronickou fakturaci a navrhlo dokonce, aby elektronická fakturace byla povinná. Mj. Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 20. dubna 2012 poukázal na roztříštěnost trhu způsobenou různými vnitrostátními pravidly pro elektronickou fakturaci a na to, že jsou zapotřebí interoperabilní řešení elektronických faktur na základě společných právních požadavků a technických norem;

4. poukazuje na to, že již v minulosti ([1]) uvítal elektronickou výměnu informací a používání elektronických prostředků při zadávání různých zakázek, přestože je k tomu nezbytné poskytnout přiměřenou lhůtu na přípravu, neboť podmínky se velmi liší, zejména co se týče malých podniků;

5. zdůrazňuje, že je správné, aby i fakturace jakožto závěrečná fáze procesu zadávání veřejných zakázek mohla být prováděna elektronicky, a bylo tak možné dosáhnout vyšší účinnosti a nižších administrativních nákladů;

6. považuje návrh směrnice za způsob, jak vytvořit lepší podmínky pro interoperabilitu a zajistit lepší fungování vnitřního trhu. Pro veřejné zadavatele, zadavatele a jejich dodavatele to bude znamenat usnadnění a omezení nákladů. Přitom je třeba konstatovat, že přeshraniční obchod má v současnosti malý rozsah a z tohoto pohledu hrozí, že by tato směrnice měla nepřiměřeně vysoké ekonomické důsledky;

7. poukazuje na to, že návrh směrnice Komisi zmocňuje k tomu, aby příslušnou evropskou normalizační organizaci pověřila vypracováním sémantického datového modelu základní elektronické faktury. Podstatná část obsahu je tudíž delegována na orgán, který není zákonodárný. Teprve na základě zatím neexistujícího konkrétního obsahu normy, jež má být vypracována, bude možné komplexně zhodnotit proveditelnost, potřebu úprav a související náklady. Zatím tedy není ani možné posoudit, zda je návrh v souladu se zásadou proporcionality;

([1]) Výbor regionů se již v minulosti vyjádřil k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb (COM(2011) 895 final) a k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o zadávání veřejných zakázek (COM(2011) 896 final).

8. vítá, že veřejní zadavatelé a zadavatelé budou moci i poté, co bude na úrovni EU vypracována společná norma, přijímat faktury i v jiném standardním formátu či dokonce v papírové formě, nestanoví-li vnitrostátní právní předpisy jinak. Veřejným zadavatelům, zadavatelům i jejich dodavatelům, kteří v současnosti využívají jiné normy, to poskytne flexibilitu. Požadavek, aby veřejní zadavatelé a zadavatelé, kteří již zavedli elektronickou fakturaci vyžadující určité normy, přešli na novou společnou normu, by způsobil náklady nejen jim, ale i jejich dodavatelům. V souladu s tím, co se uvádí v návrhu směrnice, má tedy Výbor regionů za to, že by mělo být možné využívat nynější formáty zároveň a že by se mělo následně přejít ke stále častějšímu uplatňování společné evropské normy. Až bude vypracován společný sémantický datový model, bude snazší i konverze mezi různými technickými formáty. Co se týče obsahu faktur nad rámec hlavních údajů, jejichž uvádění na fakturách může být vyžadováno vnitrostátními předpisy, bude v určitých odvětvích atp. pravděpodobně možné faktury s takovým obsahem vydat ve stávajících formátech, které těmto zvláštním potřebám obvykle vyhovují;

9. současně však poukazuje na to, že je důležité, aby evropská norma, jejíž vypracování se navrhuje, neomezovala ani veřejné zadavatele a zadavatele, ani jejich dodavatele, ani jim nekomplikovala činnost. Upozorňuje na to, že by bylo velmi nákladné, kdyby veřejní zadavatelé a zadavatelé museli být schopni přijímat elektronické faktury ve všech technických formátech vyhovujících sémantickému datovému modelu;

10. navrhuje proto, aby byl návrh směrnice v části týkající se požadavků kladených na veřejné zadavatele a zadavatele vyjasněn. Vyjasnění by mělo jít tím směrem, že budou muset přijímat pouze omezený počet technických formátů, a ne všechny možné vnitrostátní a vlastnické formáty, které existují. Veřejní zadavatelé by naopak neměli mít možnost odmítnout přijímání elektronických faktur odpovídajících evropské normě pro sémantický datový model a technickým formátům vycházejícím z mezinárodní normy vypracované jedním z normalizačních organizací uznaných v právních předpisech EU (např. CEN, ISO, UN/CEFACT a OASIS). Směrnici lze proto považovat za harmonizaci mezinárodních norem, v nichž však bylo zajištěno, že základní obsah faktury zahrnuje evropské požadavky v souladu se společnými právními předpisy atp.;

11. domnívá se, že bude-li sémantický datový model, který má být vypracován, stavět na tom, co je v současnosti k dispozici v rámci mezinárodních normalizačních organizací, a bude-li navíc existovat omezení na určené technické formáty, zvýší se interoperabilita a zároveň poklesnou náklady. Komerční subjekty se tak při hledání vhodných řešení odpovídajících normě budou řídit jednotnými pravidly;

12. zdůrazňuje dále, že je nesmírně důležité, aby Komise zvážila prosazování elektronické fakturace i v rámci Dohody o veřejných zakázkách (GPA). To by mělo zaručit pravidla platná pro většinu členských zemí WTO, včetně všech členských států EU. To je dalším důvodem k tomu, aby byly mezinárodní normy brány za základ pro normu nařízenou Komisí. Dodržovat se tak bude nejenom evropská norma, ale mezinárodní norma, která bude odpovídat evropským požadavkům a potřebám a bude vycházet ze společných právních předpisů atp.;

13. rád by vyzdvihl i to, že je důležité zohlednit práci, která již byla v oblasti normalizace započata, zejména práci CEN týkající se určování požadavků na informace, které jsou součástí obchodních sdělení v oblasti zadávání veřejných zakázek, a postupu pro jejich výměnu mezi zúčastněnými stranami. Na této práci se již podílejí účastníci z několika členských států ([2]). Plánuje se, že výsledky této práce budou dále použity v projektech Komise, jako je e-SENS ([3]), a v rámci Open Peppo ([4]);

14. považuje za důležité, aby se při přípravě stávající platné normy nebo při jejím dalším rozvoji na základě toho, co již bylo započato, dbalo na to, aby byla norma snadno použitelná a aby byla testována, dříve než bude předložena k přijetí. Bylo by rovněž vhodné zavést určitou formu certifikace, aby faktury považované za odpovídající normě s ní byly skutečně v souladu. Zkušenosti z členských států, v nichž se vyžadují určité normy, ukazují, že určitá forma regulace je nutná, aby každý veřejný zadavatel a zadavatel nemusel sám zdůvodňovat, proč určitou elektronickou fakturu nemohl přijmout. Tento mechanismus by pravděpodobně mohly vytvořit uvedené uznávané mezinárodní normalizační organizace;

([2]) Viz www.cenbii.eu.

([3]) Viz www.esens.eu.

([4]) Viz www.peppol.eu.

15. dále by rád vyzdvihl skutečnost, že do přípravy normy musí být zapojeni zástupci místní a regionální úrovně a další orgány veřejné správy a instituce, jež jsou financovány ze státního rozpočtu;

16. upozorňuje na to, že jelikož se momentálně jedná o návrhu nového nařízení o ochraně údajů, je třeba zaručit, aby ustanovení tohoto nařízení podporovala využívání fungující elektronické fakturace;

17. zdůrazňuje, že podle pravidel elektronické fakturace obsažených ve směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty je podmínkou elektronické fakturace to, že příjemce fakturu přijme. V přesném souladu s tím, co je stanoveno v návrhu směrnice, je tuto podmínku při koncipování nynějších platných pravidel nutno zohlednit;

18. konstatuje, že většina veřejných zadavatelů a zadavatelů v současnosti nemůže elektronické faktury přijímat ani zpracovat. Proto se Výbor domnívá, že je nesmírně důležité mít k dispozici dostatek času, než směrnice vstoupí v platnost. Datum vstupu v platnost je navíc třeba přizpůsobit okamžiku, kdy začnou platit ostatní postupy elektronického zadávání zakázek, které předpokládá balíček o veřejných zakázkách. Výbor se domnívá, že vhodným okamžikem pro vstup v platnost by mohla být určitá lhůta, například 30 měsíců poté, co Komise normu zveřejní. To zaručí, že norma bude včas zapracována do softwaru a že veřejní zadavatelé a zadavatelé budou mít dostatek času opatřit si příslušné řešení, které bude normu podporovat. Výbor se také domnívá, že by členské státy měly veřejným zadavatelům poskytovat školení a podporu, aby ustanovení návrhu směrnice mohla být po vypršení dané lhůty provedena;

19. připomíná, že zavedení elektronické fakturace bude pro mnoho veřejných zadavatelů a zadavatelů znamenat nutnost opatřit si příslušné řešení v oblasti IT a obecně zvýšit znalosti v oblasti zpracování elektronických faktur. Úsilí, které musí jednotlivé členské státy vynaložit, by proto mělo zahrnovat podporu při pořizování řešení v oblasti IT pro přijímání elektronických faktur, například formou centrálně sjednané rámcové dohody, jíž budou veřejné orgány moci využít k subdodávkám, nebo pomoci při vypracování požadavků na vlastní zakázky na elektronickou fakturaci;

20. domnívá se, že kromě opatření na podporu vzdělávání atp. pro veřejné zadavatele a zadavatele je třeba usilovat o zvyšování kvalifikace i v podnicích, především v malých a středních podnicích;

21. vzhledem k tomu, že členské státy nemohou uspokojivě dosáhnout cíle vyřešit problém s interoperabilitou při přeshraničním zadávání veřejných zakázek samostatně a že návrh směrnice je vhodným nástrojem, domnívá se, že je návrh v souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality;

22. zdůrazňuje, že VR zařadil elektronickou fakturaci při zadávání veřejných zakázek mezi pět priorit svého pracovního programu v oblasti subsidiarity na rok 2013 a uspořádal v této souvislosti konzultaci týkající se subsidiarity s partnery ze Sítě pro monitorování subsidiarity a Expertní skupiny pro subsidiaritu;

23. žádá Evropskou komisi, aby šla sama příkladem a zajistila přijímání elektronických faktur při zadávání zakázek v rámci podpůrných programů EU;

Obecné připomínky ke sdělení

24. vzhledem k tomu, že většina veřejných zadavatelů a zadavatelů v současnosti nezpracovává faktury elektronicky, vítá návrh Komise přijmout významná opatření uvedená v části 5.3, mezi něž patří to, že by členské státy měly vypracovat vnitrostátní strategie a podrobné akční plány pro komplexní elektronické zadávání veřejných zakázek;

25. upozorňuje na to, že i podniky musí zvýšit své možnosti v oblasti elektronické fakturace, v prvé řadě malé a střední podniky. Stejně tak jsou zřejmě v mnoha členských státech nutné investice do infrastruktury. Výbor proto považuje návrh Komise, aby členské státy zvážily možnost využít k financování školení (zejména pro malé a střední podniky) strukturální fondy s cílem posílit administrativní kapacity a vybudovat infrastrukturu, za jeden ze způsobů, jak tyto otázky řešit;

26. je přesvědčen, že problematika infrastruktury je důležitou součástí provádění elektronické fakturace, a proto se domnívá, že i návrh Komise uvedený v bodě 5.2.4, který spočívá ve financování a podpoře komplexního elektronického zadávání veřejných zakázek (včetně infrastruktury pro elektronickou fakturaci) prostřednictvím navrhovaného Nástroje pro propojení Evropy (CEF), je způsobem, jak podpořit dobře fungující infrastrukturu pro tato obchodní sdělení. Výbor regionů má za to, že je možná zapotřebí dalších investic do infrastruktury, neboť podmínky v jednotlivých členských státech jsou velmi odlišné;

27. považuje za účelný rovněž záměr Komise financovat projekty, které podporují rozvoj interoperabilních řešení (e-SENS);

28. domnívá se, že návrh Komise pokračovat v práci Evropského mnohostranného fóra pro elektronickou fakturaci je smysluplný, nicméně zároveň požaduje, aby Komise zaručila účast místní a regionální úrovně na tomto fóru.

II. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

COM(2013) 449 final

Bod odůvodnění 7

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Budoucí evropská norma pro sémantický datový model základní elektronické faktury by měla vycházet ze stávajících specifikací, zejména včetně těch, které vypracovaly evropské nebo mezinárodní organizace, jako jsou CEN (CWA 16356 a CWA 16562), ISO (finanční faktura založená na metodice ISO 20022) a UN/CEFACT (CII v. 2.0). Neměla by požadovat elektronický podpis. Tato evropská norma by měla vymezit sémantické datové prvky týkající se zejména komplementárních údajů o prodejci a kupujícím, identifikátorů procesu, atributů faktury, fakturačních položek, informací o dodání, údajů o platbě a platebních podmínek. Zároveň by měla být slučitelná se stávajícími normami provádění plateb, aby bylo možné platby automaticky zpracovávat.	Budoucí evropská norma pro sémantický datový model základní elektronické faktury by měla vycházet ze stávajících specifikací, zejména včetně těch, které vypracovaly evropské nebo mezinárodní organizace, jako jsou CEN ~~(CWA 16356 a CWA 16562)~~, ISO, ~~(finanční faktura založená na metodice ISO 20022) a~~ UN/CEFACT a OASIS ~~(CII v. 2.0)~~. Neměla by požadovat elektronický podpis. Tato evropská norma by měla vymezit sémantické datové prvky týkající se zejména komplementárních údajů o prodejci a kupujícím, identifikátorů procesu, atributů faktury, fakturačních položek, informací o dodání, údajů o platbě a platebních podmínek. Zároveň by měla být slučitelná se stávajícími normami provádění plateb, aby bylo možné platby automaticky zpracovávat.

Odůvodnění

V návrhu Komise jsou zmíněny jen určité specifikace. Normy pro fakturaci se čas od času mění a ne všechny uvedené normy již začaly platit. Chybí rovněž odkazy na mezinárodní normy, které se v současnosti uplatňují v řadě členských států. Proto je vhodnější uvést specifikace norem pro fakturaci, které vypracovaly evropské nebo mezinárodní organizace jako CEN, ISO, UN/CEFACT a OASIS. OASIS v návrhu Komise chybí, ale je uznávána jako organizace pro tzv. normy de facto, které v současnosti uplatňuje veřejný sektor ve většině členských států.

Pozměňovací návrh 2

Článek 4

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Elektronické faktury odpovídající evropské normě	***Elektronické faktury odpovídající evropské normě***
Členské státy zajistí, aby veřejní zadavatelé a zadavatelé neodmítali přijímání elektronických faktur odpovídajících evropské normě, na niž byl zveřejněn odkaz podle čl. 3 odst. 2.	Členské státy zajistí, aby veřejní zadavatelé a zadavatelé neodmítali přijímání elektronických faktur odpovídajících evropské normě, na niž byl zveřejněn odkaz podle čl. 3 odst. 2, a vycházejících z technických formátů vypracovaných jednou z normalizačních organizací uznaných v právních předpisech EU.

Odůvodnění

Pokud by veřejní zadavatelé a zadavatelé museli přijímat elektronické faktury ve všech technických formátech vyhovujících sémantickému datovému modelu, bylo by to velmi nákladné. Jedním ze způsobů, jak omezit počet formátů, je požadovat elektronické faktury odpovídající evropské normě pro sémantický datový model základní elektronické faktury a vycházející z technických formátů (syntaktických) vypracovaných jednou z normalizačních organizací uznaných v právních předpisech EU (např. CEN, UN/CEFACT, ISO a OASIS).

Pozměňovací návrh 3

Článek 6

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Provedení do vnitrostátního práva	***Provedení do vnitrostátního práva***
Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 48 měsíců po jejím vstupu v platnost. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.	Členské státy se budou aktivně zasazovat o to, aby veřejní zadavatelé a zadavatelé mohli přijímat elektronické faktury odpovídající evropské normě, na niž byl zveřejněn odkaz podle čl. 3 odst. 2 této směrnice, a technickým formátům vycházejícím z evropských a mezinárodních norem. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 30~~48~~ měsíců poté, co Komise zveřejní odkaz na evropskou normu podle č. 3 odst. 2 ~~jejím vstupu v platnost~~. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.
Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.	Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.	Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Odůvodnění

Je vhodnější propočítat okamžik provedení na základě určité lhůty po zveřejnění normy Komisí. To zaručí dostatek času k zavedení softwarových řešení a testování normy a umožní veřejným zadavatelům a zadavatelům opatřit si řešení vycházející z normy. Přiměřená lhůta by mohla být 30 měsíců poté, co Komise normu podle čl. 3 odst. 2 zveřejní. Dále je důležité, aby členské státy poskytly veřejným zadavatelům a zadavatelům nezbytnou podporu prostřednictvím zvyšování kvalifikace v oblasti elektronické fakturace a případně i v souvislosti se zajištěním příslušného řešení v oblasti IT pro přijímání a zpracování elektronických faktur. Opatření, která by za tímto účelem mohla být přijata, by mohla zahrnovat i poskytování školení pro podniky, zejména pro malé a střední podniky. Na základě navrhovaného znění se vytvoří lepší podmínky pro přijímání elektronických faktur v souladu s předepsanou normou a v navrhované lhůtě.

V Bruselu dne 28. listopadu 2013

předseda
Výboru regionů

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Stanovisko Výboru regionů – Posílení spolupráce mezi veřejnými službami zaměstnanosti

(2014/C 114/14)

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

1. důrazně podporuje návrh Evropské komise posílit a formalizovat spolupráci mezi evropskými veřejnými službami zaměstnanosti (VSZ), což by díky zlepšení výsledků VSZ mělo přispět k cílům stanoveným v článku 3 Lisabonské smlouvy, kterými jsou podpora plné zaměstnanosti, boj s nezaměstnaností mladých lidí a dosažení cílů zaměstnanosti strategie Evropa 2020;

2. poukazuje na znění článku 29 Listiny základních práv, jenž stanoví, že „každý má právo na bezplatné služby zaměstnanosti", a z toho důvodu vyjadřuje podiv nad absencí odkazu na toto ustanovení v návrhu rozhodnutí předloženém Evropskou komisí;

3. připomíná, že veřejné služby zaměstnanosti jsou službou obecného hospodářského zájmu, a z toho důvodu se na ně vztahuje článek 14 Smlouvy o fungování Evropské unie a článek 36 Listiny základních práv;

4. poukazuje na rozdílnost VSZ jednotlivých členských států, struktury, realizačních modelů, činností a skutečnosti, že pracují v rozdílných podmínkách na trhu práce a mají různé stupně zdrojů;

5. podporuje závazky učiněné účastníky konference o zaměstnanosti mladých lidí, která se konala dne 3. července v Berlíně, zejména slib zástupců evropských VSZ sehrát klíčovou úlohu v podpoře zaměstnanosti mládeže v Evropě, zvyšování účinnosti a podpoře spolupráce s dalšími zainteresovanými stranami;

Dosavadní práce sítě VSZ

6. bere na vědomí, že od roku 1997 existuje neformální poradní síť evropských VSZ složená z pracovních skupin k tématům, jako jsou nové dovednosti pro nová pracovní místa, účinnost VSZ, program vzájemného učení a dialog veřejných služeb zaměstnanosti;

7. souhlasí s tím, že síť významným způsobem přispívá k práci na evropské úrovni zejména tím, že poskytuje odbornou zpětnou vazbu k tématům, jako jsou flexikurita, význam VSZ v tematice jak obrátit přechody ve svůj prospěch a záruky pro mladé lidi;

8. konstatuje, že tato síť je velmi užitečné a nákladově účinné fórum pro výměnu osvědčených postupů mezi VSZ a významným zdrojem vzájemného učení a inovací v široké oblasti témat, k nimž patří digitální služby a profilování zákazníků;

9. uznává, že poznatky získané sítí zlepšily v některých členských státech realizaci a služby v terénu;

Potřeba posílené sítě s právním základem

10. poukazuje na to, že tento legislativní návrh vytvoří síť VSZ s cílem rozšířit, posílit a konsolidovat probíhající iniciativy ve prospěch dalšího zlepšení účinnosti VSZ a fungování trhu práce;

11. zdůrazňuje, že návrh rozhodnutí předložený Evropskou komisí nevybočuje z rámce koordinačních a podpůrných pravomocí stanovených v článku 149 Smlouvy o fungování Evropské unie, a je tudíž v souladu se zásadou subsidiarity;

12. domnívá se, že návrh síti propůjčuje větší viditelnost, legitimitu a jasnější politický mandát, avšak konstatuje, že její role by měla zůstat poradní;

13. domnívá se, že tato legislativní úprava by VSZ poskytovala vyšší míru odpovědnosti za síť a posilovala jejich pravomoci tak, aby mohly přijmout společný postup tam, kde je to vhodné;

14. upozorňuje na to, že jednotlivé VSZ nebyly do sítě zapojeny stejnou měrou, což má negativní dopad na kvalitu výsledků práce sítě a současně to oslabuje politickou odpověď sítě;

15. konstatuje, že formalizovaná síť zajistí, aby všechny členské státy byly zapojeny a musely systematicky dokazovat, jak provádějí změny v souladu s politickými rozhodnutími na úrovni EU, což přispěje ke zjištění špatných výkonů a souvisejících strukturálních problémů;

16. zdůrazňuje, že účinné VSZ jsou klíčové pro uplatňování systémů „záruky pro mladé lidi" a že je zásadní, aby všechny VSZ disponovaly důkladnými znalostmi struktury nezaměstnanosti mladých lidí, silných a slabých stránek mladých lidí, pracovních příležitostí a specifických požadavků pro jednotlivá povolání;

17. tvrdí, že oblast působnosti sítě musí být velmi jasně definována, aby bylo zajištěno, že nebude docházet k duplicitě mezi prací sítě a např. Výboru pro zaměstnanost (EMCO) a jeho podskupin, jakož i jiných skupin, jako např. Evropské sítě pro rozvoj politiky celoživotního poradenství a EURES, a současně se domnívá, že tato posílená síť by se měla snažit o dosažení součinnosti s těmito skupinami tam, kde je to vhodné;

18. zdůrazňuje, že výsledky práce posílené sítě by měly být předkládány pro informaci místům zabývajícím se politikou zaměstnanosti na úrovni EU, zejména EMCO a Radě ve složení pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele (EPSCO);

19. uznává, že rostoucí komplexnost trhů práce vyžaduje vyšší míru spolupráce a partnerské spolupráce se sociálními partnery a dalšími veřejnými, soukromými a neziskovými zúčastněnými stranami, jež by měly být v posílené síti reflektovány;

Srovnávání/učení na základě srovnání

20. souhlasí s tím, že existuje prostor pro další srovnávání, což je předpokladem pro učení na základě srovnání, ale domnívá se, že je k tomu třeba přistupovat citlivě a plně zohlednit národní a regionální odlišnosti;

21. konstatuje, že návrh Komise umožní Komisi dle článku 8 přijímat akty v přenesené pravomoci k provádění iniciativ v oblasti srovnávacích činností a vzájemného učení. Výbor regionů zde upozorňuje, že akt v přenesené pravomoci by neměl místním a regionálním orgánům ukládat výraznou administrativní zátěž;

22. domnívá se, že cílem by nemělo být vytvořit ligovou tabulku či stanovit cíle, nýbrž usnadnit učení na základě sdílené metodiky. Podle článku 14 SFEU nesou výlučnou odpovědnost za hodnocení svých veřejných služeb zaměstnanosti vnitrostátní a/nebo regionální a místní orgány a vycházejí při tom ze souboru kvalitativních a kvantitativních ukazatelů;

23. zdůrazňuje, že práce v oblasti srovnávání/učení na základě srovnání by měla být zaměřena spíše kvalitativně než kvantitativně;

24. vyzývá, aby se výsledky práce sítě zakládaly na důsledném nezávislém výzkumu, jenž využije nejlepší dostupné poznatky;

25. navrhuje, aby nová legislativa poskytovala možnost dále rozvíjet přítomnost sítě na internetu, což by podpořilo zveřejňování její práce a zapojení zúčastněných stran;

26. souhlasí s tím, že jedním z výsledků posílené sítě bude větší schopnost pracovat celostnějším způsobem za pokrytí klíčových pravomocí VSZ a úzce souvisejících oblastí, k nimž patří učení, zakládání podniků a podnikatelské vzdělávání. Je třeba poukázat na význam a účinnost finančních prostředků EU v těchto oblastech;

Místní a regionální rozměr

27. zdůrazňuje, že v některých členských státech mají místní a regionální orgány zodpovědnost za VSZ v rámci decentralizovaných struktur a rozhodování, zatímco v řadě jiných jsou zodpovědné za činnosti jako systémy učňovské přípravy, přizpůsobení dovedností a předvídání, odborná příprava, podpora zaměstnanosti, jež buď úzce souvisí s hlavní náplní práce VSZ a v některých členských státech jsou její součástí;

28. tvrdí, že dobré a osvědčené postupy se často odehrávají na místní a regionální úrovni, proto je třeba bezvýhradně uznat význam práce vykonávané na této úrovni. Síť by měla zohledňovat a prosazovat ověřená řešení;

29. konstatuje, že místní a regionální úroveň je často k uchazečům o práci a zaměstnavatelům nejblíže a že trh práce je především místní;

30. vyzývá zástupce členských států, aby vynaložili veškeré úsilí na zajištění toho, že názory a zkušenosti místních a regionálních VSZ budou zapojeny do jejich činnosti a že oni naopak budou místní a regionální VSZ plně informovat o své práci. Je rovněž třeba vyzdvihnout, že úkolem zástupců členských států je rovněž zajistit, aby názory a zkušenosti místních a regionálních subjektů, které jednají s uchazeči o zaměstnání, byly začleněny do VSZ a aby pro ně byla vytvořena struktura v rámci dialogu s místními a regionálními veřejnými službami zaměstnanosti;

31. žádá, aby členem sítě byl zástupce jmenovaný VR jako pozorovatel, jenž by zajistil, že názory, zkušenosti a praxe místní a regionální úrovně se promítnou do sítě.

II. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

Preambule

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 149 této smlouvy,	s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 149 a 14 této smlouvy; s ohledem na Listinu základních práv, a zejména články 29 a 36 této listiny,

Odůvodnění

Vyplývá z pozměňovacích návrhů k odstavcům 2 a 3.

Pozměňovací návrh 2

8. bod odůvodnění

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Síť VSZ by měla posílit spolupráci mezi svými členy, rozvíjet společné iniciativy zaměřené na výměnu informací a osvědčených postupů v oblastech, jež spadají do působnosti VSZ, srovnávací analýzu a poradenství i na propagaci inovativních přístupů při poskytování služeb zaměstnanosti. Vytvoření této sítě umožní inkluzivní srovnávání všech VSZ založené na poznatcích a zaměřené na výkonnost, které povede k určení osvědčených postupů. Pomocí těchto výsledků by měli být členové sítě schopni formovat koncepci a provádění služeb zaměstnanosti v rámci svých konkrétních pravomocí. Iniciativy prováděné sítí by měly zlepšit efektivitu VSZ a umožnit účinnější vynakládání veřejných prostředků.	Síť VSZ by měla posílit spolupráci mezi svými členy, rozvíjet společné iniciativy zaměřené na výměnu informací a osvědčených postupů v oblastech, jež spadají do působnosti VSZ, srovnávací analýzu a poradenství i na propagaci inovativních přístupů při poskytování služeb zaměstnanosti. ~~Vytvoření této sítě umožní inkluzivní srovnávání všech VSZ založené na poznatcích a zaměřené na výkonnost, které povede k určení osvědčených postupů. Pomocí těchto výsledků by měli být členové sítě schopni formovat koncepci a provádění služeb zaměstnanosti v rámci svých konkrétních pravomocí.~~ Iniciativy prováděné sítí by měly zlepšit efektivitu VSZ a ~~umožnit~~ zajistit účinnější vynakládání veřejných prostředků.

Odůvodnění

Text navržený Komisí v 8. bodu odůvodnění je z velké míry nadbytečný, protože opakuje 4. bod odůvodnění. První a poslední věta však stručně shrnují, co by mělo být cílem sítě a jak bude fungovat.

Pozměňovací návrh 3

Článek 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Na období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020 se zřizuje celoevropská síť veřejných služeb zaměstnanosti (VSZ) (dále jen „síť“).	Na období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020 se zřizuje celoevropská síť veřejných služeb zaměstnanosti (VSZ) (dále jen „síť“).
Síť bude vyvíjet iniciativy podle článku 3.	Síť bude vyvíjet iniciativy podle článku 3.
Síť tvoří:	Síť tvoří:
(a) veřejné služby zaměstnanosti navržené členskými státy, a	(a) veřejné služby zaměstnanosti navržené členskými státy, a
(b) Komise.	(b) Komise.
(c) Členské státy, v nichž působí nezávislé regionální veřejné služby zaměstnanosti, zajistí jejich náležité zastoupení v rámci konkrétních iniciativ sítě.	(c) Členské státy, v nichž působí nezávislé regionální a decentralizované či místní veřejné služby zaměstnanosti, povinně zajistí jejich náležité zastoupení v rámci konkrétních iniciativ sítě.

Odůvodnění

Tento pozměňovací návrh má zajistit, že tam, kde jsou částečně či zcela decentralizované VSZ, bude mít síť právní povinnost zajistit, že tyto služby budou vhodně zohledněny ve specifických iniciativách sítě.

Pozměňovací návrh 4

Článek 2

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Cíle	***Cíle***
Prostřednictvím sítě přispěje stimulační opatření podle tohoto rozhodnutí k:	Prostřednictvím sítě přispěje stimulační opatření podle tohoto rozhodnutí k:
a) provádění strategie Evropa 2020 pro zaměstnanost a inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění a dosažení jejích hlavních cílů zejména v oblasti zaměstnanosti;	a) provádění strategie Evropa 2020 pro zaměstnanost a inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění a dosažení jejích hlavních cílů zejména v oblasti zaměstnanosti;
b) lepšímu fungování trhů práce v EU;	b) podpoře kvalitní a udržitelné zaměstnanosti;
c) lepší integraci trhů práce;	~~b~~c) lepšímu fungování trhů práce v EU;
d) větší geografické a pracovní mobilitě;	~~c~~d) lepší integraci trhů práce;
e) potírání sociálního vyloučení a začleňování osob vyloučených z trhu práce.	~~d~~e) větší geografické a pracovní mobilitě bez nekalé soutěže mezi pracovníky a v souladu s příslušnými právními předpisy Unie;
	~~e~~f) potírání sociálního vyloučení a začleňování osob vyloučených z trhu práce.

Odůvodnění

Vyplývá z textu.

Pozměňovací návrh 5

Článek 4

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Spolupráce	***Spolupráce***
1. Síť spolupracuje se zúčastněnými stranami na trhu práce včetně dalších poskytovatelů služeb zaměstnanosti tak, že je přizve k příslušným činnostem a na příslušná jednání sítě a že s nimi sdílí informace a údaje.	1. Síť spolupracuje se zúčastněnými stranami na trhu práce včetně dalších poskytovatelů služeb zaměstnanosti tak, že je přizve k příslušným činnostem a na příslušná jednání sítě a že s nimi sdílí informace a údaje. 2. Síť umožní zástupci jmenovanému Výborem regionů status pozorovatele.

Odůvodnění

Jako v předchozím pozměňovacím návrhu je toto doplnění důležité, protože zohledňuje skutečnost, že místní a regionální orgány v mnoha členských státech jsou buď zcela zodpovědné za VSZ nebo vykonávají činnosti jako odborná příprava, poradenství, orientace, podpora zaměstnanosti, předvídání schopností atd., jež velmi úzce souvisí s prací VSZ (nebo spadají do oblasti působnosti VSZ v některých členských státech).

Pozměňovací návrh 6

Článek 7

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 8, pokud jde o obecný rámec pro provádění srovnávacích a vzájemně vzdělávacích iniciativ podle článku 3.1 včetně metodiky, základních kvantitativních a kvalitativních ukazatelů pro posouzení výkonnosti VSZ, vzdělávacích nástrojů integrovaného programu vzájemného učení a podmínek účasti na těchto iniciativách.	Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 8, pokud jde o obecný rámec pro provádění srovnávacích a vzájemně vzdělávacích iniciativ podle článku 3.1 včetně metodiky, základních kvantitativních a kvalitativních ukazatelů pro posouzení fungování~~výkonnosti~~ VSZ, vzdělávacích nástrojů integrovaného programu vzájemného učení a podmínek účasti na těchto iniciativách.

Odůvodnění

Terminologická úprava s ohledem na pozměňovací návrh k odstavci 18.

V Bruselu dne 28. listopadu 2013

předseda
Výboru regionů

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Stanovisko Výboru regionů – Balíček týkající se „inteligentních hranic“

(2014/C 114/15)

I. OBECNÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

Obecné připomínky

1. vítá nedávné přijetí balíčku právních předpisů o správě Schengenu, který zahrnuje nový mechanismus k hodnocení uplatňování schengenského acquis ([1]) a společná pravidla pro dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic v mimořádných situacích ([2]);

2. uznává, že řádné fungování schengenského prostoru závisí na vzájemné důvěře členských států a na jejich schopnosti chránit vnější hranice v souladu se společnými pravidly;

3. kladně hodnotí zavedení společné odpovědnosti členských států a Komise v rámci nového mechanismu hodnocení Schengenu, který tak přestává být čistě mezivládní. Může to přispět k vyrovnání rozdílů a podpoře vzájemné důvěry. Dále vítá rozšíření této odpovědnosti na všechny aspekty schengenského acquis, včetně absence kontrol na vnitřních hranicích, aby se předešlo nelegálním kontrolám, které ohrožují zásadu volného pohybu osob;

4. zdůrazňuje, že znovuzavedení kontrol na vnitřních hranicích musí podléhat koordinaci na úrovni EU, aby se předešlo jednostranným rozhodnutím, která ohrožují plnou svobodu pohybu osob v prostoru bez vnitřních hranic;

5. domnívá se, že existence migračních toků na vnějších hranicích není sama o sobě hrozbou pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost, která by mohla ospravedlnit znovuzavedení kontrol na vnitřních hranicích;

6. připomíná, že podle zásady evropské solidarity je v situaci, kdy je vyvíjen tlak na vnější hranice některého členského státu, nutné mobilizovat všechna opatření technické a finanční podpory na vnitrostátní a evropské úrovni a asistenci úřadů EU, jako jsou FRONTEX a EASO;

7. vítá opatření, jejichž smyslem je zajištění přísnější kontroly hranic, lepší vymáhání práva, příspěvek k boji proti teroristickým a jiným závažným trestným činům a omezení nelegální migrace;

8. domnívá se proto, že dočasné znovuzavedení kontrol na vnitřních hranicích v reakci na přetrvávající vážné nedostatky ochrany vnějších hranic se musí zakládat na objektivním hodnocení a může být povoleno pouze jako výjimečné opatření v nejnutnějším případě;

9. žádá, aby do posouzení a stanovení přetrvávajících vážných nedostatků ochrany vnějších hranic byly plně zapojeny místní a regionální orgány, a zaručilo se tak, že každé zavedení kontrol na vnitřních hranicích bude výsledkem správného posouzení skutečného stavu, které bude vycházet z různých zdrojů informací a k němuž přispějí různé subjekty;

10. souhlasí s tím, že ochrana vnějších hranic EU je důležitá jako způsob zaručení nejen bezpečnosti, ale také mobility uvnitř EU ([3]);

11. vítá nedávné přijetí Evropského systému kontroly hranic (EUROSUR), což je opatření na posílení ochrany vnějších hranic prostřednictvím sdílení operačních informací a spolupráce mezi vnitrostátními orgány pro ostrahu vnějších námořních a pozemských hranic a s agenturou FRONTEX. Upozorňuje na to, že hlavním cílem tohoto mechanismu musí být předcházení ztrátám na lidských životech na moři. Kromě toho hraje úlohu v odhalování nelegálních přistěhovalců a posilování vnitřní bezpečnosti prostřednictvím prevence přeshraniční trestné činnosti, jakou je obchodování s lidmi a obchod s drogami;

([1]) COM(2011) 559 final.
([2]) COM(2011) 560 final.
([3]) Viz stanovisko VR Stockholmský program, zpravodajka: paní Anna Terrón i Cusi, Úř. věst C 79, 27.3.2010, s. 37, odstavec 52.

12. upozorňuje však, že tento systém nesmí ohrozit ochranu lidských práv a převládnout nad právem žádat o azyl ani nad ochranou před navracením, jež zaručují články 18 a 19 odst. 2 Listiny základních práv ([4]);

13. vyjadřuje obavy ohledně tendencí na opětovné získání pravomoci volně rozhodovat v oblastech, o nichž se rozhoduje na evropské úrovni, jako je např. volný pohyb, zejména ohledně nedávného návrhu některých členských států na zavedení rozsáhlých možností, jak omezit právo volného pohybu, který je základním prvkem občanství Unie;

14. zdůrazňuje, že volný pohyb osob v prostoru bez vnitřních hranic je jednou ze základních zásad EU a jednou z nejhmatatelnějších a nejvýznamnějších výhod pro její občany a nesmí být zpochybňován;

15. domnívá se, že balíček týkající se „inteligentních hranic" je třeba posuzovat v celkovém kontextu fungování prostoru svobody, bezpečnosti a práva. Tento balíček se skládá z následujících návrhů nařízení: zřízení systému vstupu/výstupu (EES), jehož smyslem je registrovat vstup a výstup státních příslušníků třetích zemí na a z území EU ([5]), vytvoření programu registrovaných cestujících (RTP) ([6]) a změna Schengenského hraničního kodexu, aby bylo možné tyto dva systémy zavést ([7]);

II. **POLITICKÁ DOPORUČENÍ**

Konkrétní připomínky k balíčku týkajícímu se „inteligentních hranic"

16. uznává důležitost nových technologií pro zaručení účinné správy hranic a vypořádání se s výrazným růstem počtu přechodů vnějších hranic a rovněž pro zaručení jejich ochrany, jak tomu již je v různých členských státech;

17. poznamenává, že účelem EES je nahradit stávající systém ručního razítkování cestovních pasů při vstupu a výstupu elektronickým zaznamenáváním času a místa vstupu a výstupu státních příslušníků třetích zemí s krátkodobým povolením k pobytu v schengenském prostoru (max. 3 měsíce), které umožní automaticky vypočítávat délku jejich povoleného pobytu;

18. vítá velmi pozitivní cíl RTP usnadnit překračování vnějších hranic předběžně zkontrolovaným, často cestujícím osobám z třetích zemí, které prošly i předběžnou bezpečnostní prověrkou, prostřednictvím systémů automatizované hraniční kontroly, jež usnadní vstup do evropského prostoru osobám často cestujícím v dobré víře;

Připomínky k dopadu balíčku týkajícího se „inteligentních hranic" na základní práva

19. připomíná svoje obavy ohledně možných důsledků zavedení EES pro základní práva, zejména co se týče ochrany osobních údajů ([8]);

20. poznamenává, že sběr značného množství osobních údajů včetně biometrických staví tyto systémy do zvláštního rozporu se základními právy, zejména s právy na soukromí a ochranu osobních údajů, a že je tedy nutné přísně omezit jejich účely a podrobit je zvláštní kontrole potřebnosti a přiměřenosti;

([4]) V této souvislosti viz také stanovisko VR Migrace a mobilita – globální přístup, zpravodaj: pan Vendola.
([5]) COM(2013) 95 final.
([6]) COM(2013) 97 final.
([7]) COM(2013) 96 final.
([8]) Stanovisko Výboru regionů Stockholmský program: výzvy a příležitosti pro nový víceletý program prostoru svobody, bezpečnosti a práva v EU, Úř. věst. C 79, 27.3.2010, s. 37, odstavec 56.

21. připomíná svoji podporu vysoké úrovni ochrany osobních údajů a svoje obavy v souvislosti s exponenciálním růstem digitálních informací o občanech, který je důsledkem rozvoje informačních a komunikačních technologií ([9]);

22. varuje, že z hlediska zásady nediskriminace a ochrany osobních údajů jsou navrhované systémy důvodem k vážným obavám, protože mají dopady na základní práva, zejména státních příslušníků třetích zemí a žadatelů o azyl, kteří se snaží o vstup na území EU;

Připomínky k přidané hodnotě, potřebnosti a přiměřenosti balíčku týkajícího se „inteligentních hranic"

23. domnívá se, že vzhledem k tomu, že s oběma systémy balíčku týkajícího se „inteligentních hranic" souvisí rozsáhlý sběr dat včetně biometrických, je nutné řádně prokázat jejich potřebnost, legitimnost a přiměřenost a to, že jejich cílů nelze dosáhnout prostřednictvím jiných, levnějších systémů, které by méně zasahovaly do soukromí;

24. bere na vědomí stanovisko evropského inspektora ochrany údajů (EIOÚ), který kritizoval balíček týkající se „inteligentních hranic" a zpochybnil jeho potřebnost a přiměřenost, neboť neexistuje spolehlivý důkaz, jenž by ospravedlnil potřebu nových systémů. EIOÚ se zejména domnívá, že EES je zásahem do práva na soukromí a že není jasná otázka nákladů na systém a jeho účinnosti z finančního hlediska a z hlediska základních práv ([10]);

25. zaznamenává, že pochyby o potřebnosti a přidané hodnotě EES vyjádřil také Evropský parlament, pracovní skupina zřízená podle článku 29 a většina zástupců občanské společnosti ([11]);

26. uznává, že otázky potřebnosti a přiměřenosti zřízení zejména EES jsou kontroverzní, jelikož neexistují nezvratné důkazy jejich efektivity pro dosažení navržených cílů účinné ochrany hranic, boje proti nelegálnímu přistěhovalectví a posílení boje proti vážným formám organizovaného zločinu;

27. bere na vědomí, že hlavním cílem EES je identifikovat státní příslušníky třetích zemí vstupující legálně do schengenského prostoru s krátkodobým vízem nebo bez něj, kteří přesáhnou povolenou délku pobytu. Systém za tímto účelem elektronicky vypočítá povolenou délku pobytu a upozorní vnitrostátní orgány na osoby, které ji přesáhnou, čímž přispěje k lepším výsledkům v oblasti zadržování a navracení nelegálních přistěhovalců;

28. domnívá se, že přidaná hodnota EES pro sledování tohoto cíle není zřejmá, jelikož upozornění na nelegální pobyt je založeno na předpokladu, že osoby vstupující s krátkodobým vízem nebo bez víza mají bezpodmínečnou povinnost opustit území EU nejpozději do tří měsíců, přičemž nejsou zohledněny jiné varianty, jako je např. žádost o azyl nebo legalizace pobytu podle vnitrostátního práva;

29. poznamenává, že posouzení potřebnosti a přiměřenosti EES je o to potřebnější, jelikož vzhledem k neexistenci zadržení z důvodu nelegálního pobytu bude tento systém schopný odhalit nelegální přistěhovalce až v okamžiku, kdy budou opouštět schengenský prostor, což z EES činí velmi nákladný mechanismus sběru statistických údajů o migraci ([12]);

30. konstatuje, že EES není schopen odhalit ty přistěhovalce, kteří legalizují svůj pobyt buď podle právních předpisů o azylu nebo vnitrostátních předpisů o přistěhovalectví. Vzniká riziko, že tyto osoby budou nelegálně zadrženy na základě upozornění, které EES vydá po automatickém výpočtu délky pobytu, v němž se nezohledňují a ani nemohou zohlednit tyto okolnosti;

([9]) Stanovisko Výboru regionů Stockholmský program: výzvy a příležitosti pro nový víceletý program prostoru svobody, bezpečnosti a práva v EU, Úř. věst. C 79, 27.3.2010, s. 37.

([10]) Stanovisko Evropského inspektora ochrany údajů ze dne 18. července 2013 zveřejněné na https://secure.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Consultation/Opinions/2013/13-07-18_Smart_borders_EN.pdf. Viz také Evropský inspektor ochrany údajů (2008). Předběžné poznámky k návrhu balíčku týkajícího se „inteligentních hranic", 3. března 2008, s. 4, http://www.edps.europa.eu. Viz také stanovisko EIOÚ ke Stockholmskému programu, Úř. věst. C 276, 17.11.2009, s. 8, odstavec 71.

([11]) Pracovní dokument útvarů Komise – posouzení dopadu přiložené k návrhu nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu (EES), SWD(2013) 47 final, Brusel, 28. 2. 2013.

([12]) Bigo, Didier, Carrera, Sergio et al (2012). Evaluating current and forthcoming proposals on JHA data bases and a smart borders system at EU external borders – studie, již vypracoval Evropský parlament, s. 37.

31. domnívá se, že u EES je ještě nutné se podrobněji zaměřit na rychlost kontrol, neboť vyžaduje sběr velkého počtu alfanumerických a biometrických údajů, což prodlouží délku čekaní cestujících na hraničních kontrolách, a bude tak mít negativní dopad na přeshraniční mobilitu, který nebude moci účinně vyvážit ani RTP. Rovněž je možné se tázat, zda jsou náklady RTP úměrné k malému počtu osob, které z něj podle Komise budou mít každoročně prospěch (5 milionů, což je 0,7 % celkového odhadovaného počtu osob (cca 700 milionů), které každoročně překročí vnější hranice) ([13]). V některých zemích existují programy pro často cestující osoby, což dokazuje, že jejich provádění je možné bez EES. Několik členských států již vyvinulo automatizované systémy kontroly občanů EU, kteří mají biometrické pasy;

32. je toho názoru, že otázky přiměřenosti a legitimnosti těchto systémů by se měly posoudit rovněž ve vztahu k vysokým odhadovaným nákladům – 1,1 mld. EUR z Fondu pro vnitřní bezpečnost, na nějž bude v období 2014–2020 vyčleněno 4,6 mld. EUR. Připomíná, že tato částka je mnohem vyšší, než Komise odhadovala v roce 2008 a že, jak poukázal EIOÚ ([14]), navíc není zaručeno, že bude postačující;

33. opakuje svoje pochyby, zda masivní investice do ochrany hranic budou nejúčinnějším způsobem rozsáhlého a dlouhodobého boje proti nelegálnímu přistěhovalectví ([15]);

34. poukazuje na to, že v analýze poměru mezi náklady a přínosy se musí rovněž zohlednit vysoké náklady a administrativní zátěž, jež mohou tyto systémy způsobit členským státům, jejichž vnější hranice překračuje jen málo cestujících;

Úloha místních a regionálních orgánů v postupném zavádění integrovaného systému správy vnějších hranic

35. domnívá se, že koherence evropského přístupu ke kontrolám na vnějších hranicích zahrnuje různé úrovně a je spojena s řadou výzev pro vnitrostátní orgány odpovědné za hranice, které spolupracují s různými regionálními a místními subjekty;

36. lituje, že otázka víceúrovňové správy není dostatečně zohledňována v politických diskusích EU o schengenském prostoru, jelikož náležité uplatňování zásady subsidiarity vyžaduje systematičtější integraci místního a regionálního rozměru;

37. žádá o větší zapojení místních a regionálních orgánů a Výboru regionů, aby se zaručil přístup zdola nahoru k těmto otázkám. Může se tak lépe zaručit, že zkušenosti a obavy místních a regionálních orgánů budou brány v potaz v různých fázích rozhodovacího procesu EU, zejména co se týče znovuzavedení kontrol na vnitřních hranicích, efektivity a přidané hodnoty financování ze strany EU a prvku víceúrovňové správy v balíčku týkajícím se „inteligentních hranic“;

38. apeluje na subjekty odpovědné za uplatňování Schengenského hraničního kodexu na místní úrovni, aby podporovaly vzdělávání a osvětu na téma evropských předpisů v oblasti hranic a práv občanů, aby se zapojily místní a regionální orgány a hlavní subjekty z praxe, podpořila se vzájemná důvěra a předešlo se negativním dopadům na prostor volného pohybu a na základní práva;

39. připomíná, že místní a regionální orgány mohou sehrát důležitou úlohu v podpoře ochrany základních práv na různých úrovních ([16]) a také na vnitřních a vnějších hranicích EU;

40. konstatuje, že financování EU určené na správu vnějších hranic se zaměřuje na bezpečnost a přehlíží otázku základních práv, a proto žádá, aby místní a regionální orgány měly větší váhu při určování rozpočtových priorit EU týkajících se správy hranic a financování migrační a azylové politiky, aby se zaručilo, že finanční prostředky budou vyčleňovány na tu infrastrukturu a ty služby, které je na tomto poli nejvíce potřebují;

41. navrhuje proto, aby byl zaveden přísnější požadavek na konzultace místních a regionálních orgánů ze strany národních vlád ohledně plánování financování EU určeného na tyto oblasti;

([13]) Pracovní dokument útvarů Komise – posouzení dopadu přiložené k návrhu nařízení, kterým se zřizuje program registrovaných cestujících, SWD(2013) 50 final, Brusel, 28. 2. 2013.

([14]) Evropský inspektor ochrany údajů (2008). Předběžné poznámky k návrhu balíčku týkajícího se „inteligentních hranic“, 3. března 2008, s. 4, http://www.edps.europa.eu.

([15]) Stanovisko Finanční nástroje EU v oblasti vnitřních věcí, zpravodaj: pan Samuel Azzopardi (MT/ELS), odstavec 47.

([16]) Stanovisko Výboru regionů Strategie účinného uplatňování Listiny základních práv, Úř. věst. C 9, 11.1.2012, s. 61.

42. opakuje svoji výzvu, aby se upevnila úloha místních a regionálních orgánů na poli migrace a azylu „v souladu s jejich pravomocemi v celostátním kontextu, a to prostřednictvím nástrojů, v nichž budou mít pozici příjemců finančních prostředků Unie, a zcela bez zásahu ústředních orgánů vlády“ ([17]);

43. domnívá se, že se systémy EES a RTP je spojen postupný přenos pravomocí v oblasti kontroly a využívání údajů shromážděných vnitrostátními orgány na instituce EU, což má důsledky pro otázku subsidiarity;

44. žádá proto, aby místní a regionální orgány a Výbor regionů byly více konzultovány ohledně jejich koncepce, jelikož mají dopad na přeshraniční regiony a vzhledem k tomu, že pojetí správy hranic na místní úrovni se může lišit od zájmů, jimiž jsou vedeny ústřední (národní) orgány, jejichž větší starostí je státní rozměr bezpečnosti než usnadnění přeshraničního pohybu, které je zase starostí přeshraničních regionů;

Doporučení k balíčku týkajícímu se „inteligentních hranic“

45. žádá Evropský parlament a Radu, aby před projednáváním EES a RTP provedly seriózní a vyčerpávající analýzu poměru mezi jejich náklady a přínosy, která je v době hospodářské recese a výrazných rozpočtových omezení naprosto nutná, a rovněž analýzu jejich potřebnosti, přiměřenosti a efektivity;

46. vyzývá Evropský parlament a Radu, aby v případě, že pokročí s EES, vybavily tento systém zárukami pro předcházení upozorněním, jež by mohla vést k nelegálnímu zadržení osob, které systém ohlásí za nelegálně pobývající, přestože ve skutečnosti získaly povolení k pobytu v některém z členských států, a tak i právo na volný pohyb v evropském prostoru bez vnitřních hranic;

47. upozorňuje, že v období rozpočtových omezení je potřeba zaručit, aby se v jakémkoliv systému, jenž bude zaveden, zajistila interoperabilita stávajících vnitrostátních systémů, aby se nenarušilo jejich fungování a ochránily provedené vnitrostátní investice;

48. doporučuje, aby se zavedly silné záruky proti diskriminaci a dostatečná ochrana práva státních příslušníků třetích zemí na ochranu údajů, soukromí a účinný právní prostředek, zejména aby se předešlo nepřípustné repatriaci v důsledku chybného upozornění EES;

49. navrhuje, aby se v případě zavedení těchto systémů podporovalo vzdělávání zaměřené na práva osob a osvěta profesionálů na celostátní, regionální a místní úrovni, zejména v oblasti rizik a správného/špatného používání těchto systémů, aby se předešlo jejich nelegálnímu a diskriminačnímu používání.

II. **DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY**

Pozměňovací návrh 1

COM(2013) 95 final

Článek 8

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Každý příslušný orgán oprávněný k přístupu do systému EES podle tohoto nařízení zajistí, aby byl systém využíván v nezbytných případech, náležitým způsobem a přiměřeně výkonu úkolů příslušných orgánů.	Každý příslušný orgán oprávněný k přístupu do systému EES podle tohoto nařízení zajistí, aby byl systém využíván v nezbytných případech, náležitým způsobem a přiměřeně výkonu úkolů příslušných orgánů a aby byl v souladu se všemi odpovídajícími ustanoveními o ochraně osobních údajů jak na úrovni EU, tak na vnitrostátní úrovni.

([17]) Stanovisko Výboru regionů Migrace a mobilita – globální přístup, 96. plenární zasedání ve dnech 18. a 19. července 2012.

Odůvodnění

Dodržování odpovídajících právních předpisů na ochranu údajů „příslušnými orgány“ je důležité nastolit jako „obecnou zásadu“ tohoto nařízení.

V Bruselu dne 28. listopadu 2013

předseda
Výboru regionů

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Stanovisko Výboru regionů – Nařízení o úředních kontrolách

(2014/C 114/16)

I. **POLITICKÁ DOPORUČENÍ**

VÝBOR REGIONŮ

Obecné připomínky

1. bere na vědomí návrh Komise o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a dalších pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin, rozmnožovacího materiálu rostlin a přípravků na ochranu rostlin, a to vzhledem k jeho hlavním cílům, tj. zajistit vysokou úroveň ochrany lidského zdraví a zaručit řádné fungování vnitřního trhu;

2. s potěšením konstatuje, že Komise uznala nutnost posílit nástroje, jež mají k dispozici příslušné orgány v jednotlivých členských státech pro ověřování souladu s právními předpisy EU (kontroly, inspekce a testy);

Souvislost se společnou zemědělskou politikou

3. stvrzuje, že kvalita zemědělských produktů v EU je jedním z nejdůležitějších faktorů určujících přidanou hodnotu společné zemědělské politiky a jednou z jejích největších výhod na světových trzích a že účinný dohled nad dodržováním právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a dalších pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin, rozmnožovacího materiálu rostlin a přípravků na ochranu rostlin slouží k budování stabilního trhu založeného na důvěře veřejnosti v tyto produkty;

4. vzhledem k tomu, že konkurenceschopnosti jak v místním, tak v celosvětovém měřítku lze dosáhnout pouze neustálým zlepšováním evropského zemědělsko-potravinového trhu, vítá tuto iniciativu, která má zajistit kvalitu zemědělských produktů prostřednictvím úředních kontrol a jiných úředních činností;

5. je toho názoru, že nařízení umožní zajistit široce chápanou konkurenceschopnost podniků v potravinovém řetězci, které podléhají úředním kontrolám ze strany příslušných orgánů;

Subsidiarita, proporcionalita a lepší právní úprava

6. konstatuje, že návrh nařízení téměř ve všech oblastech působnosti opravňuje Komisi přijímat akty v přenesené pravomoci (viz články 15 až 24). Odmítá zejména důvody k oprávnění přijímat akty v přenesené pravomoci v oblasti zvláštních pravidel pro provádění úředních kontrol, jež jsou uvedeny v článcích 15 až 25, jakož i 110, 132 a 133 legislativního návrhu. Považuje za naléhavě nutné, aby všechna ustanovení, jež mají značný dopad na dozor a na rozpočty členských států, byla přímo zahrnuta do nařízení. V souvislosti s přijímáním aktů v přenesené pravomoci dle článku 139 dále žádá Komisi o vyjasnění, jak chce provádět postup popsaný v 81. bodu odůvodnění. Podle něj musí Komise v rámci přípravných prací uskutečnit konzultace, včetně konzultací na odborné úrovni. Domnívá se, že je nezbytné stanovit zapojení odborníků z členských států i v samotném článku 139;

7. stvrzuje, že je vhodné a důležité harmonizovat právní předpisy týkající se úředních kontrol s cílem zajistit dostatečnou úroveň bezpečnosti potravin a krmiv a zaručit volný pohyb zboží na vnitřním trhu, účinnou ochranu vnitřního trhu, volné hospodářské soutěže a zájmů a informovanosti spotřebitele před podvody a přílivem zboží, které nesplňuje evropské požadavky, a zachování důvěry ve zboží, jež je z EU vyváženo nebo je přes ni přepravováno (tranzit);

8. s potěšením konstatuje, že nařízení obsahuje řadu právních předpisů týkajících se úředních kontrol v rámci zemědělsko-potravinového řetězce, včetně právních předpisů týkajících se opatření proti škodlivým organismům rostlin, produkce rozmnožovacího materiálu rostlin, pokud jde o jeho dodávání na trh, a vedlejších produktů živočišného původu;

9. stvrzuje, že pro účinnou ochranu unijních zemědělsko-potravinářských produktů je třeba dbát na to, aby veškeré produkty prodávané v EU podléhaly stejným či rovnocenným kontrolám v oblasti hygieny a bezpečnosti a kvality potravin, nezávisle na tom, odkud pocházejí. Uznává, že nařízení v konkrétních případech neomezuje právo členských států přijímat opatření pro dosažení vyšší úrovně ochrany spotřebitele prostřednictvím úředních kontrol;

10. vítá zjednodušení pravidel spojené se zavedením stanovišť hraniční kontroly, která podléhají jednotnému souboru pravidel, se zavedením společného zdravotního vstupního dokladu (SZVD), kterým se nahrazují různé dokumenty používané v každém odvětví, jež podléhá kontrole podle dosavadních zásad, se sjednocením dokumentů a zaručením jejich důvěryhodnosti, s podřízením evropských úředních kontrol unijnímu systému dohledu a s digitalizací tohoto systému;

11. konstatuje, že momentálně platné právní předpisy v oblasti úředních kontrol reziduí veterinárních léčivých přípravků jsou nahrazovány předpisy, jež se ve větší míře opírají o posuzování rizik, aniž by se to ovšem dotklo zachování patřičných podmínek pro ochranu zdraví;

Zpřísnění kontrol produktů pocházejících ze třetích zemí

12. vítá návrh Komise, který mj. zahrnuje právní předpisy pro zpřísnění kontrol produktů pocházejících ze třetích zemí, aby bylo možné čelit problémům, jež v rámci potravinového řetězce vyvstávají, a souvisejícím hrozbám pro bezpečnost obyvatel EU;

13. vítá zjednodušení pravidel spočívající v tom, že mají být stanoviště hraniční kontroly (pro zvířata a produkty živočišného původu), určená místa vstupu (pro potraviny a krmiva rostlinného původu) a místa vstupu (pro rostliny a rostlinné produkty) nahrazena stanovišti hraniční kontroly, která podléhají jednotnému souboru předpisů. Tento přístup poslouží k lepší ochraně evropského trhu před přílivem neodpovídajících zemědělsko-potravinářských produktů atp.;

14. vítá vytvoření mechanismů „správní pomoci“, které umožňují spolupráci mezi vnitrostátními kontrolními orgány při jednotném a konzistentním přeshraničním vymáhání právních předpisů. Upozorňuje na to, že porušení právních předpisů EU bude stíháno nejen v členském státě, v němž bylo zjištěno, ale také v členském státě, ve kterém k němu došlo;

Místní a regionální dopad

15. konstatuje, že nový přístup ke kontrolám využívající posuzování rizik umožňuje rychlé přijímání opatření a rozhodnutí ohledně produktů různých kategorií na základě aktuálních poznatků;

16. konstatuje, že povinnost vypracovat zprávu o každé provedené úřední kontrole a poskytnout ji provozovateli, u kterého byla úřední kontrola provedena, způsobí příslušným orgánům značnou dodatečnou zátěž. Vzhledem k administrativní zátěži a k tomu, že se tak stěží dá vyloučit případné využití prostředků právní ochrany, je třeba to odmítnout.

Pokud Komise tento požadavek nestáhne, bude nutné důkladně posoudit dopady, aby bylo možné vyčíslit dodatečnou administrativní a finanční zátěž. Z tohoto důvodu by mělo být v článku 34 návrhu Komise rovněž jasně stanoveno, že se u uvedeného stanoviska druhého znalce jedná o již běžně používaný postup odběru kontrolního/druhého vzorku, který je následně prošetřen provozovatelem, a nikoli o postup nový;

17. sdílí v podstatě názor Komise, že by při výpočtu poplatků měly být zohledněny zájmy malých podniků. Obecné osvobození od plateb poplatků pro podniky, které zaměstnávají méně než 10 osob a jejichž roční obrat nebo bilanční suma roční rozvahy nepřesahuje 2 miliony eur, jak se uvádí v legislativním návrhu, je však v rozporu s ustanoveními článku 76, která mají zajistit přiměřené vybavení zaměstnanci a finančními zdroji. Navrhuje zahrnout do nového rozdělení nákladů v souladu s čl. 27 odst. 6 nařízení (ES) č. 882/2004 ustanovení, které členským státům umožní, aby mohly samy rozhodovat o druhu a rozsahu výjimek;

18. článek 80 stanoví zvýhodnění provozovatelů, kteří důsledně plní své povinnosti, pokud jsou kontrolní poplatky vybírány v rámci paušálu podle čl. 79 odst. 1 písm. a). Místo toho by mělo být do nového rozdělení nákladů v souladu s čl. 27 odst. 6 nařízení (ES) č. 882/2004 zahrnuto ustanovení, které členským státům umožní, aby mohly samy rozhodovat o druhu a rozsahu výjimek, včetně výjimek týkajících se mikropodniků;

19. upozorňuje na to, že je nutné zajistit účinnou (náležitou) ochranu údajů a informací ve vytvářených systémech, jež jsou nezbytné k naplňování právních předpisů v oblasti redundance a neoprávněného přístupu, a současně přihlížet k potřebám a povinnostem příslušných orgánů ohledně informování veřejnosti o důležitých událostech v zemědělsko-potravinovém řetězci.Vzhledem k tomu, že v některých členských státech sdílejí pravomoci v oblasti kontroly potravinového řetězce různé orgány, je nezbytné, aby byly při vyvíjení informačních systémů všechny možné úřední kontrolní úkony obsaženy v jednom dokumentu a aby byl vytvořen a rozvíjen integrovaný systém správy informací o úředních kontrolách;

20. vedle rozšíření působnosti stávajících disciplinárních prostředků rovněž vítá, že mají být stanovena minimální období souladu pro opatření spočívající ve využití pobídek v podobě osvobození od poplatků či jejich snížení těm subjektům, které dosahují požadovaného souladu s právními předpisy týkajícími se krmiv a potravin a dalšími pravidly týkajícími se potravinového řetězce a tento soulad zachovávají. Rozhodnutí o povinných poplatcích při běžných kontrolách by však mělo být ponecháno členským státům;

21. poukazuje na to, že četná oprávnění k přijímání aktů v přenesené pravomoci snižují možnost účasti členských států a znemožňují státům předvídat, zda mají počítat s dodatečnou zátěží, pokud se týče zaměstnanců a finančních zdrojů.

II. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

Čl. 1 odst. 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
1. Toto nařízení stanoví pravidla pro:	1. Toto nařízení stanoví pravidla pro:
a) provádění úředních kontrol a jiné úřední činnosti prováděné příslušnými orgány členských států;	a) provádění úředních kontrol a jiné úřední činnosti prováděné příslušnými orgány členských států;
b) financování úředních kontrol;	b) financování úředních kontrol;
c) správní pomoc a spolupráci mezi členskými státy v zájmu řádného uplatňování pravidel uvedených v odstavci 2;	c) správní pomoc a spolupráci mezi členskými státy v zájmu řádného uplatňování pravidel uvedených v odstavci 2;
d) provádění kontrol Komise v členských státech a ve třetích zemích;	d) provádění kontrol Komise v členských státech a ve třetích zemích;
e) přijetí podmínek, které musí splňovat zvířata a zboží vstupující do Unie ze třetích zemí;	e) přijetí podmínek, které musí splňovat zvířata a zboží vstupující do Unie ze třetích zemí;
f) zavedení počítačového informačního systému pro správu informací a údajů souvisejících s úředními kontrolami.	f) zavedení počítačového informačního systému pro správu informací a údajů souvisejících s úředními kontrolami **včetně mechanismů ochrany údajů ve shodě s platnými pravidly, jmenovitě směrnicí 95/46/ES, navrhovaným nařízením COM(2012) 11 final a navrhovanou směrnicí COM(2012) 10 final**.

Odůvodnění

Ochrana údajů je jednou z otázek, které si zasluhují pozornost, protože systém je zřízen na úrovni EU a jednou z jeho hlavních funkcí je sdílení údajů o vykonaných úředních kontrolách.

Pozměňovací návrh 2

Čl. 13 odst. 2 písm. d)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
posouzení postupů pro správnou výrobní praxi (GMP), správnou hygienickou praxi (GHP), správnou zemědělskou praxi a analýzu rizik a kritických kontrolních bodů (HACCP);	posouzení postupů pro správnou výrobní praxi (GMP), správnou hygienickou praxi (GHP), správnou zemědělskou praxi **(GAP), a** analýzu rizik a kritických kontrolních bodů (HACCP) **a další obdobné systémy, jejichž využití je vyžadováno v pravidlech uvedených v čl. 1 odst. 2**;

Odůvodnění

Je nezbytné rozšířit ustanovení o zásady (systémy), jejichž využití může být povinné.

Pozměňovací návrh 3

Článek 82

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Vracení poplatků a osvobození od poplatků pro mikropodniky	Vracení poplatků a osvobození od poplatků pro mikropodniky
1. Poplatky stanovené v článku 77 se nevrací přímo ani nepřímo, pokud nebyly vybrány neoprávněně.	1. Poplatky stanovené v článku 77 se nevrací přímo ani nepřímo, pokud nebyly vybrány neoprávněně.
2. Podniky, které zaměstnávají méně než 10 osob a jejichž roční obrat nebo bilanční suma roční rozvahy nepřesahuje 2 miliony EUR, mohou být od poplatků uvedených v článku 77 osvobozeny.	2. Podniky, které zaměstnávají méně než 10 osob a jejichž roční obrat nebo bilanční suma roční rozvahy nepřesahuje 2 miliony EUR, mohou být od poplatků uvedených v článku 77 osvobozeny.
3. Náklady uvedené v článcích 77, 78 a 79 nezahrnují náklady, které vznikly při provádění úředních kontrol u podniků uvedených v odstavci 2.	3. **Členské státy mohou stanovit zvláštní pravidla pro výpočet nákladů Náklady uvedené v článcích 77, 78 a 79 nezahrnují náklady**, které vznikly při provádění úředních kontrol u podniků uvedených v odstavci 2**, pokud to nenaruší pravidla hospodářské soutěže EU uvedená v článcích 101–109 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU)**.

Odůvodnění

S ohledem na značné rozdíly ve struktuře velikosti podniků v zemích EU je třeba zaručit, že orgány jednotlivých států budou moci stanovit zvláštní pravidla v této oblasti. Týká se to především zemí, jejichž hospodářství je velmi roztříštěné (mají velký počet mikropodniků).

Pozměňovací návrh 4

Článek 131

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
IMSOC:	IMSOC:
a) umožňuje počítačové zpracování a výměnu informací, údajů a dokumentů, které jsou nezbytné pro provádění úředních kontrol, které jsou výsledkem provedení úředních kontrol, nebo záznamem o provedení nebo výsledku úředních kontrol ve všech případech, kdy pravidla uvedená v čl. 1 odst. 2 a akty v přenesené pravomoci uvedené v článcích 15 až 24 stanoví požadavek na výměnu těchto informací, údajů a dokumentů mezi příslušnými orgány, mezi příslušnými orgány a Komisí a v případě potřeby s jinými orgány a provozovateli;	a) umožňuje počítačové zpracování a výměnu informací, údajů a dokumentů, které jsou nezbytné pro provádění úředních kontrol, které jsou výsledkem provedení úředních kontrol, nebo záznamem o provedení nebo výsledku úředních kontrol ve všech případech, kdy pravidla uvedená v čl. 1 odst. 2 a akty v přenesené pravomoci uvedené v článcích 15 až 24 stanoví požadavek na výměnu těchto informací, údajů a dokumentů mezi příslušnými orgány, mezi příslušnými orgány a Komisí a v případě potřeby s jinými orgány a provozovateli;
b) zajišťuje mechanismus výměny údajů a informací v souladu s ustanoveními hlavy IV;	b) zajišťuje mechanismus výměny údajů a informací v souladu s ustanoveními hlavy IV;
c) funguje jako nástroj umožňující shromažďovat a spravovat zprávy o úředních kontrolách, které členské státy zaslaly Komisi;	c) funguje jako nástroj umožňující shromažďovat a spravovat zprávy o úředních kontrolách, které členské státy zaslaly Komisi;
d) umožňuje vytvářet knihu jízd podle čl. 5 odst. 4 nařízení (ES) č. 1/2005, záznamy získané pomocí navigačního systému podle čl. 6 odst. 9 nařízení (ES) č. 1/2005, úřední osvědčení a společný zdravotní vstupní doklad podle článku 54 tohoto nařízení, jejich zpracování a předávání, a to i v elektronické podobě.	d) umožňuje vytvářet knihu jízd podle čl. 5 odst. 4 nařízení (ES) č. 1/2005, záznamy získané pomocí navigačního systému podle čl. 6 odst. 9 nařízení (ES) č. 1/2005, úřední osvědčení a společný zdravotní vstupní doklad podle článku 54 tohoto nařízení, jejich zpracování a předávání, a to i v elektronické podobě;
	e) obsahuje mechanismus ochrany údajů ve shodě s platnými pravidly, jmenovitě směrnicí 95/46/ES, navrhovaným nařízením COM(2012) 11 final a navrhovanou směrnicí COM(2012) 10 final.

Odůvodnění

Ochrana údajů je jednou z otázek, které si zasluhují pozornost, protože systém je zřízen na úrovni EU a jednou z jeho hlavních funkcí je sdílení údajů o vykonaných úředních kontrolách.

V Bruselu dne 29. listopadu 2013.

předseda
Výboru regionů

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS